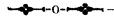

உ 14617

ருதுவான

பிராமண்ப் பெண்களின்
விவாகம் சாஸ்திரீயமானது

என்பதைப் பற்றிய வியாசம்.

இது

சென்னை ஹர்ந்து சமாஜத்தார் வேண்டுகோளுக்கிணங்க
வி. எவ். ஸ்ரீநீவாலை சாஸ்திரியார்
எழுதிய ஆங்கில வியாசத்தின் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு.

“மெய் உரை ; அறஞ்செய்.”

“ஸத்தியம் வத ; தர்மம்சர.”

சென்னை,

ஜி ஏ நடேசன் அண்டு கம்பெனி.

1908.

(இதன் விலை 4-அண.)

மொழிபெயர்ப்பு ஆசிரியர் முகவுரை.

—: 0 :—

சென்னை ஹ்நது சமாஜத்தார் வேண்டுகோளுக் கிணங்க, இப்புஸ்தகம் ஆங்கிலத்தினின்றும், ஜனோப காரமார்த்தமாக, எளிய தமிழ் நடையில் என்னால் மொழிபெயர்க்கப் பெற்றது.

அறிவுடையார் இதிற்காணுங் குற்றத்தை நீக்கிக் குணத்தைக் கொள்ளுவாராக.

குறிப்பு.—ஆங்கிலப்புஸ்தகத்தில் இருக்கின்ற அனு பந்தம் (Appendix). இதனுள் அச்சியற்றப்பட வில்லை

மதுரை,
கீலகவரு ஆனிமீ 13௨ }

ப. நாராயணன்.
மதுரை.

மு க வு ரை .

1906-ஆம் ஆண்டுத் திண்டுவனம் தொடக்கத்தில் சென்னை ஹிந்து சமாஜத்தின் அங்கத்தினர் ஒருவர் “ருதுவான பிராமணப்பெண்களின் விவாகம் சாஸ்திரீயமானது” என்பதைப்பற்றி உயர் வான வியாசம் எழுதுபவருக்கு ரூ.100. பரிசு அளிப்பதாகத்தெரிவித்தார். அதன்மீது வர்த்தமான பத்திரிகைகளின் மூலமாய் இவ்விஷயம் அறிவிக்கலாயிற்று. 24 வியாசங்கள் பல பெயர்களால் எழுதப்பட்டன. கனம்தங்கிய, பி. எஸ். சிவஸ்வாமி ஐயர், ராவ்பகதூர். எம். ரெங்காசாரியார், கணந்தங்கிய வி. கிருஷ்ணஸ்வாமி ஐயர் இவர்கள் ஒரு சிறு சபையாகக்கூடி இந்த வியாசங்களைப் பரிசீலனை செய்தார்கள். கர்னூலில் வசிக்கும் முதலாவது கிரேட்பிளீடர் மகா-ஈ-ஈ-ஸ்ரீ. வரத ஐயங்கார் எழுதிய வியாசமானது உயர்வானதென்று நன்குமதிக்கப்பட்டிப் பரிசுக்கு யோக்கியமாக தெரிந்தெடுக்கப்பட்டது. பின்பு, அவருக்குப் பரிசு கொடுக்கப்பட்டது. பல வியாசங்களைப் பார்வையிட்டதில் அவைகளின் சாராம்சங்களை ஒருங்கு சேர்த்து யாவரும் எளிதில் அறியும்படி ஒரு புஸ்தகமாக எழுதி வெளியிட்டால் நலமாமென ஹிந்து சமாஜத்தார் அபிப்பிராயப்பட்டார்கள். ஸம்ஸ்

கிருத ஆங்கில பாஷைகளில் நல்ல பயிற்சியுள்ள மகா-ா-ா-ஸ்ரீ. வி. எஸ். ஸ்ரீநிவாச சாஸ்திரியாரை இப்புஸ்தகம் எழுதும்படி ஷை சபையார் கேட்டுக் கொண்டார்கள். அவ்விதம் அவர் இப்புஸ்தகத்தை ஆங்கிலத்தில் எழுதினார்.

இது ஜனங்களுக்கு உபயோகமாகுமென்று முதலில் ஆங்கிலத்திலும் இப்போது, தமிழிலும் பிரசுரம்செய்யப்படலாயிற்று. கன்னிகைகளின் விவாகம் நவீனமானது என்றும், பண்டைக்காலத்தில், ருதுவான பெண்களுக்கே விவாகம் நடைபெற்று வந்ததென்றும் நம் தேசத்தின் ஹரிநது சாஸ்திரங்களைப் பகூபாதமின்றி நடுநிலைமையான புத்தியுடனே வாசிப்பவர்களுக்குத் தெளிவாய்ப் புலப்படும். பிராசீன வழக்கங்களுக்கும் ஆசாரங்களையும் அதிக விசுவாசத்துடனே நாம் மதிக்கின்றோம். அப்படி யிருப்பினும் பிராசீன நல்ல ஆசாரத்தை விட்டு, நவீனமான தீமைபயக்கத்தக்க ஆசாரத்தை அனுஷ்டிக்க நேரிட்டது பெருவியப்பே. பிராசீன ஆசாரம், பாவம் அதிகரித்திருக்கின்ற இக்காலத்துக்குப் பொருந்தாதென்ற எண்ணமானது, நம்மவர்களுக்குள் இருக்கிறதானது அதிக விந்தையை உண்டு பண்ணுகின்றது. மாறிக் கொண்டிருக்கின்ற காலகதிக்குத் தக்கபடி, ஆசாரங்களும் பலவாறாக மாறுகின்றன, என்பதைப் பல ஆதாரங்கள் மூலமாக இப்புஸ்தகம் எடுத்துக்காட்டும். நம்மவர் மேன்மையை அடையவேண்டுமென விரும்புவோர்க்கு எம்முறைபற்றி ஒழுகினால், சாஸ்திரீயமாகவும் நேர்

மையாகவும் இருக்குமென்பதைக் காட்டக்கூடிய பல சாஸ்திர ஆதாரங்கள் இப்புஸ்தகத்தில் விஸ்தாரமாக வரையப்பட்டுள்ளன. இந்த வியாசமானது பிராமணர்கள் சம்பந்தமாக எற்பட்டிருக்கிறது வாஸ்தவமே. ஆனால், அவர்களைப் பார்த்து எனைய ஜாதியாரும் அனேகமாக அவர்கள் ஆசாரங்களை அனுஷ்டித்து வருகின்றார்கள். ஆகையால், பிராமணர்களுக்குள் ஏற்பட்டுள்ள, சாஸ்திர சம்மதமில்லாத ஆசாரங்களை விசாரித்து எடுத்துக் காட்டுவோமாகில், அதன் மூலமாக, ஆசாரவிஷயங்களின் சீர்திருத்தம் நிகழ வேறுவாக இருக்கும். அச்சீர்திருத்தம் பாரி, ஜன சமூகத்துக்கு நன்மை பயக்கும். விவாகவிஷயமல்லாமல், மற்றையத் துறைகளிலும் சீர்திருத்தம் உண்டாக ஒரு காரணமாகவும் எற்படுவதாகும் ஷந்தித்துக்களுடைய ஜனசார முறைகளைச் சீர்திருத்த வேண்டிவதைப்பற்றித் தேச ஆபிமானிகள் பலர் சிந்தனை செய்து வருகிறார்கள். பெண்களை வாலிபத்திலேயே பள்ளிக் கூடத்தைவிட்டு விலக்குகிறதினால், நம்தேசத்தில் பெண் பாலர்களான பாதி ஜனங்கள் கல்வியின் பிரயோஜனத்தை அடையாமல் இருக்கநேரிடுகிறது. பெண்கள் 12-வயது ஆகுமுன் விதவைகளாக நேரிடும் கொடுமையான கதி வியசனிக்கத் தக்கது. பாலியர்களுக்குப் பிறக்கும் குழந்தைகள் தேகசக்தியும், மனவலியும், வரவரக் குன்றி, நோய்மை யுள்ளவாக ஆகின்றன. இன்னும் இவைபோன்ற அநேக தீமைகள், வாலிபத்திலேயே, விவாகத்தின் தர்மத்தையும்

உத்தரவாதத்தையும் அறியுமுன் விவாகம் நடக்கின்
 மமையால், உண்டாகின்றன இஃது அறிஞர்களின்
 அபிப்பிராயம். வியசனிக்கக்கூடிய இந்த ஆசாரம்,
 எம்மாத்திரம் சாஸ்திர ஆதாரமுடையது என்பதை
 நம்மவர் அறியும் வண்ணம் இப்புத்தகம் பிரசித்
 தம் செய்யப்பெற்றது. இது நம்மவர்கள் கண்ணைத்தி
 றக்கும் என்று நாடிக்கொள்கிறோம். அதன் பிறகாவது
 நாம் மேன்மேலும் அபிவிருத்தியாகவும் மஹிமையை
 அடையவும் சாதகமான பூவீக உயர்ந்த ஆசாரத்
 தை நம்மவர் திருமபவும் அனுஷ்டிப்பாராக. இக்
 காலத்திலும் சாஸ்திரத்திற்கு விரோதமாகப் பல
 விவாகங்கள் நடத்தப்பெறுகின்றன என்பது பிரசித்
 தமே. நுதுவான பிராமணப் பெண்ணுக்கு விவாகம்
 ஏற்படுமானால், அது, கோடடிகளில், அயுத்தம்,
 அசாஸ்திரீயமென்று, ஒரு காலும் தீர்மானிக்கப்
 படமாடாது. சரியான வரன் கிடைக்கிறதில் ஏற்
 படும் கஷ்டம் சிரமங்களை உத்தேசித்தது, அதிக
 வயதுவரையில், விவாகம் இப்போது தாமசிக்கப்படுகி
 றது. பண்டிதர்களும், புரோகிதர்களும், எந்த அபிப்
 பிராயம் கொண்டபோதிலும், அதற்கு விரோதமாக
 இப்படி நடக்கிறது. சிலர் ஒன்றுகூடி, வைதிகர்களின்
 முக்கியஸ்தர்களைச் சேர்த்துக்கொண்டு, அவர்களை நடத்
 துவார்களால், பிரயோஜனமாக இருக்கும். விவா
 கத்தை நுதுவான பிறகு செய்தலே நலமெனத் தீர்
 மானித்து அந்தப்படி விவாக சீர்த்திருத்தம் நடை
 பெறுமாகில் அது பரமசாதகமாகவும் மற்றைய சீர்

கிருத்தங்களுக்கு முக்கியமான ஆதாரமாகவும் ஏற்படும்.

திவான்பகதூர் ரகுநாதராயர் அவர்கள், அநேக வருஷங்களாக, நம்முடைய தற்கால ஆசாரங்களின் கொடுமையைச் சாஸ்திரங்களின் மேல கமத்துதல நியாயமன்று என்பலமுறை ஒரே பிடியாகச் சாதித்ததின் உண்மை இப்போது நாம் நன்றாய அறியக் கூடியதே. அவர்கள் செயதவேலை எல்லாரும் மெச்சத்தக்கதே. ஹ்நது சாஸ்திரங்களை யநார்த்தமாக அறிந்தால், விவாகா, ஸ்திரீகளுக்குக் கட்டாயமன்று என்றும, ருதுவாகு முன் கண்ணிகைகளை விவாகம் செய்யக்கூடாதென்றும் நன்றார்த தெரியவருமென இடைவிடாமல அவர்கள் அபிப்பிராயம் சாதித்தார்கள். பெரிநாளாகச் செய்துகொண்டி வந்த அவர்களுடைய பலமான முயற்சியின் பலனைத்தாமே நேரில் பார்க்கும்படியான பாக்கியம் அவர்களுக்கு ஒருகால கிடைக்காமல போனாலும போகும். ஆனால் அவர்கள் ஆரம்பித்த முயற்சியைக் கைசேராமல நடத்தி வரவும் முடிவுக்குக் கொண்டிவரவும் மற்றவர்கள் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். நாம் மாத்திரம் பிடிவாதமாக முயன்றால் எல்லாத்தடைகளும் ஆசேஷபணிகளும் வரவர விலகிப்போகும். ஹ்நது சமாஜத்தாருக்கு வேண்டிமென்று, வீணைமாறுதலைச் செய்யக் கருத்திலலை. மேற்கு நாட்டார்களின் நாகரிகத்தை அனுசரித்து, நம்மவரும் நம்மாசாரங்களின் மாறுதலை உண்டு பண்ணிக்கொள்ள வேண்டிமென்ற எண்ணமும்

ஆவர்களுக்கு இஸலை. சாஸ்திர ஆபாயத்தில்லாதனவும்
 நீதிமுறையுடன் கோமைபி ஸலாதனவுமான சில சீய
 ஆசாரங்களை ஏற்பட்டு, ஹரிநது நாகா கமோமபாடனை ச்
 கெடுத்தும் லோபமணையவும்கெயதுவிட்டன. சீயவும
 குற்றமுமான ஆசாரங்களை கொஞ்சமேனும் கம்மை
 விட்டு நீங்கி, கன்மைமான ஸூனிக் உயாகுத ஆசாரங்
 கள் திரும்பவும்கமமவாகளுககுள கனை பெறுமாநில்
 ஹரிநது சமாயம் ஏற்படா தின் கோககம் நிறைவேறிய
 தாகும்.

ருதுவான பிராமணப பெண்களின் விவாகம்.

— 0 —

இப்புஸ்தகத்தின் நோக்கம்

ருதுவான பிராமணப பெண்களின் விவாகம் சாஸ்திர நிஷிதமாய்ந்து மனறி லுரு காலததிலும் உபயோககதில இருந்ததேயிலையென்று வைதிகர்கள் வாதிக்கிறார்கள். அப்படி வாதம் சொல்வது பிசகு என்று ருசுபாபிகத்துவமே இச்சிறு புஸ்தகத்தின் நோக்கம். இவ்விஷயமாய் பூர்வீக ஆதாரங்களை நிஷ்கா மாய்ப்பரிசீலனைசெய்து பாகுமபாஷ்கதில ஆதியில பிராமணப பெண்கள் ருதுவான பிறகே விவாகம் செய்யப்படார்கள என்பதற்கு ஏராளமான சாஸ்திரியங்கள் வற்புகின்றன. இவ்விஷயத்தை ஆசேஷபிக்க முடியாவண்ணம் சித்தாரதப பதித்துவதற்கு இவைகளே போதுமானவை. உம் சாதாரணமாய் நினைப்பதைககாடடிலும் வெகு காலததுக்கு முன்னமேயே ருதுவாகாத கன்னிகைகளுக்கு விவாகம் நடந்து வந்தது என்பதற்குச்சில அறிகுறிகள் காணப்படினும் அவ்வழக்கம் பிறகாலதத்து என்பதும் அதற்குச்சில சாஸ்திர ஆதாரங்கள் இருப்பினும் அவை அதற்கு எதிர்க்கணி ஆதாரங்களுடன் பரிமாணத்திலாவது பலத்திலாவது சிறிதும் ஒப்பிடக்கூடாதது என்பதும் வெளியாகும்.

1. விவாத கிரியையின் பழைமை

மாணவிகமான ஒவ்வொன்றும் மாறும்பொழுது கிரியையும் மிகவும் மெதுவாய் மாறுகின்றது. பூர்வீகமாய் ஏற்பட்ட கிரியையின் ஆர்த்தம் மறக்கப்பட்டலாம். அஃது ஏற்பட வேகமட மாறிப்போயிருக்கலாம். அதன் கருத்தும சரியற்றம கேலிக்கி மாசும்படி பிசகாயக் கிரகிக்கப்பட்டிருக்கலாம். இருந்தாலும் சில சமயங்களில் ஆசார ஆணுஷ்டானங்களைக் கைக்கொள்வதற்கும், சிலசமயங்களில் பரமாரையான வழக்கத்தை நீக்கிவிட்டாலாவும் சமீபவிககுமோ என்று மதப்பற்றுள்ள மனத்துக்கு உண்டாகும் பீதியைத் தணிப்பதற்கும், பழைய ஏற்பாட்டையே நாம் அதுசரிககிரேறும். வாஸ்தவமானவைகள் மறைந்துபோன வெகு காலத்துக்குப் பிறகும் யாதொரு அர்த்தாரிலலாத இவ்வழக்கங்களைவிடாமற் பற்றிக்கொண்டிருக்கும் சபாவம் மறைப் பூர்வீக ஜாதியாரைக்காட்டிலும் ஹிந்துக்களுக்குள் அதிகமாக உள்ளது என்பது விளங்குகின்றது. நம் மதக்கொள்கைகளும் ஆசார விஷயங்களும் வெகுவாய் மாறியிருந்தாலும் தற்கால அதுஷ்டானத்திலிருந்து வருகிற நம் கிரியைக்கும் ரிஷிகளின் கிரியைகளுக்கும் சிறிதும் வித்தியாசமில்லாதபடி ஒரேமாதிரியாயிருப்பது உண்மையிலேயே ஓர் ஆச்சரியமே.

ஆசார விஷயமாகவும் பௌதிக விஷயமாகவும் சீதோஷண விஷயமாகவும் நம்மைச் சூழ்ந்திருக்கிறவைகளும் நம் தத்துவசாஸ்திரம், ஒழுக்கம், உயர்வான

நோக்கங்கள், தொழில்கள், தேக்ககட்டு, ஆகார சியமம், உடைமுதலியவைகளும் எல்லாம், கம்முன்னோர்களுடைய அனுஷ்டானத்தினின்றும் கம்மைப் பிரத்தியேகமான ஜாதியாரென்று சொல்லத்தக்கவிதம், வெகுதூரம் மாறிவிட்டன. அவ்வாற்றிருந்தும் சந்தேகக்குறைய கி. மு 500 ம் வருஷங்களுக்கு முன் எழுதப்பட்ட கலாசாஸ்திரங்களுக்கு இணங்கவே கம் விவாகமும் தகன ஸம்ஸ்காரமும், பிராந்தங்களையும், யாகமும் செர்கிரோம. ஆந்த ஸத்திரங்கள் அவைகளின் முறையில ஆதற்கு அநேக நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னிருந்த வழக்கங்களே அடங்கியவைகள்.

ஆகையால் கம்முடைய தற்கால பரிசீலனையில் விவாகக்கிரமங்களைப்பற்றியும் அவைகள் உபயோகப்படும் மந்திரங்களைப்பற்றியும் ஆராய்வதைப்போலவே நெறையுடன உண்ணாமையாகவே அவ்வளவு உதவியுள்ளனவாக இரா.

இந்தக்கிரமையால் பலவித ஸத்திரங்களுள்ளும் சொற்பம் வேற்றுமைபாடினும் பிராமணர்களுக்குள் ஒரே விதமாகவே இருக்கிறது. சொற்பவிதி விலக்குக்கள் தவிர பிரஹ்ம சூத்திரிய வைசியர்களுக்கும் அநேகமாயப் பொதுவாயிருக்கின்றது. இராடிப்பட்ட ஸத்திரங்கள் பல. ஒவ்வொன்றுக்கும் சொந்தமான ஒரு கிருஹ்ய அல்லது கிரியாபுத்தகமுண்டு. இந்தப் புத்தகத்தில் நுகீ வேதத்துக்குரிய சாங்கீயாயனம் சூக்வலாயனம் முதலிய விதிகளைப்பற்றியும் ஸாம வேதத்துக்

சூரிய ஐஜயின் கோபிலா, காதிர முதலியோர்களுடைய விதிகளைப்பற்றியும் சுகல யஜுஸனைச்சாரந்த காந்தியாயனர், பாரஸ்கர் முதலியோருடைய விதிகளைப்பற்றியும், கிருஷ்ணயஜுஸனைச்சாரந்த மனு, போதாயனர், சூபஸதம்பர், ஷ்ரீரண்யகேசின் என்பவர்களுடைய விதிகளைப்பற்றியும் குறிப்பிடப்படுகிறது.

2. கிரியாகளின் பொதுதாற்பரியம்.

இந்தக் கிருமயஸகந்திரங்களைல்லாம ஸநாதகணக் குததான விவாகம் ஏற்படுகின்றது. ஸநாதகன் என்றாலுமே, தந்தியயம் முடிந்தது கிருஷ்ணஸ்தாச்சிரமியினுடைய கவலகளைப்பூணந்தயாராய இருக்கிற ஒரு பரிவரணம்.

பூவாகலகந்திர கிருஷ்ணஸ்தன் அவசியமாய் செய்ய வேண்டிய கவலகளின் முக்கியமானது தினந்தோறும் அகரிஷேஸ்ததிரம்¹ நடத்தவேண்டியதே.

1. உதாரணமாக - ஆச்வலாயன - அத்தியாயம், கண்டிகா 9 ஸ - த்திரம் 1—2.

प्राणप्रहणादि गृह्यं परिचरेत्स्वयं पत्न्यापि वा पुत्रः कुमार्यन्तेवासी वा । नित्यानुगृहीत स्यात् ।

ஆபஸ்தமபா - பாடலா 2, காண்டம் 5, சூத்திரம் 14—15.

समाप्यंतमग्निमुपहरन्ति । नित्यः ।

பராஸ்கரா - காண்டம் 1, கண்டிகா 9, சூத்திரம் 1.

उपयमनप्रभृत्योपासनस्य परिचरन्म् ।

அதற்கு அவன் பத்தனி சகசரீயையாயிருத்தல் அவசியம். ஆகையால் எந்த அக்ரீயின்முன் விவாகம் நடந்ததோ அந்த அக்ரீ உடனே நாயகனுடைய கிருஹத்துக்குக் கொண்டிபோகப்பட்டுத் தம்பதிகளால் அணைந்து போகாதவண்ணம் காப்பாற்றப்படவேண்டும். இஃதவழக்கம் ஏற்பட்ட நிஷ்கபடமான காலத்திலெண்கள கிருஹணியின் கமமைகளைச் செய்யத்தக்கவர்களாயிருந்தாலொழிய அவர்கள் புதுக்குடும்பங்களுக்குமேலாய் தங்களை பர்த்தாக்களுடன் வசிக்கும்படி அனுப்பப்படுவார்களென்று எண்ணுவது யுத்தமாகுமா?

விவாகக்கிரமங்களில் உபயோகப்படுத்தப்பட்ட மந்திரங்கள் முதல் முதல் ஏற்படுத்தப்பட்ட உபயோகப்படுத்தப்பட்ட மொழியும் அர்த்தமில்லாத செத்தவிதிகளாயிருந்திருந்தாலொழிய தம்பதிகள் இருவரும் தக்க பருவமுள்ளவர்களாயிருக்கவேண்டும் என்று நிஸ்ஸந்தேகமாய் ருஜுக்கொடுக்கின்றன. அவை நேரிடப்போகிற தேகசம்பந்தத்தைக் குறித்தும், ஆண்சந்தியைக் குறித்தும் புதுகிருஹத்திலவதுவுக்குண்டான அதிகாரத்தைக் குறித்தும் பலமுறை மொகுகின்றன. பல இடங்களில் தேகசம்பந்தத்தைக் குறித்து விஷயங்கள் பச்சையாயும், காமபோகங்களை ஆவலுடன் எதிர்பார்க்கிற மனிதனால்மட்டுமே சொல்லக்கூடியவைகளாகவு மிருக்கின்றன. இதற்கு வைதிகர்கள் சொல்லும் மறுமொழி யென்னவென்றால் அம்மந்திரங்கள் வருங்காலத்தில் நடக்கப்போகிறவைகளைக் குறிக்கிற

வையாகவும் வது தக்க பருவமடைந்தபொழுது தனக்
 கும் தன் பாரியைக்கும் நடக்கக்கூடிய விஷயங்களைக் கவ
 யாண காலத்தில வரன்சொல்லுகிறான் என்றும் கூறு
 கிறார்கள். அதனால் பூர்வீக ரிஷிகள் மந்திரங்களை
 ஏற்படுத்திய காலத்தில தத்சமயத்துக்கு உபயோகப்
 பட்டக்கூடிய மந்திரங்களை உண்டாக்கவில்லையென்றும்
 ஆனால் குறைந்தபட்சம் இரண்டு வருஷங்களுக்கு அப்
 பால் நடக்கக்கூடியபடியே கருத்துக் கொண்டார்களெ
 ன்றும் நாம் நம்பவேண்டியிருக்கிறது. (அதற்கிடையி
 ல் எத்தனையோ எதிர் மாராநசங்கதிகளே நேரிடலாம்.)

பின்வரும் கிரந்தங்களால் இச்சமாதானம் சிறிதும்
 சிங்கமுடியாதென்பது தெரியவரும். வேறுவிதமாகக்
 குறிக்கப்பட்டிருந்தாலொழிய அவை ஆயஸ்தம்
 கிருஷ்ண ஸகுந்திரத்தினின்றும் எடுக்கப்பட்டிருக்கின்
 றன என்று அறியவும். எல்லோரும் பொதுவாக
 வாசிக்கவேண்டுமென்ற எண்ணத்துடன் எழுதப்படுவ
 தால் வார்த்தைக்குச் சரியான வார்த்தையில்லாமல்
 கருத்தை முக்கியமாக அனுசரித்தே இம்மொழிபெயர்
 படி எழுதப்படும்.

3. குறிப்பான மந்திரங்கள்.

பிரதம சங்கமத்தில் வதுவின் கிருஷ்ணத்தில் வரன்
 அவளை ஒவ்வொரு உறுப்பாகக் கூர்ந்து பார்த்து (अथ
 वशोनिर्णयम्) சொல்லவேண்டியவைகளாவன. “என்னி
 லும்” சாந்தமான பார்வையுடனும் சிநேகத்துடனும்
 இரு. எனக்கும் என் பந்துக்களுக்கும் நன்மை செய்

உன் ஹிருதயம் சாந்தமாகவும் உன் பார்வை பிரகாசம், முடையதாகவும் இருக்கக்கடவது. ஜீவபுத்திரர்களைப் பெறு. தேவதைகளைப் பூஜி. நல்ல கீர்த்தியுள்ளவளாயிரு. என் வேலைக்காரர்களுக்கும் என் காலநடைகளுக்கும் நீ சந்தோஷத்தை யுண்டிபண்ணுவாயாக.”

வதுவை விவாகம் செய்துகொடுத்துப் பிரிகையில் அவள உறவினர் அமுங்கால வரன் சொல்லுகிறதாவது: “அவர்கள் சந்தோஷிக்க வேண்டியிருக்க அமுவானேன். இனி வெகு வருஷங்களாய நம்மிருவருக்கும் இருக்கும் நேசத்தைப்பற்றி அவர்கள் நினைக்கட்டும். நாம் ஆலிங்கனம் பண்ணிக்கொள்ளும் வண்ணம் அவர்களே இவ்விவாகத்தைச் செய்துவைத்தார்கள்.”

வதுவின் சிரசில் ஒரு சிறு தர்ப்பத்தைவைத்து அதன்மேல துகத்தடியின் துவாரம்படும்படி வைத்து அந்தத் துவாரத்தில் ஒரு சுவர்ணநாணயம் போடுவார்கள். அச்சமயத்தில் சொல்லப்படுகிற மந்திரத்தின் கடைசிப்பாகம் என்னவெனில் “இந்தச் சொர்ணம் உனக்கு ஆசீர்வாதமாகப் பவிக்கட்டும். அதன்மேல நான் வார்க்கிற இந்த ஜலம் உனக்கு ஆசீர்வாதமாகப் பவிக்கட்டும். இந்த துகம் உனக்கு ஆசீர்வாதமாகப் பவிக்கட்டும். இந்த துகத்தின் துவாரம் உனக்கு ஆசீர்வாதமாகப் பவிக்கட்டும். இந்தப் புனிதமான தீர்த்தம் உனக்கு ஆசீர்வாதமாகப் பவிக்கட்டும். (இனி நேரிடப் போகிற சம்சர்க்கத்தில்) நீ உன்னுடைய சரீரத்தை என்னுடைய சரீரத்துடன் சம்பந்தப்படுத்துவாயாக.”

அதன்பிறகு வரன் வதுவைப்பார்த்துச் சொல்வது
 “ சோமன் முதலில் உன்னை அறிந்தான். நின் கந்தர்
 வன் உன்னையறிந்தான். உன் புருஷர்களில் மூன்றாம்
 வரன் அக்நி. மாணுஷ புத்திரனாகிய நான் உனது
 நான்காம் புருஷன். ஸோமன் உன்னைக் கந்தர்வனுக்
 குக் கொடுத்தான். கந்தர்வன் உன்னை அக்நிக்குக்
 கொடுத்தான். அக்நி உன்னைச் சம்பத்து னும் சந்தா
 னத்தூ னும் எலககுக் கொடுத்தான்.” இந்தமந்திரம்
 முக்கியமானது. 2 வித்யாரண்ணிய ஸ்வாரிகளாகிய
 சாயஸாரியார் அதனைப் பின்வருமாறு விளக்குகிறார்.
 “ புணர்ச்சி விருப்பம் உண்டாகாத பருவத்தில் கன்னி
 கையைச் சோமன் அனுபவிக்கிறான். அப்படிப்பட்ட
 விருப்பம் உண்டான உடனே கந்தருவன் அவளைக்
 கைப்பற்றிக்கொண்டு விவாக காலத்தில் அக்நிக்குக்
 கொடுத்துவிடுகிறான். அவனிடமிருந்து மணுஷன் அந்
 தப் பெண்ணைச் சம்பத்து சந்தானங்களு ன் பெற்றுக்
 கொள்ளுகிறான். ஸ்மிருதிகளா 3 இது விஷயத்தில்

2. तथाचाख्यायते । अनुपजातपुरुषसंभोगेच्छावस्थास्त्रियं
 सोमोलेभे . स च सोम ईषदुपजातभोगेच्छावस्थां तां विश्वावसवे गन्ध-
 वांय प्रादात् । स च गन्धर्वो विवाहसमये ऽग्नये प्रददौ । अग्निश्च
 मनुजाय भर्त्वे धनपुत्रैः संहितामिमां प्रायच्छदिति ।

3. पूर्वं स्त्रियः सुरैर्भुक्ताः सोमगन्धर्ववह्निभिः ।

भुज्यन्ते मानुषैः पश्चा न्न ता दुष्यन्ति कर्हिचित् ॥

व्यजनेषु च जातेषु सोमो भुङ्क्ते च कन्यकाम् ।

पयोधरेषु गन्धर्वो रजस्यभिः प्रतिष्ठितः ॥

இன்னும் தெளிவாயிருக்கின்றன. “ஸ்திரீகள் முதலில சோமன், விசுவா வசு, அக்ரி முதலிய தேவதைகளால் அனுபவிக்கப்படுகிறார்கள். அதன்பிறகுதான் மனிதர்கள் அவர்களை அனுபவிக்கிறார்கள். அதனால் ஸ்திரீகள் கெட்டுப் போகின்றன. (அலகுலில) மயிர்முளைத்த பிறகு சோமன் ஒரு மங்கலகையை அனுபவிக்கிறான். மார்புபக்குவமான பிறகு கந்தருவன் அவளை அனுபவிக்கிறான். அவள ரஜஸ்வலையான பிறகு அக்ரி அனுபவிக்கிறான்.” ஆகையால் இந்த லோதமந்திரத்தால் தெளிவாகிய தென்னவென்றால் ஒரு ஸ்திரீக்கு மனுஷன் நான்காவது புருஷன் ஆகிறான் என்பதும் அவன் அவளை அக்ரியிடத்தினின்றும் பெறுகிறான் என்பதும் அந்த அக்ரி அந்த ஸ்திரீயை ரஜஸ்வலையான பிறகு அனுபவிக்கிறான் என்பதுபே. முடிவைச் சொல்லவேண்டியது அபிவியம. பின்னர் மட்டிவது பாணிகரகணகாலத்தில சொல்லவேண்டிய மந்திரத்தின் ஒருபாகம். “சந்தித்திரர்களை நீடுபொருட்பொருட்பி நான் உனது கையைப் பிடிக்கிறேன். முதுமைப்பரு வம்வரை என்னுடன் நீ வாழ்வாயாக. வாயு உன் ஹிருதயத்தை என் சார்பாகுமடி சொயட்டிம்.” இதற்குப்பின் தமபதிகள் அக்ரியைச்சுற்றி ஏழு அடிகள் எடுத்துவைத்து ஏழாம் அடிக்குப்பிறகு வாய்க்கியைப்பார்த்து வாய்கள் பின்வருமாறு சொல்லுகிறான். ஏனெனில் ஒருவகை ஸூத்திரப்படி அவர்கள் இந்தச் சமயத்தில்தான் வாய்கள் வாய்க்கி ஆகிறார்கள். “இப்

பொழுது எம் சந்திபதி உடத்திவிட்டோம். நீ என்
 தோழியாவாயாக. காமிருவரும் தோழர்களாயிருப்
 போம். என் உன் தோழமையைப் பெறுவேனாக.
 என் உன்னை விட்டும் நீ என்னை விட்டும் (நாம்) ஒருகா
 லும் பிரியாதிருப்போமாக. காமிருவரும் சேர்ந்திருப்
 போம். சந்தோஷமான ஹிரு, சுயத்துடனும் அந்நி
 யோந்தியே சசத்துடனும் காமிருவரும் எப்பொழுதும்
 சேர்ந்து யோசனைபண்ணுவோமாக. காமிருவரும் வீரி
 யத்திலும் சேஷமத்திலும் விருத்தியடைவோமாக.
 இப்பொழுது காமிருவரும் செயல்களிலும், விருப்
 பங்களிலும் ஏகமாயிருக்கிறோம். நீ, ருக்; என்
 ஸாமம்; என் ஆகாயம், நீபூமி; என் சுக்கிலம், நீ
 அலகத்தரிக்கிறவன். காலை மனம் - நீ ஜிஹ்வை. மடக்
 குச்சம்பத்தும் சந்தானமும் உண்டாகும் வண்ணம்
 நீ விசுவாசத்துடன் என்னைப் பின்பொருள். தேன்மொ
 ழியே! வா." இவ்வசனங்களால் என்னை உன்னை வாயு
 பெண்களுக்குச் சொல்லுமபடியாகவா ஏற்பட்டிருக்
 கும்? தற்காலம் அவை அவ்வயது பெண்களுக்கா
 கவே சொல்லப்படுகின்றன. இவை வாழ்க்கையில்
 ஆவலுடன் காடி அமர்கிற ஒருவன் சொல்லுகிறவார்த்
 தைகளா? அல்லது தற்காலம் எதிர்பார்க்கக் கூடா
 மலும் இனி எர்ட்டோதோ நேரிடப் போகிறதாக
 மனப்பால குடிக்கிற ஒருவன் சொல்லுகிறவார்த்தை
 களா? இன்னும் ஆராயந்து பார்ப்போம்.

விவாகத்தின் முதல்நாள் கிரியை முடிந்தவுடனே
 தம்பதிகள் தங்களுடைய கிருகத்திற்குப்புறப்படுகிறார்

கள். ஒரு ரதத்தில் போகின்றார்கள். ரதத்தில் பத்ரி ஏறும்போது, அடியில் வருமாறு பர்த்தா அவ்ளிடம் சொல்லுகிறான். “என் யஜமானியாக இனிமேல் இருப்பாயாக. என்னால் 10 புத்திரர்களைப் பெறுவாயாக. உன்மாமனார், மாநியார் இவர்களுக்கு யஜமானியாக இருப்பாயாக. இவர்களுக்கும், கிருகத்தில் இருக்கின்ற மற்ற நாட்டுப் பெண்களுக்கும், குழந்தைகளுக்கும் எல்லாச்சம்பத்துக்கும் நீ யஜமானியாக இருப்பாயாக.”

தங்கள் கிருகத்திற்குப் போனவுடனே, பத்ரியின் கிருகத்தினின்று சாஸ்திரீயமாகக் கொணர்ந்த அக்ரிமுன், கிரியைகளை அவர்கள் திரும்பவும் தொடர்ச்சியாய் நடத்துகின்றார்கள். இக்கிரியைகளின் மத்தியில், ஒரு சமயத்தில், பத்ரியின் மடியில் புத்திரர்களையே பெற்ற ஒரு ஸ்திரீயின் ஆண்குழந்தையை வைக்கிறார்கள். அக்குழந்தைக்குப் பழுவர்க்கங்கள் கொடுக்கின்றார்கள். அப்போது புருஷன் சொல்லுகிறதாவது:—“பழங்களை! நீங்கள் வித்துக்களைப் பெற்றிருக்கின்றீர்கள். உங்களுடைய ஆசீர்வாதத்தால், என் பத்ரியும் அவ்வண்ணம் பெறுவாளாக.” ஸ்திரீயைப் பார்த்து அடியில் வருமாறு சொல்லுகிறான்—“நம்முடைய கிருகத்தில், குழந்தைகளுடன் நீசந்தோஷமாக இருப்பாயாக. கிருகத்தின் யஜமானியின் உத்தரவாதங்களைக்கொண்டு செலுத்த அறிந்துகொள்ளு. சிரத்தையுடன், அதிக் களையும் அக்ரியையும் மரியாதைசெய். என்னுடைய சீ

ரத்துடன் உன்னுடைய சீர்தந்தைச்சேர். அநேக வருஷங்கள் சுகம் அனுபவித்துக்கொண்டு நீ, கிழவியாகிற போது, உன்னுடைய புத்திரர்களுக்கும் பெளத்திரர்களுக்கும், உபாசனை யக்கு விதிகளையும் உத்தரவாதங்களையும் நீ கற்பிக்கக்கூடாவாய்.”

4. பிரயாசையான விரதம்

இப்போது ஒரு முக்கியமான விரதத்தைப்பற்றிப் பேசுவோம். அதனால் ஏற்படும் அர்த்தவிஷயத்தில் எவ்வித சந்தேகமுமிருக்க முடியாது. ஒவ்வொரு கிருஷ்ண சூத்திரத்தினின்றும் அதைப்பற்றி யுள்ளதை இதன் அடியில் சொல்வோம்.

காங்காயனர் — அத்தியாயம் 1. காண்டம் 17. சூத்திரம் 5. மூன்று ராத்திரிகள் இருவரும் (ஸ்திரீபுமான்கள்) சேராமல் இருக்கட்டும்.

ஆகவலாயனர்.— அத்தியாயம் 1. காண்டிகா 8. சூத்திரம் 10-11. அந்தக்காலம் முதல் அவர்கள் உப்பை வாஜிக்கவேண்டும்; சமீயோகமில்லாமல் அவர்கள் சுத்தமாய் நகைகள் அணிந்துகொண்டு, தரையில் மூன்று ராத்திரிகள் அல்லது 12 ராத்திரிகள் சயநம் செய்யவேண்டும்; ரிஷியாகக்கூடிய புத்திரன் உண்டாகவேண்டுமானால் ஒருவருஷம் அப்படி இருக்கவேண்டும்.

ஜெயின்.— காண்டம் 20. சூத்திரம் 6. ஸ்திரீபுமான்கள் இருவரும், சமீயோகமில்லாமல், ஆனால் ஒரேபடுக்கையில் தரையில் உப்பில்லாத ஆகாரம் உண்டு, பிரஹ்ம

சாரி விருதம் பூண்டவர்களாய் 3 ராத்திரிகள் சயம் செயயவேண்டும்.

கோபிலர் — பிரபாடகம் 2. காண்டிகம் 3. சூத்திரம் 5. அதுமுதல 3 ராத்திரிகள், உபபிலலா அன்னம் சாப்பிட்டுக்கொண்டு, பிரஹமசாரி விரதம் பூண்டவர்களாய் ஒரே படுக்கையில் தரையில் சயம் செயயவேண்டும்.

காதிரர் — பாடலம் 1. காண்டம் 4. சூத்திரம் 9. 3 ராத்திரிகாலம் உபபில விலக்கிப் பால உண்டு, சம்யோகபிலலாமல ஒரே படுக்கையில் அவர்கள் சயம் செயயவேண்டும்.

மனு — ஒருவருஷம் அல்லது 12 ராத்திரி, (அல்லது, 3 ராத்திரி அல்லது 1 ராத்திரி) பிரஹமசாரிய விரதத்தை அவர்கள் அனுஷ்டிக்கவேண்டும்.

போதாயனர் — பிரசம் 1. அத்தியாயம் 7. அவர்கள் உபபுள்ள ஆகாரத்தை தவிர்க்கவேண்டும். தரையில் படுக்கவேண்டும். ஆபரணங்கள் அணியலாம். பிரஹமசாரிய விருதம் அனுஷ்டிக்கவேண்டும். இவ்விதம் அவர்கள் (ஸ்திரீபுமான்கள்) நடக்கிறதில்: —சுரோத்தியானை புத்திரன் பிறக்கவேண்டுமானால் 3 ராத்திரியும் அதுசானானை புத்திரன் பிறக்கவேண்டுமானால் 12 ராத்திரிகளும், ரிஷிகலப புத்திரன் பிறக்கவேண்டுமானால் 1 மாதமும், ப்ரூணபுத்திரன் பிறக்கவேண்டுமானால் 4 மாதமும், ரிஷியானபுத்திரன் பிறக்கவேண்டுமானால் 6 மாதமும், தேவானை புத்திரன் பிறக்கவேண்டு

மாலை 1 வருஷம், மேற்படி விசயங்களைத் தம்ப
திகள் ஒழுக்கவேண்டி.

ஆபாதம்பர் - பி. எம். 3. காண்ம 8. சூத்திரம் 8.
3 ராத்திரி தம்பதிகள் உபரிவலக ஆகாரம் உட்
கொண்டு, பிரவாமசரிய விசயங்களைப் பூண்ட வாகவாயத்தரை
யிற்சயகம் செய்யவேண்டி.

விரண்ய கேசின் - பி. எம். 1. பி. எம். 7. சூத்
திரம் 10. தம்பதிகள் உபரிவலக ஆகாரம் உட்
கொண்டு, ஆபரணங்கள் அணிந்துகொண்டு பிரவாம
சரிய விசயங்களைப் பூண்ட வாகவாய, தரையில் 3 நாள் சய
கம் செய்யவேண்டி.

காத்தியாயனி - 1 வருஷம், 12 ராத்திரி, 6 ராத்திரி
அல்லது 3 ராத்திரிகாலம்—உபரிவலக ஆகாரம் சாப
பி. எம். 1. தரையில் சயகம் செய்யவேண்டி.
சமயோகம் செய்யக்கூடாது.

¹ குறிப்பு.—மேற்கதின் ஒரு சாகை அத்தியயகம்
செய்தவன்—கரோத்திரிபன் ஆவன்.

அங்கங்களைப் படித்தவன்—அநுசானன் ஆவன்.

கலாநகளைப் படித்தவன்—ரிஷிகவான் ஆவன்.

சூத்திரங்களையும் பிரவசங்களையும் கற்றவன்—ப்ரூர
னன் ஆவன்.

நாலுவேதங்களையும் கற்றவன்—ரிஷி ஆவன்.

இம்முறைகளைத் தாண்டிப் போகின்றவன்—தேவன்
ஆவன்.

பாஸ்கரி — காண்டிகா 8. சூத்திரம் 21. 3 ராத்திரி, உப்பில்லா ஆகாரம் சாப்பிட்டுக்கொண்டு, தரையில் படுக்கவேண்டும். 1 வருஷம், 12 ராத்திரி, 6 ராத்திரி, குறைந்த பசும் 3 ராத்திரியாவது—சமயோகம் இல்லாமல் இருக்கவேண்டும். மேற்கண்ட பிரஹ்ம சாரிய விரதத்தின் முக்கியகருத்து என்னவென்றால், ஆசையைத்தாண்டும் விஷயம் சமீபத்திலிருக்கத் தற்களை அடக்கி சூலாபெறுவாராகில், அஃது அவர்களின் உயர் நலத்தைக் காட்டுகின்றது. எவ்வளவுக்கு எவ்வளவு அதிக காலம் இவ்விதம் அடக்குவார்களோ, அவ்வளவுக்கு அவ்வளவு, சந்ததியின் குணசீலம் அதிகமாக ஏற்படும். **பாஸ்கரி** நூற்றய சூத்திரத்தின் வியாக் கியாதாவின் 5 அபிப்பிராயப்படி மேற்படி பிரஹ்ம சாரிய விரதம் அனுஷ்டிக்க வேண்டியதற்கு அவ்விரு தத்தைகொண்டு செலுத்தச் சாமர்த்தியத்தின் தாரதம் மியங்களுக்கு ஏற்ப காலவித்தியாசங்கள் ஏற்படுத்தப் பட்டிருகின்றன. பிரஹ்ம புராணத்தில் ஓடி விரதகாலம், தம்பதிகளின் வயதின் தாரதம்மியத்தைப் பற்றியது என்று சொல்லியிருக்கிறது. 6

5. संवत्सराद्विकल्पास्तु शक्यक्षयाव्यवस्थिताशेषाः

6. अथतद्द्वादशाहानि त्रिंशद्वर्षेण सर्वदा ।

यदिद्वादशवर्षास्या एकन्यारूपगुणान्विता ॥

द्वात्रिंशद्वर्षपूर्णेन यदिषोडशवर्षिकी ।

लब्धातदास्यातद्यं षड्वर्षं संयतेनतु ॥

.. विशत्यब्दायदाकन्या वस्तव्यंतववैश्वहम

अतउर्ध्वमहोरात्रं वस्तव्यं संयतेनतु

இதன் பொருள் :—12 வயதுள்ள ஸ்திரீயை விவாகம் செய்கின்ற 30 வயதுள்ள புருஷன், 12 நாள் விரதம்சரிய விரதத்தை அனுஷ்டிக்கக் கடவன். அவள் 16 வயதுள்ளவளாகவும் அவன் 32 வயதுள்ளவனாகவும் இருப்பின், 6 நாள் அநந்த விரதத்தை அனுஷ்டிக்க வேண்டும்; அவள் 20 வயதுள்ளவளாக இருந்தால், 3 நாள் அவ்விரதம் அனுஷ்டிக்க வேண்டும். அவள் அநந்தவயதுக்கு மேற்பட்டால், ஒருநாள் அவ்விரதம் அனுஷ்டிக்கவேண்டும்.

இவ்விரதத்திற்கு இவ்வளவு முக்கியத்தைக்கற்பிக்க வேண்டுமானால், ஸ்திரீயானவள், நுதுவாகி இருக்க வேண்டுமல்லவா? ஆனால் வைதிகர்கள் இந்த அபிப்பிராயத்தை வெகு இலகுவில் அகக்கியார். அவர்கள் அபிப்பிராயத்தில் ஸ்திரீ புருஷ சங்கமத்திற்கு 8 அங்குகள் இருக்கின்றனவாம். 7 தம்பதிகள் ஒருவர் மற் றொருவரைப்பற்றி 1. ஸ்மரித்தல், 2. பெயர் குறிப்பிடுதல், 3. விளையாடல், 4. கண்ணோக்கல், 5. ரகசியம் பேசல், 6. தீர்மானம், 7. முயற்சி, 8. விஷயசமாப்தி. மேற்கண்ட அங்குகளில, சிலவைகளை, குழந்தைகளால் லம கூட நேரிடலுமும். அப்படி நேரிட்டால்,

7. स्मरणं कीर्तनं कैलिः प्रेक्षणं गुह्यभाषणम् ।

सङ्कल्पोऽध्यवसायश्च क्रियानिवृत्तिरेव च ॥

एतन्मैथुनमष्टङ्गं प्रवदन्ति मनीषिणः ॥

பிரஹ்மஸ்ப்தி. ஆபஸ்தம்ப கிருஹ்யத்துக்கு சுதர் சநாசாரியார் எழுதிய குறிப்பில் எடுத்தாளப்பட்டுள்ளது.

பிரஹ்மச்சரிய விரதபங்கம் எற்றித் தம் அன்றோ? 8
இவ்வித பிரஹ்மச்சரிய விரதத்துக்கு எற்றித்தாமல
ரிஷிகள இருந்திருக்கப்பா ரதா என்று நாம் வினவிவ
சாதாரண ஜனங்கள, ரிஷிகளின்மேல அபிப்பிராயம்
சொல்ல அனருகுகள என்று இருதவைதிகர்க்கள சாதிப்
பார்கள. இருத விரதகாலம் முடிவின்மேல, நாலாம

8 तस्मिन्नेता निशि विजने मृदुभिरुपचारैरुपक्रमेत । त्रिरात्रमवचनं
हिस्तम्भमिव नायकं पश्यन्तीकन्या निर्विद्येत परिभवेच्च तृतीयामिव प्रकृ
तिम् । इति बाभ्रवीयाः । उपक्रमेत त्रिरात्रमवचनं नतुब्रह्मचर्यं मतिवर्तेत ।
इति वात्स्यायनः ।

குறிப்பு இரங்கு எதிரவாயாக, காலசாஸ்திரத்
தின் காத்தாவாகிய வாத்துப்பாயலின் அபிப்பிராயம்
என்னவென்றால்:—3 நாள தாமதம் ஸ்திரீயின் வெட
கத்தை நீக்குவதற்காகவே. பிரஹ்மச்சரிய விரதத்திற்
குப்பங்கமவராமல புருஷன் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக
ஸ்திரீயினிடம் சமீபிக்கவேண்டாம். அபாடியன்றி 3
நாள கட்டைபோல இருந்தால், அவன் அசுகமன்
என்று நினைத்து, அதனால் அவனை அவமதிப்பான.
பின்பு பிரவடையானவராக இருந்தால், இம்மாதிரி
புருஷன் நடந்துகொள்ள வேண்டுமென்றும், இல்லா
விட்டால் இம்மாதிரி நடந்துகொள்ளவேண்டுமென்றும்
அவர் சொல்லியிருக்கிறார். இதனால், அவர்காலத்தில,
பிரவடையாகியும் பிரவடை ஆகாமலும் இருக்கிற
ஸ்திரீகளுக்கு விவாகம்செய்யும் வழக்கம் இருந்தது
என வெளியாகிறது.

இராத்திரியில், ஸ்திரீ புருஷ சங்கமம் ஏற்பட வேண்டுமென ஊகிக்கலாம். அதைப்பற்றி ஒரு வியக்தமான விதி வேண்டிவதில்லை. ஆயினும் சில கிருஷ்ண சூத்திரகாரர் அதை விதித்தும், சிலர் அதைப்பற்றிப் பிரஸ்தாபிக்காமலும் இருக்கின்றார்கள். பிரஸ்தாபிக்காமலிருக்கின்ற சில கிருஷ்ண சூத்திரங்களின் ஆதாரத்தின்மேல், அபக்குவியாக இருக்கிற ஸ்திரீயுடன் 4-ம் நாள் சங்கமம் கூடாதென்று ஒருகஷ்டியை ஆரோபிக்கலாம். ஆனால் அது பொருந்தாது. எனெனில், 1. முன் சொல்லியபடி பிரஹ்மசரியவிரதம் அர்த்தமில்லாமற்போய் விரிம்வெறும்வேடிக்கையாக முடியும்.

2 உத்தேசத்திற்குத்தக்கபடி சங்கம விஷயத்தில் சில நியமங்களை ரிஷிகள் ஏற்படுத்தியதின் பிரயோஜனம் இல்லாமற்போகும் ஒவ்வொரு பேஷ்டைகாலத்திற்குப்பிறகு முதல் 16 ராத்திரி—சங்கமம் ஏற்பட்டால், கர்ப்பம் உண்டாகும் என்பது அவர்கள் அபிப்பிராயம். இதுதான் ருதுகாலம் என்று சொல்லப்படும். நாலாம் நாள் முதற்கொண்டு, வேறு தடைகளில்லாத பக்ஷத்தில், இரட்டைப்பட்ட நாட்களில் சங்கமம் நேரிட்டால், புருஷப்பிரஜை உற்பத்தியாக அனுகூலமாம் தம்பதிகள் இந்த ருதுகாலத்தில் சேரவேண்டு

மென்ற கட்டாயமான விதியும்—தவறினாலு, அபராத
மும் ஏற்பட்டிளளது. மற்றக்காலங்களில ஸ்திரீயின்
இச்சை இருந்தால் சேரலாம். முன்னது முக்கியமா
னது, பின்னது யுக்தமானது. 9

ஆகையால், ருது காலத்தில, முதலசங்கமம் முக்கிய
மானதாக ஏற்பட்டிருக்கிறது. பேஷ்டையான 4-ம
ராத்திரிதான விசேஷதினம். அக்காலத்திற்குள்,
கர்ப்பாதான மந்திரம் என்ற விஸ்தாரமான மந்திரம்
புருஷனால சொல்லப்படுகிறது. இதை, ஒவ்வொரு
கிருஷ்ண சூத்திரகாரரும் விதித்திருக்கிறார். விவா

மனு.—அத்தியாயம் 3, ஸ்லோகம் 45-48.

9. ऋतुकालाभिगामीस्यास्वदागरनिरत : सदा ।
पर्षवर्जं व्रजेच्चैनां तद्रूतो रतिकाम्यया ॥
ऋतुः स्वाभाविकः स्त्रीणां रात्रयः षोडश स्मृताः ।
चतुर्भिर्गिरैः सार्धं महोभिः सद्विगर्हितैः ॥
तेषा माद्याश्वतसस्तु निन्दितैकादशी च या ।
त्रयोदशी च शेषास्तु प्रशस्ता दश रात्रयः ॥
युग्मासु पुत्रा जायन्ते स्त्रियोऽयुग्मासु रात्रिषु ।
तस्माद्युग्मासु पुत्रार्थी सविशेदार्तैवे स्त्रियम् ॥

பராசுரர்.

ऋतुस्नातां तु यो भार्या सन्निधौ नोपगच्छति ।
घोरायां ब्रह्महत्याया पतते नात्रसंशयः ॥

எஜ்னவலகியர்.

यथाकामी भवेद्वापि स्त्रीणां वरमतुस्मरन् ।
स्वदारनिरतश्चैव स्त्रियोरक्षायतः स्मृताः ॥

கமான் 4-ம் ராத்திரி சாதாரணமாய் ருதுகாலமாக இருக்கமாட்டாது. அது ராகப்பிராப்தகாலம். காமத் ஷுத்தவிர வேறு உத்தேசரில்லை. அதனால், அப் போது, மந்திரத்தினால், புனிதம் பண்ணும்படியான யோக்கியதை அந்தக் காலத்திற்கு ஏற்படாது என்று சில ரிஷிகளின் அபிப்பிராயம். ஆனால், மற்ற ரிஷிகள் மந்திரத்தை உச்சரிப்பது விவாகத்தின் அங்கமாக இருக்கிறதென்று அபிப்பிராயப்படுகிறார்கள். அதனால், அக்காலத்தில் மந்திரத்தைச் சொல்லவேண்டுமென்றும, அஃது இன்னமந்திரம் என்றும் விதித்திருக்கிறார்கள். போதாயனரும், 10 ஆந்தீரேயரும் சொல்லுகிறதாவது “ஒவ்வொருசங்கமகாலத்தில், மந்திரங்கள் சொல்ல வேண்டும்.” சாலீக ரிஷியும் பாதராயனரும் சொல்லுகிறதாவது:—ருதுகாலத்தின் முதல்சங்கமத்தில் மாதிரம் மந்திரம் முக்கியமானது. இதனால், முதல் சங்கமம் என்பது விவாகத்தின் நாலாம் ராத்திரி தமபதிகள் ஆலிங்கனம் செய்தல் என்றும் ருது காலத்தில் சங்கமம் என்பது கர்ப்பாதான மந்திரத்துடன் ஆலிங்கனம் செய்தல் என்றும் வெளியாகிறது.

சாங்காயனர்.—நாலாம் ராத்திரியில் சங்கமத்தைப் பற்றிப்பிரஸ்தாபிக்கவில்லை. ஆகவலாயனரும் அப்

போதாயன.

10.

सर्वाण्युपगमनानि मन्त्रवन्ति सन्तीति बौधायनः ।
यच्चादौ यत्तार्त्वातिशालिकिः । Also Hiranyakesin. सर्वाण्युप-
गमनानि मन्त्रवन्तीत्यात्रेयः । यच्चादौ यत्तार्त्वाति वादरायणः ।

படியே பிரஸ்தாபிக்கவில்லை. ஆனால், அந்தக்கிருஹ்ய சூத்திர வியாக்கியாதாவாகிய கார்க்கீய நாராயணர்— அதைத் தெளிவு படுத்துகிறார். 2-ம் சூத்திரம், 6 கண்டகம். 1. அத்தியாயம் சூத்திரம்:—பொது விதியைச் சொல்லுவோம். அஃதாவது. பலதேசங்களில் வித்தியாசங்கொண்ட ஆசாரங்களை இருக்குமாகையால், அவைகளைத் தவிர்த்துப் பொதுவானதைச் சொல்லுவோம் என்று அர்த்தம். ஆனால், கிருஹ்ய சூத்திர விதியானது எதாவது ஓர் இடத்தில் நடைபெறுகின்ற ஆசாரத்துக்கு விரோதமாக இருந்தால், கிருஹ்ய சூத்திர விதியைத்தான் அனுஷ்டிக்க வேண்டியது. உதாரணமாக, வியாக்கியாதா சொல்லுகிறார் 11 “விதேகர்களுக்குள்—விவாகமானவுடனே, சம்மோகம் நடக்கிறது வழக்கமாக இருக்கிறது. சூத்திர காரா.—3 நான் பிரஹ்மசரிய விரதமானதின்மேல் அஃது ஏற்பட வேண்டும் என்று விதிக்கிறார்.”

வியாக்கியாதாவின் குறிப்பினால் அவர் எழுதிய காலத்திலிருந்துவாகி சங்கமத்திற்குத் தகுதியான ஸ்திரீகளுக்கு விவாகம் நடந்தது எனத் தெரியவருகிறது. ஜெய்னி 20-ம் காண்டம் 7-ம் சூத்திரம்—“மூன்று ராத்திரி கிரமித்ததின்மேல் அவர்கள் சங்கமம் செய்யற்பாலது.” அந்த சூத்திரத்தின் வியாக்கியாதா

11. वैदेहेषु सद्य एव व्यवयो दृष्टः । गृह्ये तु ब्रह्मचारिण्यौत्रिरात्र-
मिति ब्रह्मचर्यं विहितम् । तत्र गृह्योक्तमेव कुर्यान्नदेशधर्ममिति सिद्धम् ।

ஸ்ரீநிவாச த்வாரி சொல்லுகிறார். என் 4-ம் ராத்திரி குறிப்பிடவில்லை என்றால், 3-ம் ராத்திரிக்குப் பிறகு நல்ல தினம் பார்த்து ஏற்படுத்த வேண்டியது. 4-ம் ராத்திரி சுபதினமாக இருக்கும் பக்தத்தில் நலம் தான். அன்றேல், நல்ல தினம் ஏற்படும்வரை தம் பதிகள் பிரஹ்மசரிய விரதத்தை அனுஷ்டிக்கவேண்டும். நடு ராத்திரிக்குப் பிறகுதான் சங்கமம் ஏற்பட வேண்டுமென்று ரிஷிவிதித்திருக்கிறார். “ஒவ்வொரு ருத் காலத்திலும் இந்த விதி அனுஷ்டிக்கவேண்டுமென்று முடிக்கிறார். அவருடைய பூர்த்தியான வசனத்தை அனுபந்தத்தில் பார்க்க. கோபீஹீலர்— 7-வது சூத்திரம். 5-வது காண்டிகை, 2-வது பிரபாடகம். “3 ராத்திரிக்குமேல ஸ்திரீ புருஷ சங்கமம் செய்யலாம் என்று—சிலர் அபிப்பிராயப் படுகிறார்கள்” சிலர் என்றது—ஜெமனி ரிஷியைக் குறிக்கிறதாகத் தோன்றுகிறது. இவர் அபிப்பிராயத்தில், கூடாது என்று இருக்கிறது. அதன் காரணம் பின்பு வரும். அப்படி வழக்கம் இருக்கிறதென்றும், அதைத் தாஷிக்க வில்லை யென்றும் அவர் வசனத்தால் தெரிய வருகிறது என்று மாத்திரம் இப்போது கிரகிப்போம்.

பரஸ்காரி :—நாலாம் ராத்திரி சங்கமத்தைப்பற்றி இவர் பிரஸ்தாபிக்கவில்லை. இவர் வியாக்கியாதாவாகிய ஹரிஹாரி¹². இவர் அபிப்பிராயம் இன்னதென்று

12. संवत्सरादिपक्षाशक्तौ त्रिरात्रपक्षाश्रयणेऽपि चतुर्थीकर्मानन्तरं पञ्चम्यादिरात्रावभिगमनम् । चतुर्थीकर्मणः प्राक्तस्या भार्यात्वमेव न संवृत्तं विवाहैकदेशत्वाच्चतुर्थीकर्मणः ।

வெளியிடுகிறார். அதிககாலம், விரதத்தை அனுஷ்டிப்பது சிரமமாக விருக்கிறதை உத்தேசித்து, 3 ராத்திரி காலம் விதிக்கப்பட்டிருந்த போதிலும், 4ம் நாள் கிரியைமுடிவு பெற்றவுடனே, 5ம் ராத்திரி முதற்கொண்டு, சங்கமம் செய்யலாம். 4ம் நாள் கிரியையானது, ஸ்திரீயின் பத்னி தர்மத்தைப்பூரணம் செய்விகின்றதாக விருக்கிறது. அது கல்யாணகிரியையின் ஒரு பாகமாக இருக்கிறது.

போதாயனி — இந்தக்கிருஷ்ய சூத்திரக்காரர் அபிப்பிராயப்படி—3 அல்லது அதிக நாள் ராத்திரி காலம் விரதம் அனுஷ்டிக்கின்ற சமயத்தில், ஸ்திரீ புருஷர்களின் மத்தியில், உதம்பரமரத்தின் ஒரு தண்டத்தைச் சந்தனம் பூசி ஒரு துண்டு வஸ்திரத்தை உடுத்திப் படுக்கப்போடவேண்டும். அதில் விசுவாக் என்ற கந்தர்வன் இருக்கிறதாக பாவனை. 4-ம் நாள் ராத்திரி பக்குவ ஓமம் செய்து முடித்ததின்மேல், அழகாய் அலங்கரித்துப் படுக்கை அறைக்குள் தம்பதிகள் போகவேண்டும். அக்காலத்தில், அதிக அர்த்தம் அடங்கிய ஒரு மந்திரம் சொல்லப்படுகிறது. ஆஃதாவது.—“ விசுவாவஸு! உம்மை நமஸ்கரிக்கிறேன். உம்மை ஸ்துதிக்கிறேன். இப்படுக்கைவிட்டு எழுந்திரும். குழந்தைப் பருவமுள்ள வேறு ஒரு பெண்ணை நாடுவீராக. இந்த என்பத்ரி, என்னுடன் சேர நீர் அனுமதிக்கொடும். இப்படுக்கைவிட்டு எழுந்திரும். அவளுக்கு ஒரு புருஷன் இப்போது ஏற்பட்ட

டிருக்கிறான். பிரவுடையாகாதவும், பிதாவுடன்வசிக்கி
 தவளுமான வேறு ஒரு பெண்ணைப்போய் அடைவீர்.
 ஜூ: 13. அவள் உம்முடையவள். உமக்குப் பிறப்பி
 னால் உள்ளசுதந்தரம்.” விசுவாவசவைவிட்டுபோகச்
 சொன்னதின்மேல், அவர் இருந்த தண்டத்தைப் புரு
 ஷன் கையால் எடுத்து, தன் பத்னி இடத்தில் கொடுக்கிறான்.
 அவள அதைத்திரும்பி அவனிடம் கொடுக்கிறான்.
 அதைக் கடைசியாக எறிந்து விடுகிறார்கள்.
 பிறகு, கிருஷ்ண குத்திரக்காரர் சொல்லுகிறார். “ஸ்திரீ
 புருஷ சங்கமம் யாவருக்கும் தெரிந்த விஷயமே.” மந்திர
 விஷயத்தில்—போதாயனர் அதிக கவனமுள்ளவர்.
 புருஷனை ஒரு நீண்ட மந்திரத்தை உச்சரித்துக்கொண்டே ஒரு
 அசம்பரியமான காரியத்தை (யோநிவீரணம்) செய்யச் சொல்லுகிறார்.
 அம்மந்திரம் விஷய சுகங்களை விஸ்தாரமாகச் சொல்லுகிறது.
 அவைகளைக் கூச்சத்தினால் விஸ்தாரமாக மொழிபெயர்க்காமல்
 விடுகிறோம். இப்புஸ்தகத்தின் அனுபந்தத்தில், மூலத்தையும்
 அதன்மேல் சாயனர் எழுதியிருக்கும் பாஷ்யத்தையும்
 விவரித்திருக்கிறோம். பிறகு, சங்கம கிரியைக்கு ஒரு சிறு
 மந்திரம் இருக்கிறது. 14

“கொதிக்கிற அரிசியின் மேல்துரையானது கள்ளுடன்
 சேர்வதுபோல பிரஜையின் பொருட்டு உன்னு

13. व्यक्तां स्तनोद्गमादिगाहियेनाप्रौढाम् ।

14. प्रजायै त्वा संस्रजामि मासरेण सुरामिव ।

டன் நான் சேருகிறேன்.” அப்போது ஸ்திரீயானவள் அழுதால், புருஷன் இந்த மந்திரத்தை சொல்லவேண்டும்—அஃதாவது, கன்னிகாதான காலத்தில்தான் ஸ்திரீயின் பந்துக்கள அழுதால், சொல்லவேண்டுமென்று ஆபஸ்தம்பர் சொல்லியிருக்கிற மந்திரம்— ஸ்திரீயானவள் தன்னுடைய நூதன கிருகத்துக்குப் போக ரதத்தின்மேல் ஏறும்போது, அவள் பந்துக்கள் அழுதால், சொல்லவேண்டுமென்று ஆகவலாயனர் சொல்லியிருக்கிற மந்திரமும் அதுவே. அது முன்னமேயே மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ளது **सनिष्यप्रयोगमाला** பெயருள்ளது. இதை கிருஹய சூத்திரத்திற்குப் பிரயோக விதியாகவுமிருக்கிற கிரந்தகர்த்தா வேங்கடேசர் என்பார் இந்தக்கிரியையைப்பற்றிச் சொல்லிமுடிக்கும் காலத்தில அடியில் வருமாறு எழுதியிருக்கிறார். “**योनिविवृणानम्** கிரியையை இக்காலத்தில் செய்கின்றார்கள் இல்லை. குணசீலர்கள் அதை அனுஷ்டிக்கிறதில்லை. 15. அது நாமமுடைய மனோர்மைக்கும், மனத்திற்கும் குறைவாக இருக்கிறது. மூல ஆதேசமும் அதன் பிற்பட்ட ஆசார மின்மையும் அதன் அசப்பியத்தைக் காட்டுகிறது.

மனு--கிருஹய சூத்திரங்களில மிகப்பிராசீனமானது இது. ஒரு வருஷம், அல்லது 12 ராத்திரி, அல்லது 3 ராத்திரி, அல்லது ஒரு ராத்திரி, பிரஹ்மசரிய விரதம்

15. अत्रयोनिविवृणानादिकं न कुर्वन्तिशिष्टैरनाचरितत्वात्लौकिकविरोधाच्च ।

முடிந்தமேல், தம்பதிகளுக்குச் சங்கமம் விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. விஷய கிரீடைகள் சிலவைகளுக்கு, மந்திரங்களையும் விதித்திருக்கிறார். (1-24-16) பின்பு துகத்தின் கயிற்றை அப்புறப் படுத்தி—தம்பதிகள் சமயோகம் செய்யவேண்டும். ஸ்திரீ சொல்லவேண்டியது—“என் ஹிருதயத்தை அழீவீர். உம்மிடத்தில் பீரீதியுள்ளவளாக இருக்கிறேன். நீர், தபவிலால் பிரகாசிக்கின்றீர். சூழந்தையால், என்னை நிரப்பும். இந்த நம்முடைய கிருகத்தைச் செல்வத்தால் பூர்ணப்படுத்தும்—புத்திரனை நீர் அபேக்ஷிக்கிறீர். அவ்விதம் உம்மை என்னில் உண்டு பண்ணுவீராக.” புருஷன் உத்தரம் சொல்லுகிறதாவது—“நீ அழகாய்ப்பிரகாசிக்கிறாய்; என்னால், புத்திரன் உன்னிடம் உண்டாக்கபெற, விரும்புகிறாய்; இப்போது வாலிபமாக இருக்கிறாய்; உன்மேல் இருக்கிறேன்; புத்திரனைவிரும்புகிற நீ உன்னிடத்தில் உன்மாதிரியானவனை உண்டு பண்ணிக்கொள்.” 17-வது சூத்திரம் மொழிபெயர்க்கலஜ்ஜையாக இருக்கிறது. அனுபந்தத்தில் பார்த்துக் கொள்ளுக.

ஹிரண்ணிய கேசியர் :—நாலாம் ராத்திரியில், அக்கியில் ஓமங்கள் செய்தபிறகு, புருஷன் ஸ்திரீயின் யோனியை தொட்டுக்கொண்டு, ஒரு மந்திரத்தைச் சொல்லவேண்டியது என்று இந்தக்கிருஷ்ய சூத்திரத்தில் சொல்லியிருக்கிறது. இதற்கு அடுத்த சூத்திரம் அடியில் வருமாறு.

“அடியில் வரும் மந்திரத்தை உச்சரித்துக்கொண்டு புருஷன் ஸ்திரீயுடன் சங்கமம் செய்கிறான். நம்பிருவர் ஆத்மாவும் ஒன்றாய் விட்டன; நம்பிருவர் இருதயமும் ஒன்றாய் விட்டன; நம்பிருவர் நாவியும் ஒன்று சேர்ந்தன; நம்பிருவருடைய சரீரமும் ஒன்று சேர்ந்தன பிரியம் என்ற கயிற்றால் உன்னை நான் கட்டுவேன். அதை ஒருவராலும் பேதிக்க முடியாது.” ஆலிங்கனம் செய்வதற்கும், முத்தம் இடுதலுக்கும் வெவ்வேறு மந்திரங்களை இருக்கின்றன. கர்ப்பாதானத்திற்கு விதிகளை பின்னர் பிரஸ்தாபிக்கப்படுகின்றன.

இந்தக்கிருஷ்ண சூத்திரத்தை ஆதாரமாகக்கொண்டு, பட்டகோபிநாதகீஷர் என்பார் சம்ஸ்கார ரத்தனமாலே என்ற பெரிய புஸ்தகத்தைச் செய்துள்ளார். 16. அதில் அடியில் வருமாறு சொல்லியிருக்கிறது. “4-ம் ராத்திரி ஸ்திரீ புருஷசங்கமம் கட்டாயமாக ஏற்பட வேண்டியது. ஏனெனில், ஸ்திரீக்கு அது முக்கியமான ஸம்ஸ்காரம்.”

ஆபஸ்தம்பர் :—இந்தக்கிருஷ்ணசூத்திரதின் பிரஸ்தாபம் கடைசியில் வைத்துக்கொண்டோம். இந்த நாடிகளில் இது பெருமபான்மையாருடைய அனுஷ்டானத்திலிருக்கிறது. பிரகிருத விஷயத்தில் இதிலுள்ள விதிகளை அர்த்தம் செய்வதில் சில விவாதம் ஏற்பட்டுள்ளது.

16. इदमुपगमनमावश्यकं स्त्रीसंस्कारत्वात् ।

போதாயனர் ; ஹிரண்ய கேசியர், ஆபஸ்தம்பர் இம் மூவரும் ஒரே சாகையைச் சார்ந்தவர்கள். அவர்களால் எற்பட்டுள்ள விதிகள் அநேகபாகம் ஒரே மாதிரியானவைகள். பிரகிருத விஷயத்தில, மற்றவர்களை விட, ஆபஸ்தம்பர், நாகரிகம் பற்றியவராக இருக்கின்றார். யோந்யபிமர்ஷனம், யோநிவिवृணம் முத்த மிருதல, ஆலிங்கனம் செயதல் இவைகளுக்கு, மற்றவர்கள் மந்திரங்களை விதித்திருக்கின்றார்கள். ஆபஸ்தம்பரே வென்றால், மித்சம்மீஷணம்—அஃதாவது, தம்பதிகள், ஒருவரை ஒருவர் பார்த்தல், ஹிருதய சமமார்ஜனம்—அஃதாவது, ஜோமக்திற்குப்பிறகு மிகுதியான நெய்யால், இருவர்களுடைய ஹிருதயங்களைத் தொடுத்தல். இவ்விரண்டையும் மந்திரத்தைச் சொல்லுகிறதின் மூலமாகப் புனிதப்படுத்தல வேண்டும் என்கிறார். இவைகள் சங்கமத்தில முடிவுபெறுகிறது. சங்கமம் என்றதற்கு “ஸமவேஸைம்” என்ற பிரிதிபதம் உபயோகிக்கிறார் பச்சையாகச் சொல்லுகிறதைத் தனித்திருக்கிறார். போதாயனர் சொல்லியிருக்கிறபடி, நாலாம் நாள நிராத்திரியில் தம்பதிகள் எழுந்து கந்தர்வன் விசுவாவசு என்பவரைப் போகும்படிக்கும் தாங்கள் தனிமையாக இருக்குப்படி விட்டுவிடும்படிக்கும் பிரார்த்தனை எற்பட்டிருக்கிறது. இதற்குப் பிறகு சேஷ ஜோமம் செய்யவேண்டும். அதன் முடிவில் ஸ்திரீயானவள் புருஷனைப் பார்த்துச் சொல்லுகிறதாவது.

“என் மனஸை நீர் அறிவீர். பிரியத்துடன் உம்மை நான் பார்க்கிறேன். தபவலினால் நீர் ஜ்வலிக்கிறீர். என் (வயிற்றில்) குழந்தையா நிரம்பச் செய்யும். நம் முடைய கிருகத்தைச் சம்பத்தால் நிரம்பச் செய்யும். புத்திரன் வேண்டிமென்பது உரமுடைய அபேகை. அப்படியே உம்மை உண்டுபண்ணுவீராக.”

இதன் பிறகு, புருஷன் ஸ்திரீயைப் பார்க்கும் முறை ஏற்படுகிறது. அப்படிப் பார்த்துப் புருஷன் சொல்லுகிறதாவது:—“நீ பிரகாசிக்கிறாய். குழந்தையை என்னால் பெற ஆவலாக இருக்கிறாய். உனக்கு இப்போது நல்லயெளவனா இருக்கிறது. நான் உன்மேல இருக்கும் காலத்தில், விஷய சுகத்தை அனுபவி. புத்திரனை அபேகைக்கின்றவனாக, உன்னை உண்டுபண்ணு.” புருஷன் ஹிருதயங்களை பெயரால் தொடும் பொழுது அடியில வரும மந்திரத்தைச் சொல்லுகிறான். விசுவே தேவர்கள் நம்மிருவருடைய ஹிருதயங்களைச் சேர்க்கட்டும்; ஜலம் ம்ஹிருதயங்களைச் சேர்க்கட்டும். வாயுவும் பிரஹ்மாவும் ம்ஹிருதயங்களைச் சேர்க்கட்டும்; இந்தச்சங்கம சமயத்துக்கு அனுசுணமான சம்பாஷணையை, சரஸ்வதி தேவி மக்குக் கற்பிக்கட்டும்.” இச்சமயத்தில் 3-ரிக்குக்கள் சொல்லப்படுகின்றன. முதலாவது. “பிரஜாபதியே, நான் செய்யப்போகின்ற காரியத்திற்கு எனக்குச் சக்தியுண்டாகும்படி, என் சீரத்துக்குள் பிரவேசியும். விஷ்ணுவுடனும் மற்றத் தேவர்களுடனும் ரூபங்களை நிர்மா

ணம் செய்கின்ற துவஷ்டியே—நீரும் அப்படியே செய்யும். விசுவேதேவர்களுடன் உம்முடைய சிறுகிதர் களுடன் கூட இருந்து வரங்களை அளிக்கின்ற இந்திரனே—நீரும் அப்படியே செய்யும்.

இரண்டாவது ரிக்கு—இந்த விஷயத்துக்குச் சம்பந்தமன்று. 3-ம் ரிக்கு அதேனும் பிரகிருத விஷயத்தில் சந்தேகம் இருக்கும்படித்தில், அதை முற்றும் விலக்குகிறது. அதை இவ்விரித்தில், மொழிபெயர்க்க அதிக சங்கோஜமாக விருக்கின்றது. இந்த ரிக்குக்களைச் சொன்னதன்மேல், சூத்திரம் விதிக்கிறது “மற்றவைகள் சம்போக சமயத்தில் சொல்லவேண்டும்.” மற்றவைகள் என்றால், அனுவாகத்தில் பிரஸ்தாபித்திருக்கிற ரிகுதியானவைகளான சமாவேசன மந்திரம். இதைப் பற்றியும் அனுவாகத்தில் பார்த்துகொள்ளுக.

ஜைமனி, போதாயினி, ஹிரண்ய கேசியர் இவர்களின் கிருஷ்ய சூத்திரத்திற்போல, ஆபஸ்தம்பரும் கர்ப்பாதானத்தைப் பற்றி, விதி சொல்லியிருக்கிறார். கர்ப்பாதானத்தை ருதுசமாவேசனம் என்று பெயரால் குறிப்பிடுகிறார். (त्रिणुयानिकल्पयतु) ஆரம்பிக்கின்ற வேறு ஒரு மந்திரம் அதற்குள்ளது. பாஷிய காரராகிய சுதர்சனாகாரியார் என்பார் விவாகத்திற்கு முன் ருதுவாகியிருக்கிற கன்னிகைக்குத்தான் பொருந்தக்கூடிய விதியை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார். கன்னிகை ருதுவாகி 5-ம் நாள் முதல், 13-ம் நாளுக்கு மத்தியில்

விவாகம் நேர்ந்தால் விவாகத்தின் மூலம் ராத்திரி நடக்கவேண்டிய சமாவேசனம் என்ற கிரியையும், ருது சமாவேசனமும் ஒரேகாலத்தில் நடத்த வேண்டுமானால் புருஷன் இரண்டு கிரியைகளுக்கும் ஏற்பட்ட மந்திரங்களைச் சொல்லவேண்டும். முதலில் சமாவேசனத்துக்குரிய மந்திரமான (आराहोहम्) பிறகு ருதுசமாவேசனத்திற்குரிய மந்திரமான (विणुयोर्निकल्पयतु) சொல்லவேண்டும். இதற்கு ஆதாரமாக பேதாயனருடையவும், கால்கீயருடையவும் அபிப்பிராயத்தை சொல்லுகிறார். பின்னர் தம்பதிகளில் முதல் சங்கமத்திற்கு அதாவது ருது சங்கமத்திற்கு மாத்திரம்தான் மந்திரங்களை விதித்திருக்கிறார். ராகப்பிராப்தமான சங்கமத்திற்கு விதிவேண்டியதில்லை. ஆயினும், விவாகக் கிரியை பூர்த்தியாகவேண்டி, மூலம் ராத்திரி சங்கமத்தையும் அதற்குரியமந்திரத்தையும் (क्रमजयोरिधानम्, ஜபஸ்தம்பி விதித்துள்ளார். ருது ஆகுமுன் விவாகங்கள் நடக்கிறதை அறிந்தவராகையால், சுதர்சனசாரியார், சிறு குழந்தைகளுக்கு, ராகம் அல்லது காமம் உண்டாகமாட்டாது என்றும், அதனால் சமாவேசனம் என்ற கிரியையை விட்டுவிடலாமென்றும் சொல்லுகிறார். ஆனால், சிலர் அபிப்பிராயத்தில் இந்தச் சமாவேசனம் முக்கியமாகவேண்டுமென்பதையும் தாம் ஆசைப்பிக்காமல் தெரிவிக்கிறார். இதனாலும், முன், இரண்டிசமாவேசனங்களும் செய்யவேண்டுமென்று சொல்லுவதினாலும் சமீபகாலமான இவர் காலத்திலும்

சில ருதுவான கன்னிகைகளுக்கு விவாகங்கள் நடந்திருக்கிறதென்று தெரியவருகிறது.

இந்தக் கிருஹ்ய சூத்திரத்தைப்பற்றியும், இதன் வியாக்கியானத்தைப்பற்றி இவ்வளவு விஸ்தாரமாய் எழுதும்படி நேரிடாதற்குக் காரணம் என்னவெனில், விபரீத புத்தி தீக்ஷணமுள்ள பண்டிதர்கள் 10-ம் சூத்திரத்திலுள்ள சமாவேசனமும் 13-ம் சூத்திரத்திலுள்ள ருதுசமாவேசனமும் ஒரேகிரியை. ஆஃ தாவது பிரதியதே என்றும் அதனால், ஆபஸ்தாபாய், விவாகமான பலாமராத் திரி உபகமம் கூடுமென்று விதிக்கவில்லை யென்றும் அதன்மேல் செயல்துணிகின்றார்கள் எனவும் அறிகிறோம். இந்த அபிபிராயமுள்ள அர்த்தத்திற்கு இணங்க, 5வீணமான பிரயோக புஸ்தகத்தில், விவாகபிரகரணத்திலிருந்து சமாவேசனமந திரத்தை விலக்கிக்கற்பாநானப்பிரகரணத்தின்முதன்மையில சேர்த்திருக்கிறார்கள். இந்த ஆச்சரியமான வேறுபாடு இன்னும் ஸ்திரமாக ஏற்படவில்லை. சிலர் இதை ஆசேஷித்து, வெவ்வேறான இரண்டு சமாவேசனம் செயலவேண்டிமென்கிறார்கள். ஆனால் இவர்களும், கன்னிகையானவள் இரண்டு சமயத்தில், பக்குவியாக இருக்கவேண்டிவதில்லை என்றும், தம்பதிகள ஒருவருக்கொருவர் ரகசியமாக பேசப்படாதா? ஸ்பரிசிக்கக்கூடாதா? பெயர்சொல்லி அழைக்கக்கூடாதா? என்றும் சொல்லுகிறார்கள். இந்தக்கூறி அதிக விபரீத கஷ்டியாக இருக்கிறது. இது பொருத்தமில்லை.

இதில் உபயோகிக்கப் பிடும் மந்திரம் (आरोहणम्) சமாவேசனத்தினின்றும் விலக்கக்கருதுகின்ற சங்கமத்தின் முக்கியமான அங்கமாகிய (क्रियानिवृति) விவரணைகளையே பச்சைபச்சையாக விவரிக்கின்றது.

அனுபீடானங்களிலுள் || சில அறிதிறிகள்.

இக்காலகதியை அன்றாய்த்தெரிந்த புரோகிதர்கள சமாவேசன மந்திரத்தை விவாககாலத்தில் உபயோகிக்கிறதிலே முன்போலவே உபயோகிக்கிறார்கள். வாரத்தையும் கிரியையும் முற்றும் ஒற்றுமையாக இருக்கவேண்டியது அவசியமாக இருந்தாலும் இதுவே மந்திரமாக இருந்தால் அதனுடன் மேர்மையாகக் கிரியை இவ்விடிலும், ஒருவிதமான குப்தமான பலன் உண்டென்று அவர்கள், சமாதானம் சொல்லக்கூடும். சம்பந்தரில்லாமலும், காலம் தவறியும் உச்சரிப்பதினால் மந்திரத்துக்குப் பலம் உண்டாகுமென்று நம்பிக்கையில்லாமலிருந்தாலும், உண்டாகுமென்று ஒப்புக்கொள்ளலாம். சாவதானமான புரோகிதர் இந்த மந்திரத்தை அவாக காலத்திலும், களிப்பதான காலத்திலும் உபயோகிக்கிறார். கந்தர்வனின் பிரதீகமான தண்டம்மத்தியில் போட்டுத் தம்பதிகள் மூன்று ராத்திரிகளிலும் தூங்குகிறவழக்கம் அநேகமாக இக்காலத்தில் விட்டே போயிற்று. உதம்பரதண்டம் என்பது ஒருசிறுகோல், சிறுசமித்து. கல்லியாணப்பந்தலுக்குள் கீற்றுக்கு மத்தியில் சொருகிவைத்திருக்கிறது. 4-ம்ராத்திரி கந்தர்வன்

விசுவாசகரையா போதுமபத செய்ய மகதீதகமை
 உசரிதகையில அஃது இருககணைடியது. அது
 அஃகமாக அதுபநிநிதில. இயல்பாக, அந்திய
 பிரஸ்சாபமே யிவயமநிநிதில. மண்வடம
 பிராமணாகவ என ஸ்ரோதுபிவருகருள தமபதி
 சூள இரணர் திநிஷா, ஸ்ரோதபாகநதமபிபாநது
 கொண்கிசேரதுபநிநிதிலயதகநிநிதிலது தெலு
 நகுபடபுல இயபோதுககபநகரவல் மபதக
 வுணை, செய்தபகபும கபாதிசன ஸ்ரோதபுலில
 சேரது உடகருவாபன, ஸ்திரீயின மபுயில ஸ்ரோ
 மரபபாநவாய வைககிநுணர். ஆக கபபுதகம,
 வங்ககாநகில வபுமகுபிது எனபபந்ருகதெரிவான
 அனையானகன இருககிநுணர். மண்வடவ குமந
 ரதகரின விவாகம வங்ககாநதில மபுதகநுநான்.
 தமபதின ஸ்ரோதபுல இருககில சேரதுபநிக

[17. விவாகத்தின 4-ம ராததிரி, மதநக கிருகஸ்தர்
 கள போல, தமபதிகன, சட்டிலில, சேரதுபநிகரும
 படியாகச செய்கினுரகன. சாதாரணமாய இதைப
 புஷிப்படுககை, கிரியை எனபாகள. இதற்கு மந
 திரங்கன இலலை. ஆலல, ஹ்ருதுப பெண்டுகள, சில
 ந வடிககைகன இதை உததேசுதது நடததுவாரகன.
 அவை நிரமபவேடிககையானவைகளாம. 4-ம ராத
 திரி சேரதுபநிகநல, ஸ்பபாசாரமானது ; போலியே
 இன்றி உண்மையான சங்கமம அன்று. அதற்கு இட
 நிலலை. ஸ்திரீ பிரவுடையாகாமலிருப்பதால அது
 சாஸ்திரசமமதமுநிலலை. ஜெ. என். படடாசாரியார்
 செய்த ஹ்ருது தர்மசாஸ்திரம இரண்டாம பதிப்பு.
 III பக்கம பார்க்க.

கிறது என்ற வழக்கம் நடைபெறுகிறது. இதனால், என்ன நேரிடும என்பதை (Age of Consent Act.) நினைவு தெரிந்த, நன்மேல சங்கமம் செய்யற்பாலது என்ற சட்டத்தின், உட்கருத்தை விசாரித்தால் தெரிய வரும்.

ஊழலைய ராஜதானியில், சமீபகாலம் வரையில் ருது ஆகாதபோது, பொய்யாக, ருதுவானதுபோலப் பெயர் பண்ணி ருதுசாந்தி முகூர்த்தத்தையும் நடத்திக்கொண்டு வந்தார்கள். இஃது ஒரு பெரிய துராசா

விவாகமானவு ளை, ஸ்திரீ புமானசங்கமம் வைத்துக்கொள்ளுதல், அயுத்தம். ஹ்நது தாமசாஸ்திரத்துக்கும் சம்மதமில்லை. ஆனால் அது பொதுவான வழக்கமாக விருக்கிறது. பெற்றோர்கள், யோசனையிலலாமல், இந்த அனுஷ்டானத்திற்கு இடம் கொடுக்கிறார்கள். விபரீதம் நேரிட ஆஸ்பதமாக விருக்கிறது. விவாகத்தின் இரண்டாம் ராத்திரி புஷ்பராபிக்கை கிரியை நடக்கிறது. புருஷனும ஸ்திரீயும்—இக்காலத்தில் சிசுக்கள் சங்கரத்திற்காக ஓரேபிக்கையிலாடுக்கவேண்டும. இந்தத் தூர்வழக்கம் இயல்பிற்கு விரோதமான நடத்தைக்கு இடநகொடுக்கிறது. இதைப் பற்றியும் விஸ்தரிக்கவேண்டுமா? மற்றக் கொடுமைகளுடன் இந்த வழக்கம் பருவத்திற்கு முன்னமேயே, ருது நேரிடும்படி செய்க்கிறது. அதனால் பாலிய விவாகத்தினால் நேரிடும் தீமைகள் விளைகின்றன. மதத்திற்கு எவ்வித குறைவுக்கு இடமன்றி, இவ்வழக்கத்தைத் தவிர்க்கலாம் ஜனக்கணக்கு ரிபோர்டு 1 தொகுதி 9-வது அதிகாரம் 434 பக்கம் வங்காளி உத்தியோகஸ்தர் ஒருவரின் அபிப்பிராயம் எடுத்து ஆளப்பட்டிருக்கிறது.]

ரம். ஆனால் இக்காலத்தில் இதைப்பற்றி எாம் அதிக மரகக் கேள்விப்படுகிறோமில்லை. இதை ஆபஸ்தம்ப ரிஷியும் ஆதரிக்கிறார் என்று ஒரு சாமர்த்தியமான புரோகிதர் சமாதானம் சொன்னார். இந்தப்போலியானை, ருதுசாந்தி முகூர்த்தத்திற்குத்தானே சமாவேசன மந்திரமும் உண்மையான ருதுசாந்தி முகூர்த்தத்திற்கு ருதுசமாவேசன மந்திரமும் ஏற்பட்டதன்றோ? ஆபத்துக் காலத்திற்கு புத்தி துட்பமும் சகஜம்தானே.

6. வேதத்தின் மறச் சாத்திரம் விவாககிரியை முறையையும் அதன் மந்திரங்களையும் விசாரிப்பதில், வேத சம்பந்தமான பாகங்களையும் ஆராய்ச்சி செய்ய அவசியம் ஏற்பட்டது. கர்முடைய அபிப்பிராயத்தை ஆதரிக்கிற இன்னும் சில வேதவாக்கியங்கள் இருக்கின்றன. அவைகளைச் சொல்லுமுன், ஒரு முக்கியமான விஷயத்தை இவ்விரட்டில் பிரஸ்தாபித்தல், அவசியமாம். அஃதாவது, ஆதிகாலத்தில், புருஷனைப் போலவே, ஸ்திரீக்கும், விவாகம் செய்துகொள்ளுதல், கட்டாயமன்று, யுத்தமே. 18. விவாகம் செய்துகொள்ளாமல்,

18. पुरा कल्पे कुमारीयां मौञ्जीबन्धन मिष्यते ।
 अद्यापनं च वेदानां सावित्रीवदनं तथा ॥
 पिता पितृव्यो भ्राता वा नैना मध्यापयेत्परः ।
 स्वगृहे चैव कन्याया भिक्षचर्या विधीयते ॥
 वज्रयेदजिनं चीरं जटाधारणमेवच ॥ — Yama quoted in
 Parasara-Madhaviyam.

The Agni Purana, after mentioning the incidents and marks of Bramacharya, proceeds :

பெற்றோர்சனா ன், கூடவே ஆவர்களுக்குச் சிஷ்டரூஷை செய்துகொண்டிரா, ஆலலது, வேதாந்தகாலசேஷபம் செய்தும் தபஸ்விகளாக இருந்த ஸ்திரீகளை இருந்திருக்கிறார்களா என்பதற்குத் திருஷ்டாந்தங்கள உண்டி. ஸ்திரீகளுக்குத் தங்களுடைய யுக்தத்தைச் சுயேச்சையாய் நிறைவேற்றக்கூடிய வயதிற்குள் விவாகம் நேர்த்திருக்கவேண்டுமென்று தெரியவருகிறது.

ருக்வேதத்தில ஆடியில் வருமாறு 19. ஸோமன் பத்நியை விருவரினல், இரணநி ஆசுவினிதேவர்களும் அபபடியே; பாஸ்யமாகவும் புருஷன் வேண்டுமென்று ஆவலாக இருந்தவளுமான தூரிய என்பவனைச் சோமனுக்குச் சவிதாகொடுத்தார்." இஃதலை சூரிய என்பவனுக்கு ருதுவானமேல விவாகம் நடந்தது எனத் தெரியவருகிறது.

स्त्रिणामन्वतस्तानि विवाहस्तु समन्त्रकः ।

This is from the Rig-Veda अमाजृग्वि पित्रोः सचा समानादा सदसस्त्वामये भगम् । A father prays to Indra for a daughter "like Amaju, who stayed with her parents in her house and obtained a share of their property."

The Mahabharata and the Purana mention many women who elected not to marry. One meets with this statement frequently. द्विविधाः स्त्रियो ब्रह्मवादिन्यः सद्योवधश्च ।

19. सोमो वधूयुरभवदश्विना स्तावुभावरा । सूर्या पत्ये शंसन्ती मनसा सविता ददात् । Sayana's commentary runs 'सोमो वधू युर्वधूकामो वरो ऽभूत् । तस्मिन्समये अश्विना अखिनौ उभा उभौ वरा वरौ आस्ताम् अभूताम् । यद्यदा सूर्या पत्ये शंसन्तीं पतिं कामयमानां पर्याप्तयौवनामित्यर्थः सूर्या मनसा सहिताय सोमाय वराय सविता तपिता ददात्प्रादात् दित्सीचकार ।

வேறு ஓர் இ-க்தில் அக்கினியில் இடையறாத தொடர்ச்சியாக ஆவுதிசெய்கிற நெய்யின் தாரையை விவாகரில்லாத ஸ்திரீயானவள, புருஷனைத் தேடிப் போதலுக்கும் தன்னுடைய அழகுகளை வெளிக்காட்டு தலுக்கும் உபமானமாகச் சொல்லியிருக்கிறது.²⁰ பக்குவமான ஸ்திரீகளைத்தான் அவ்விதம் வாரணிக்கக்கூடும்.

கைத்திரிய சமஸ்திபை 4-ம் காண்டம் 3-ம் பிரசம் 11-ம் அணுவாகத்தில அடியில கண்டபடி இருக்கிறது. ²¹ “வியஷ்டி என்ற மந்திரமானது, சிருஷ்டியின் உதயம். அது சூரியனுடன் சேர்ந்து திசை தேர்.றும் உலகத்தைப் பிரகாசிப்பிக்கிறது என்றுபோல

20. कन्या इव बहुमेतवा उ अञ्ज्यञ्जाना अभिचाकशीमि । यत्रसोमः सूयते यत्रयज्ञो घृतस्य धारा अभितत्पवन्ते । commentary कन्या इव अनूटा बालिका इव यथा बहुं प्राप्तुं एनवा उ एतुं पतिं गन्तुं अञ्जि अन्नकं आभरणं तेजो वा अञ्जाना व्यञ्जन्यः एवं कुर्वन्त्यः कन्या इव ।

21. इयमेव सा या प्रथमा व्यौच्छदन्तरस्यां चरति प्रविष्टा । षधूर्जजान् नवगञ्जनित्री त्रय एनां महिमानः सचन्ते । Com. अत्रोप-धीयमाना या इष्टकास्ति इयमेव सा । सयं व्युष्टिरूपा कालानां प्रथमभूता सती व्यौच्छत् विशेषेण प्रकाशरूपा ऽभूत् । आदिसृष्टिकाले प्रथमो यः प्रभातकालः तद्रूपेयमिष्टकेत्यर्थः । सा सृष्टिकालीना प्रथमा व्युष्टिरादि-त्वेनानुप्रविष्टा सती अस्यां पृथिव्यां दैनंदिनप्रभातरूपेण चरति । तन्न दृष्टान्तः । षधूर्जजान् नवगञ्जनित्री । नवं वरं गच्छतीति नवगन् । नूतनविवाहवती षधूः जनित्री उत्तरोत्तरप्रजोत्पादिका जजान जाता । तद्वदियमपिव्युष्टिरुत्तरोत्तरप्रभातनिष्पादिकेत्यर्थः । * * *

வென்றால் புதிதாய் விவாகமான ஸ்திரீ தொடர்ச்சி யாகக் குழந்தைகளைப் பெறுகிறதுபோலவாம்.”தைத் திரிய பிராமணத்தில், பத்னியை ஆபேக்ஷிக்கிற புரு ஷன் இந்திரனை அடியில் வருமாறு பிரார்த்திக் கிறான். 22 “ஓ இந்திரா, ஸ்வர்ணம் போலவும், என் மேல் பிரியமுள்ளவனும், என்னுடன் சங்கமம் செய்வ தில் ஆவலுள்ளவனான ஒரு ஸ்திரீயை எனக்குக் கொடு.”

7. ஒரு புறனடை.

வேதத்தில் சொல்லியிருக்கிற காலங்களில், ருது வான மேலும் புருஷனுடன்கூடி வாழும்படியான நில மையிலும் ஸ்திரீகளுக்கு (இவர்களுக்குக் கன்னிகை கள் என்றபெயர் வழங்கியிருக்கிறதைக் கவனியுங்கள்) விவாகம் செய்திருக்கிறார்கள் என்று வேத ஆசார மான வாக்கியங்களால் உற்புகிறது. ஆனால் ஆர்வலி தத்தர் என்பவர் சொல்லுகிறபடி காவியங்கள் தலைப் பட்டகாலத்தில், இந்தியாவில், ருதுவாகியதற்கு முன்

22. सकृतिमिन्द्र सच्युतिम् । सच्युतिं जघनच्युतिम् । कनात्का-
भां न आभर । प्रयप्सन्निव सक्थ्यौ । Com. हे इन्द्र कनात्काभां कनक
वद्भासमानां रूपवतीकन्यां नो अस्मदर्थे आभर आनय । सकृतिं
कूतिः आकूतिः सङ्कल्पः तेन सहितां अस्मास्वनुरक्तामित्यर्थः । सच्युतिं
च्युतिः क्षरणं वीर्यस्यन्दनं तेन सहितां अनुरागातिशयेन हि सहसा वीर्यं
स्यन्दति । एतदेवपुनः सच्युतिमित्यनूद्य जघनच्युतिमित्यनेन व्याख्यायते ।
आहरणे दृष्टान्तः सक्थ्यौ प्रयप्सन्निव यथा अत्यन्तं कामुकः उरुद्रयं
प्रति यच्चुमुद्युक्तः अत्यन्तादरेण स्त्रियमावहिततद्वत् ।

விவாகமசெய்கிற வழக்கம் ஏற்படா தென்று, ஒருவாக்கியத்தால் தெரியவருகிறது. ஆனால் அவ்விதமான வழக்கம் உண்டானது என்பதைப்பற்றிய சாரணத்தைப்பிரிவுவாதமாக இதுதான் என்று சொல்லமுடியாது. அதன் அணுஷாஸமுடிவாக இந்ருகதபடியால்தான் அமைப்பற்றிய பிரஸ்தாபம் ஏற்படவேண்டியது. நாகதேவாகிய உபநிஷத்தில அடியில வருமாறு²³ சொல்லப்பாட்டிருக்கிறது.

“இடியாலும் ஆலங்கட்டியாலும் குருதேசத்தில, பஞ்சமே போகிறது. அககாலத்தில உஷாஸ்திரக்கிராயணா என்பாருதுவாசுந்தன் பதனியுன் வருகதமுற்று யானைகளின் யஜமானன் இருக்கின்ற கிராமத்துக்குப்போனா”

8 மீருதிகள் கிராமத்திர தம்மகுத்திரங்கள்.

வேதத்தின் பிரஸ்தாபத்தை இப்போது நிறுத்துவோம். மனுஷ்யால் ஏற்படுகிறபடிம வேதத்தை ஆகாரமாக உண்களால் வையுமான், ஸ்மிருதிகளைப் பார்ப்போம். ஸ்மிருதிகள் இருவகையானவை — சில சூத்திரரூபமாக இருக்கின்றவைகள்; சில சுலோகரூபமாக இருக்கின்றவைகள். சுலோக ரூபமாக உள்ள

23 भट्टीहतेषु कुरुष्वटिक्या सहजाययोषिर्ह चाक्रायथ इभ्यप्रामे प्रदायक उवास । Sankara interprets आटिक्या as अनुपजा तपयोधरादिस्त्रीव्यजनया । Madhavacharya reads आटिक्या and quotes, in explanation of the word आसन्नार्तथा योषिदादकीत्यभिधीयते ।

ஸ்மிருதிகளைக்காட்டிலும் (மனுஸ்மிருதியும் இதனுள் அடங்கும்) சூத்திரரூபமான ஸ்மிருதிகள், பிராசீனமானவைகளாம். கிருஷ்ண சூத்திரத்தையாவது அல்லது தர்மசூத்திரத்தையாவது நாம் பரிசீலனைசெய்வோம். முன் பிரஸ்தாபித்துள்ள கிருஷ்ண சூத்திரக்காரர்களில், இருவர், கிருஷ்ணசூத்திரங்களும், தர்மசூத்திரங்களும் செய்திருக்கின்றார்கள். இவர்களால் ஏற்பட்டுள்ள இரண்டு சூத்திரங்களையும் சேர்த்து முதலில், விசாரிப்போம். மற்றவர்களைப்பற்றி விசாரிப்பதில், இவ்விருவகையான சூத்திரங்களைப் பிரத்தியேகமாகப் பரிசீலிப்போம். ஒவ்வொரு கிருஷ்ண சூத்திரத்தில் விவாக பிரகரணத்தின் தொடக்கத்தில், விவாக வருஷத்தில் இன்ன இன்ன காலத்தில் செய்யலாம் என்பதையும், கன்னிகைகளைத் தெரிந்து எடுப்பதில், பந்துத்துவத்தின் வரம்பையும் இன்ன இன்ன குணங்கள் உள்ள கன்னிகையை அங்கீகரித்துக்கொள்ளலாம் என்பதையும், இன்னசூத்திர அல்லது குற்றமுள்ள கன்னிகைகள் கூடாது என்பதையும்பற்றி விதிகள் சொல்லப்பட்டுள்ளன. ருதுவான கன்னிகையை விவாகம் செய்யக்கூடாது என்பது ரிஷிகளின் அபிப்பிராயமாக இருக்கும் பட்சத்தில், இந்தப்பிரகரணத்தின் தொடக்கத்தில், மற்ற நிபந்தனைகளைப்போல், சில ரிஷிகளாயினும் இத்தகைய கன்னிகைகள் விவாகத்துக்கு அருகர்கள் அல்ல என்று எச்சரிக்கையாகச் சொல்லியிருக்கலாம். அப்படியில்லாமல் இருக்குமாயின், சாஸ்திரமானது, ருதுவானமேல்

விவாகம செய்யலாம என்று அனுமதி கொடுத்திருக்கிறது என்பதை நாம யூகப்பது அயுகதமன்று.

சாங்காயனர் — “உத்தராயணத்திலு, சுககில பக்ஷத்திலு, சுபதினத்திலு, கலலியாண ஸக்ஷணங்களும், அங்கங்கள நேர்மையாகவும நிருதுவான மயிரும, கழுத்தில வஸது புறத்தில இரண்டு கருடல களும் உள்ளவான ஸ்திரீயை நுருவன பாணித்திரகனான செய்ய வேண்டிடம்.” இந்ந இ ததில நுதுவான ஸ்திரீயின் விவாகம் தடுக்கப்படவில்லை.

ஆகவலாயனர் — 24 “மேதைபுர, அழகும, சீலமும கலலியாண ஸக்ஷணங்களும் உள்ளவனும், வியாதியற்றவனும் ஸ்திரீயை நுருவன் விவாகம செய்யது கொள்ளவேண்டிடம்.” இவரும்— நுதுவான ஸ்திரீயைக் கலயாணம செய்யக்கூடாது என்று சொல்லவில்லை.

காலமீர்தம் :—என்ற சிந்தைத்திலு, இந்ந நிஷியின் வாககியங்கள் என்று (பாபாயிரேயே மீபகாலத்தின் சின்னங்களான) சில 25 கலோகங்கள் பேற்கோளாக உபயோகிக்கப்பட முக்கின்றன. அவைகளின்

24 बुद्धिरूपशीलक्षणसम्पन्नामरोगामुपयच्छेत । Adhyaya 1.
Kandika 5, Sutra 3

24 कन्यामृतुमती शुद्धा कृत्वानिष्कृतिमात्मनः ।

शुद्धिं च कारयित्वा तामुद्ब्रहेदानृशंसधीः ॥

पिता ऋतून्स्वपुत्रयास्तु गण्यदादितः सुधीः ।

दानावधिं गृहे यत्ना त्पालयेच्च रजावतीम् ॥

दद्यात्तदनुसंख्या गाः शक्तः कन्या पिता यदि ।

दातव्यैका ऽपि निःस्वेन दाने तस्या यथाविधि ॥

கருத்து இதுவாம் :—விவாகத்திற்கு முன், கன்னிகை ருதுவாகி இருந்தால், கன்னிகாதான காலத்திலு, பிதா வானவர், சில பிராயச்சித்த கிரியைகளால் தம்மையும் தம்புத்திரியையும் சுத்தம் செய்துகொள்ள வேண்டும். மேலும், எத்தனை ருது ஸ்நானம் தம்புத்திரி செய்து ருக்கிறானோ, அத்தனை பசுக்களைத் தானம் செய்ய வேண்டும். அப்படிச் செய்ய திரவியசக்தி யில்லா விடிலு, ஒரு பசுவையாவது தானம் செய்யவேண்டும்.

ஆகவலாயனீ :—செய்த தீர்த் தீர்தம்—இப்போ து அகப்பா யில்லை. அதனால், 600 சுலோகங்கள் அவருடையவைதாம் என்று சீர்மானிக்கக்கூ றவில்லை. இத்தகைய ஸ்திரீயின் விவாகத்தை விஸக்கவேண்டு மென்று சொல்லுக கூடிய சந்தர்ப்பத்தில், அந்த ரிஷி அவ்வாறப்பிராயத்தைக் காட்டி கூடிய ஒருவார்த்தை யையாவது சொன்னாரில்லை. மேலும் யாவரும் எளி தில் செய்யக் கூடிய பிராயச்சித்தத்தை மாத்திரம் விதி த்தாரோ அல்லாமல், பிதாவுக்காவது, புத்திரிக்காவது மாப்பிள்ளைக்காவது, ஒரு தோஷத்தையும் சொன்னா ரில்லை.

ஜைமீனி :—அந்நிகரிகாவாகவும் ஒரே ஜாதியாக வும் அந்நியகோத்திரத்தில் பிறந்தவளாகவும், தாயா ருக்குச்சபிண்டியாக இல்லாதவளாகவுமான ஸ்திரீ யைத்தன்னுடைய மாதா பிதாக்களின் அனுமதியின் மேல் ஒருவன் விவாகம் செய்யவேண்டியது.

அந்நீகனீகா :—என்ற பதத்திற்கு, ஸ்ரீநீவாசாத்துவர் என்பார் வியாக்கியானம் செய்திருப்பதாவது:—நிர்

ரங்களைக்கொண்டு ரிஷியின் விதிவாக்கியத்திற்கு நேர்மையும் பொருத்தமுமானாடி ‘அநககினிகா’ என்ற பதத்திற்கு அர்த்தம் கண்டுபிடிக்கவேண்டும். ருதுவான ஸ்திரீயின் விவாகத்தை ஆதரிக்குமென்று, வியாக்கியாதா சரியான அர்த்தத்தைச் சொல்லவில்லை. ஜைமீனி ரிஷியின் வாக்கியத்தை முன்பின் விரோத மில்லாமல அர்த்தம் செய்யவேண்டுமல்லவா? பின்காலத்திய அபிராமிராயத்துக்கு இணங்குமபடி விபரீத அர்த்தம் செய்வது சரி அன்றே! “நககினிகா” என்ற பதத்திற்கு - அமரவிரிமஹம் அர்த்தம் செய்திருக்கிறதாவது:—“ருதுவாகாத ஸ்திரீ”²⁸ இதிலை “அநககினிகா” என்ற பதத்திற்கு—“ருதுவானஸ்திரீ” என்று அர்த்தம் சித்திக்கிறது. அத்தன்மையான ஸ்திரீயுள், ரிஷிவிதிப்படி சங்கமம் கூடுமென்று ஏற்படுகிறது. இதைப்பெயர்போன சிகண்டிக் காரரை வி. இன்னுமமேல ஆகரவு மககு இருக்கிறது.

ஜைமீனி சாலாகயைச சாரத கிருஷ்ய காரராகிய கோபிலரின் புத்திரர்—தமமுடைய பிதாவின் சூத்திரங்களுக்குப் பாஷ்யமாக உள்ள ஒருபுஸ்தகத்தில் அடியில் வருமாறு சொல்லுகிறார்²⁹ “ருதுவாகாதவரையில் அநத ஸ்திரீக்கு “நககினிகா” என்று பெயர்.

28. नग्निका ऽनागतात्वा ।

29. नग्निकां तु षदेत्कन्यां यावन्नतुंमती भवत् ॥

ऋतुमती त्वनग्निका तां प्रयच्छेत्तु नग्निकाम् ॥

ருதுவான உடனே, “ அநககினிகா ” என்று பெயர். ஜைரினி வியாக்கியாதாவின் அபிப்பிராயம் எப்படியிருந்தாலும் அநக ரிஷியின் அபிப்பிராயத்திலே, ருதுவானமேல் விவாகம் செய்தல், விதி என்று தெளிவாய் ஏற்படுகிறது.

கோபிலீ :— இந்நகக் கிருஹ்யசூத்திரத்தில், 4-ம் சாத்திரி ஸ்திரீ புருஷ சங்கமம் கூடாதென்று விதித்திருக்கிறது. இந்நகச் சூத்திரக்காரர் அபிப்பிராயத்திலே விவாகத்திற்கு உயர்ந்த தகுதியான கன்னிகை “ நக்கினிகை ” யாம். உஷாஸதீசாநகிராயணீ காலம் முதற்கொண்டு, ருதுவாகாத கன்னிகைகளின் விவாகம், மேன் மேலும் அனுஷ்டானத்திற்கு வரதுகொண்டிருந்தது எனத்தெரிய வருகிறது. கோபிலீ ருதுவாகாத ஸ்திரீயின் விவாகம்தான் நல்லது என்று அபிப்பிராயமுள்ளவராயினும், முத்திய வழக்கத்தை நிகேதிக்கத் தெரியாவிடலா, நவராக இருந்தார். அவர் வியாக்கியாதா நிரம்பபடித்தவர் எனத் தெரியவருகிறது. ஸ்திரீயானவள அபக்குனியாக இருந்தாலும் விவாகமான நாலாம் சாத்திரி சங்கமம் வேண்டுமென்று விதிக்கிறார். ருது காலத்திற்கு முன்னரே, காமத்தினவு ஏற்படுகிறதென்றும், புருஷன் அதைத் திருப்தி செய்யாமற்போனால், வேறு அக்கிரமமான காரியத்தை ஸ்திரீ செய்வாள என்றும் அவர் சொல்லுகிறார். அநேக தலைமுறைகளாக, ருதுவாகாத கன்னிகைகளும் அவர்கள் புருஷர்களும் சேர்ந்து படித்துக்கொண்டுவரும் இயற்கை விரோதமான கெட்ட வழக்கம்

வழங்கும் வட நாடுகளின் சீர்கேடான ஆட்சியிராயத் துக்கு லத்தநாகவும அவ்வழக்கத்திற்கே பூர்வீக சூத் திரத்தின் ஆதாரம தேடவும் ஆவல கொண்டவராக இவ்வியாக்கியாதா எற்படப்பினளார். ஆனால் கோபீலீ தம்முடைய கருத்தின்படி, ருதுவாகுமுன் ஸ்திரீ விவாக நலம என்றும் நாலாம இராத்திரி, சங்கமம் கூடாதென்றார் விதிககிரா.

அவருடைய புத்திர முன்பு பிரஸ்தாபித்துள்ளவர். “நக்கினிகா” வின் விவாகம சிலாகியம் என்று தம் பிரிதா சொல்லியிருப்பதை நாலு சுலோகங்களால் ஆதிககிரா. அவைகள் பசசை பசசையான வைக ளாக இருப்பினும், சவனிககதக்கவைகள். “ருதுகாலம் வரை ஒரு ஸ்திரீயின் பெயா நக்கினிகா என்று பெயர். அதற்குப் பிறகு “அநக்கினிகா” என்று பெயர். மாசத் திற்கு ஒரு முறை சம்பவிககிராது. அது உண்டாகு முன், அவளுக்காக கவுரி என்று பெயா : அஃது ஆரம் பித்த பிறகு ரோகினி என்று பெயர். மானஸ்தானத் தில மயிர் முனைக்காமல இருந்தால் “கன்னியா” என் று பெயா. ஸ்தனம உண்டாகாமலிருந்தால் நக்கினிகா என்றும் பெயா. மயிர் முனைக்க ஆரம்பிவித்தால் கோமன் அவளை அனுபவிக்கிறான் ஸ்தனம பெருக்க ஆரம்பித்தால், கந்தர்வன் அனுபவிக்கிறான். மாச ருது சம்பவம் ஆரம்பிவித்தால் அக்கினி அனுபவிக்கிறான் என்று சொல்லப்படுகிறது. மயிர், ஸ்தனம், பஹிஷ் டை, இவைகள் தோன்றுமுன், ஒரு ஸ்திரீயின் விவா கம் ஏற்படுவது மஹா சிலாக்கியமானது. ஏனென்

றால், அவள ஒருவராலும் அனுபவிக்கப்படாமல் சுத்தமாக இருப்பாளா. ³⁰ இப்போதுதான், பாலியமான குழந்தைகளின் விவாகத்திற்கு ஒரு சமாதானம் முதல் முதல் பிரஸ்தாபிக்கப் படுகிறதைக் காண்கிறோம். பிரதிய ஸ்மிருதிகர்த்தர்கள் இதை முக்கியமான ஆதாரமாகக் கொள்ளுவார்கள். ஆனால் பண்டைக் காலத்திய, சுகமானவும் கலமஷரிலலாதவும் பேர்மைப் பற்றியவுமான உயர்ந்த மனோபாவத்தை விட்டு எவ்வளவு தூரம் விலகிவிட்டேயும் என்பதைப்பாருங்கள். அக்காலத்திலே தேவதைகளை (சோமன், கந்தர்வன், அக்கினி) சம்பந்தத்தினால் புனிதமாக்கப் பெற்று அதனால், உயர்மலம் அடைந்த ஸ்திரீயை தேவர்களால் கொடுத்த தானம் என்.பா அங்கீகரித்து, ஒரு புருஷன், கவர்வதூ னும் பிரீதியு னூம் மணம் புரிந்தான்! இக்காலத்திய கொள்கை வேதத்திற்கு முற்றும் விரோதமாகவும், வேதத்தையே நிரந்தனை செய்கிறதாகவும் இருக்கிறது. இந்த அபிப்பிராயம் நிலை

30. नग्निं कां तु षडे न्कन्या यावन्तु मती भवेत् ।

ऋतुमती त्वनमिका तां प्रयच्छेत्तु नग्निं काम् ॥

अप्राप्तरजसा गौरी प्राप्ते रजसि रोहणी ।

अर्व्याञ्जता भवे त्कत्या कुचहीना च नग्निं काम् ॥

व्यञ्जनेस्तु समुत्पन्नैः सामो भुञ्जीतकन्यकाम् ।

पयोधरैस्तु गन्धर्वो रजसामिः प्रकीर्तितः ॥

तस्मादव्यञ्जनोपेता मरजामपयोधराम् ।

अभुक्तांचैव सामाद्यैः कन्यकां तु प्रशस्यते ॥ Grihyasangraha.

நிற்காது. “சம்வர்த்தம” என்றதுதான் இந்த நிந்தனையைப் பின்னால்திருமபவும் செய்யத் துணிக் தது. மனு சொல்லுகிறகாவது உன்பத்னியைத் தேவர்கள் கொடுக்கிறார்களா; அகனால அவளைப் போற்றுவாய்; அவள உன்மேல பிரியரிவலாமலிருந்தாலும் போற்றுவாய்³¹ வலிஷ்டி சொல்லுகிறதாவது:—தேவர்கள் அவளை அனுபவித்தார்கள். யாதொரு தோஷமும்பாபமும் அவளைப்பற்றி தெரிவகாலம்தங்காது. ஒவ்வொரு நுதுகாலத்திலும் அது நீங்கிவிடும்.³² வேறு ஓர்ஓரிஷி சொல்லுகிறதாவது³³ ஒருசேர புருஷனோட அவனாககு தோஷத்தை உண்டு பண்ணமுடியாது; அவனால அவள கர்ப்பமானாலும், ஒரு தோஷமும் இல்லை, என்னென்றால், குழந்தை பிறந்தவுடன் தன்னுடைய பூவகத்தக்கன்மையை திருமப அணை சிராள். சோமன், ஸ்திரீக்கு சுத்

31. देवदत्ता पतिर्भार्या विन्दते नेच्छयामनः ।

तदेना विभ्रयान्नित्य देवाना प्रियमाचरन् ॥ मनु.

32 स्त्रियः पवित्रमतुलं नैता दुष्यन्ति कार्हीचत ।

मासिमासि रजोह्यासा दुष्कृतान्यपकर्षति ॥

पूर्व स्त्रियः सुरै भुक्ताः सोमगन्धर्ववह्निभिः ।

गच्छन्ति मानुषान्पश्चा नैतादुष्यन्ति धर्मतः ॥वलिஷ्ट.

33. असवर्णेन यो गर्भः स्त्रीणां योनौ निषिच्यते ।

अशुद्धा तु भवेन्नारी यावच्छल्यं न मुञ्मति ॥

निःसृते तु ततः शल्ये रजसोऽपीह दर्शनात् ।

ततः सा शुध्यते नारी विमला काञ्चनोपमा ॥ ஆத்திரி.

தத்தையும், கந்தர்வன் இனியவாக்கையும், அக்கினி, என்ன வந்தாலும் அதைத்தகித்து, சுத்தம் பண்ணும் சுபாவத்தையும் கொடுக்கிறார்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறது 34

பாஸ்கரீ :—“ உத்தராயணத்திலு, சுக்கில பக்ஷத்தில், ஒரு குமாரியை ஒருவன் பாணிக்ரகணம் செய்ய வேண்டி,” “ குமாரி ” என்ற பதத்திற்கு ஹரிஹரீ என்பார் வியாக்கியானம் செய்திருக்கிறார். அஃதாவது :—“ வேறு ஒருவனுக்குச் சொந்தரில்லாக் கன்னிகை ” குமாரி, கன்னிகை இவ்விரண்டி பதங்களும் பரியாய பதங்களை ஒரே அர்த்தத்தைக் குறிக்கின்றவைகள். புருஷர்களுடன் சம்பர்க்கம் செய்யாத ஸ்திரீகள் என்று அர்த்தம். அவர்கள் ருதுவாகி இருக்கலாம். அந்த வார்த்தைகளைப்பற்றிப் பின்விஸ்தாரமாகப் பிரஸ்தாபிப்போம்

குத்திரத்தின் வியாக்கியானத்தில், பாஷியக்காரரான பதஞ்சலி ரிஷி சொல்லுகிறதாவது “ புருஷர் சங்கமம் அனுபவிக்காத ஸ்திரீக்குக் குமாரி என்று பெயர்” 35. இந்தக் கிருஷ்ண குத்திரக்காரரின்படி, கல்வியாணத்தின் முதல் நாளில், தம்பதிகளை ஒருவர் மற்ற

34 तासां सोमो ऽददच्छौचं गन्धर्वःशिक्षितां गिरम् ।

अग्निश्च सर्वभक्षत्वं तस्मान्निष्कल्मषाः सित्रयः ॥ वसिष्ठ

35. कथं तर्हि षयो गम्यते । संबन्धाद्वयो गम्यते । कोऽसौ संबन्धः । योऽसौ पुंसा सदासंयोगः ।

வருடைய முகத்தைப் பாராகையில³⁶ புருஷன் சொல்லவேண்டிய சுலோகங்களில அடியில குறிப்பிட்டிருக்கிற சுலோகமும் ஒன்று. ஸ்திரீயைப் பார்த்து மாதிரித்திலேயே காணவிரங்குவான எண்ணங்களாவன் மனத்தில உண்டாகுமோ அவன் தான் சொல்லக்கூடும். இரத்தக் கிருஷ்ணய சூத்திரத்தின் வியாக்கியானா சதுரத்தி ஷோடசம், செயத தன்மேல, அஃநாவது 5-ம் நாள முதற்கொண்டு சங்கமம் கூடுமென்று அர்த்தம் செய்திருக்கிறார். பாரஸ்காரீ ருதுவான மேல விவாகம் செய்யவேண்டுமென்ற பரஃதத்தை ஆற்றிக்கொள்ளு.

மனு - தன்னைவிட வயதில இளையவளாகவும் தன்னுடைய ஜாதியிற் பிரந்தவளாகவும், அன்னிய பிரவரத்தில சேர்ந்தவளாகவும், பல பதங்களும் உள்ளவளாகவும், முன் புருஷமேபோக ரிலலாதவளாகவும், இருக்கின்றவளை, ஸ்ருவன் விவாகம் செய்யவேண்டும். அவள பக்கவிரிகா என்று சொல்லாதிவாள. இரத்த விவாகம் அங்கீகரிக்கத் தக்கது முன் அடிக்குறிப்புகள் 26-27 28 களில் விஸ்தரித்திருக்கிறபடி, “ பக்கவிரிகா ”—என்ற பதத்துக்கு, “ புருஷனுன் சம்போகம் செய்யாதவள் ” என்று அர்த்தம் சூத்திரத்திற்கு வியக்தமான தாத்தரியம் செயதல் கூடாமையாக இருக்கிறது. வேறுபாடாநதரத்தில், “ அங்க

36. சான: पूषा शिवतमा मेरयसा न ऊरु उशती विहर ।

यस्यामुशन्तः प्रहराम शेषं यस्यानुकामाबहवो निबिष्ट्या ॥

கணிகா” என்ற பதம் உபயோகிக்கப் பட்டிருக்கிறது. அதற்கு அர்த்தம்=ருதுவானவள (29) “கற்பு அழியாத ருதுவான பெண்” என்றால் அறிவுக்கு ஒத்ததாக இருக்கும். வியாக்கியாதா, முதற் பாடத்தினுள்ள பதத்தினால் அர்த்தம் செய்வதில் சங்கைப்படுகிறார். அதனால் “கணிகா” என்ற பதத்திற்கு—நிர்வாணமுள்ள பெண் என்றும், இப்பெண்ணின் விவாகம் அதிக திருப்தியான தென்றும் அபிப்பிராயப் படுகிறார். அத்தருணத்திற்குள், பெண்ணின் வளப்பு முதலியவைகள் யாவருக்கும் புலப்படுமென்றும் கூறுகிறார். இவ்விதம் விரும்பப்படும் பெண்ணின் கதியை நினைக்க, மனத்தில் பரிதாபமும் பயமும் ஜனிக்கிறது. இந்தக் கிருஹ்ய சூத்திரப்படி, விவாகத்தின், அங்கமாக “சம்போகம்” முக்கியமாக வேண்டிவது என்று இருக்கின்றமையால் ‘அகணிகா’ என்ற பரிமே சரியானது என்று மதிக்கலாகும்.

போதயனம். இவருடைய கிருஹ்ய சூத்திரத்தில் ஸ்திரீயின் வயதைக் குறிப்பிடுகிற வாசகம் இல்லை. ஆனால் தர்மசூத்திரம் ஒன்று இவர்செய்துள்ளார். அதின் 4-ம் பிரச்சன், 1-ம் அத்தியாயத்தில் நாம் எடுத்த விஷயத்தைப்பற்றிய சில சுலோகங்களிருக்கின்றன. பூஹ்லர் (Dr. Bühler) மாக்டொனல் (Macdonnell) என்ற பண்டிதர்கள், இந்த நாலாம் பிரச்சனம் பின்னால் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது என்று அபிப்பிராயப் படுகிறார்கள்.

இதன் வியாக்கியாதாக்களில் ஒருவரான கோவிந்த ஸ்வாமி என்பார் இந்த அபிப்பிராயத்தை ஆதரிக்கிறார் அந்த அபிப்பிராயம் கொள்வதற்குள்ள நியாயங்கள் நிரம்ப திருப்தியாக இருக்கின்றன. அவைகளை இங்கே பிரஸ்தாபித்தல் அநாவசியம். ³⁷ அவர்கள் இந்த விஷயத்தில் சொல்லும் நியாயங்களுடன், இன்னும் ஒரு நியாயமும் உள்ளது. மற்றவையை விட இஃது அதிகப்பொருத்தமாகவுள்ளது. இந்தக் கிருஹ்ய காரரின் அக்ஷேபனை இல்லாத மற்ற விதிகளுக்கு முற்றும் விரோதமாக இந்தச்சுலோகங்கள் இருக்கின்றன. அவர் (योनिविवृणम्) சொல்லியிருக்கிறதையும் அதுசம்பந்தமான பச்சையாக உள்ளமந்திரத்திரத்தை இப்போது ஞாபத்திற்குக் கொண்டுவரலாம். மேலும் அந்தச் சுலோகங்கள் தாம் என்ன சொல்லுகின்றன எனப்பார்ப்போம்.

“பிதாவானவன், நற்குணமுள்ள ஒரு பிரஹ்மசாரிக்கு, ருதுவாகுமுன் தன்னுடைய குமாரியை விவாகம் செய்து கொடுக்க வேண்டும். நற்குண மில்லாதவனுக்குக் கொடுத்தாலும் கொடுக்கலாம், ருதுவானமேல் தன் பெண்ணைக் கிருகத்தில் கல்லியாண மில்லாமல்

(³⁷ பூஹ்லர் என்பாரின் போதாயனர் தர்ம சூத்திரத்தின் மொழி பெயர்ப்பின் முகவுரை 32 முதல் 35-ம் பக்கத்தையும் ஸம்ஸ்கிருத பாஷையின் சரிதமென்று, மக்டோனல் எழுதியிருக்கும் புஸ்தகத்தின் 260-ம் பக்கத்தையும் பார்க்க).

வைத்துக்கொள்ளக்கூடாது. ருதுவாகி, மூன்று வருஷத்திற்குள்ளே தன் புத்திரிக்கு விவாகம் செய்யாமல் இருந்தால், தகப்பன், கர்ப்பத்தை அழித்த தோஷத்திற்குள்ளாவான். ஒருவனும் தன் பெண்ணை விவாகம் செய்துகொள்ள வேண்டுமென்று கேட்காமற்போனால் இது நேரிடும். யாரேனும் ஒருவன் கேட்டும் (தகப்பன் விவாகம் செய்யாவிடில்) ஒவ்வொரு ருது காலத்திலும், கர்ப்பத்தை அழித்த தோஷம் பிதாவுக்குச் சம்பவிக்கும். இவ்விதம் மனு சொலலியிருக்கிறார். ருதுவான் மேல், கன்னிகையானவளே வருஷகாலம் தன் பிதாவின் ஆளுநருக்குக் கட்டிபட்டவளாகக் காத்திருக்க வேண்டும். அதன் மேல் தன்னுடைய அநதஸ்த்துக்குத் தகுதியான ஒரு புருஷனைத் தானே தேடிக்கொள்ளவேண்டும். அப்படிப்பட்ட புருஷன் கிடைக்காமற்போனால், நற்குணமில்லாதவனாக இருந்தாலும் அவனை அடையலாம்.” தற்காலத்தில் வழங்குகிற மனு ஸ்மிருதியில்—இப்போது பிரஸ்தாபித்துள்ள வசனம் இல்லை உண்மையில், இந்த வசனமானது, மனுவின் விதிக்கும் நிசேஷத்திற்குள் அப்பால் கடந்து வெகு தூரம் செல்லுகின்றது; பிற்பட்டார் ஒருவர் அந்தக் கம்பீரமான, பேரின் கீழ் இந்த வசனத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளார் என அனுமானிக்க வேண்டியடிதாக விருக்கிறது ஒவ்வொரு ருது காலத்திலும் கர்ப்பம் தரிக்கும்படியான ஹேது இருக்கிறதென்பதை எள்வளவு தூரம் சாதிக்கலாமோ

அதுவரை கக்ஷி சொல்லியிருக்கிறது போதாயன
நடைய தென்று சொல்லப் புகிற இந்தப் பொய்யான
சுலோகங்களின் தாற்பரியத்தை விவரமாகச் சுருக்கி
தெரிவிப்போம்:—

1. ருதுவாகுமுன், பிதா தன்குமாரியை விவாகம்
செய்வித்தல் உத்தமம்.

2. ருதுவானமேல், 3 வருஷத்துக்குள் விவாகம்
செய்விக்கலாம்.

3 3 வருஷமானமேல், குமாரியே தன்புருஷனைத்
தானே தேடிக்கொள்ளலாம்.

4. இப்படிநேட்டால் சரியானபுருஷன். பெண்
னைவிவாகம் செய்துகொள்ளக் கேட்காத பஷுத்தில்,
பிதாகர்ப்பாத்தை அழித்த பாபத்தைச் செய்தவனாக
ஆகிறான். பிறர்கேட்டுப் பிதாகொடாம லிருந்தால்,
தன்குமாரி எத்தனை ருதுஸ்நாநம் செய்திருக்கிறானோ
அத்தனை கர்ப்பத்தை அழித்த கோஷம் பிதானைப்
பீடிக்கும்.

மேற்கண்ட விஷயங்களால், எற்படுகிறது என்ன
வென்றால் ருதுவாகுமுன்னும் பின்னும் விவாகம் செய்
யலாம் என்பதே.

ஆபஸ்தம்பர்:— இந்த விஷயத்தைப்பற்றிய சூத்திரங்
கள் அனுபந்தத்தில் சொல்லியிருப்பதைப் பார்த்து
க்கொள்ளுக அவைகளில், கடைசியானது இக்காலத்
திய உதாரமான அபிப்பிராயதை அனுசரித்து நடை
பெறுகின்றது. ஆனால் அஃது ஆபஸ்தம்பருநாய
அபிப்பிராய மன்று. வேறு ஒருவர் அபிப்பிராயமாம்.

அதன்மீது, ஸ்திரீயானவள தன்னுடைய ரூபலாவண்
 னையங்களை மலாததைக கவாந்தாளாகில, விவாகம
 1 இன்பத்தைக்கொடும. அதினால் மற்றொன்றையும் கவ
 னிக்கவேண்டாம அனால் அதேகாலத்தில், அனேக
 வீணான விகாந்தங்களும்தனை களும விதிக்கப்பெற்று
 இருக்கின்றன மகசூசசமபக்தமாக, ஒரு விவாகம
 எற்படாதுகொடுக்காது அது "ராதா" என்றவாழ்த்தை
 யில் இருக்கிறது இதன் பண்புச் சொல்லின்பொ
 ருள தெளிவாயிலலை. சுதீர்க்காரியார் இதற்கு
 மூன்றுவிதமான அடத்தங்களை சொல்லியிருக்கின்றார்.
 இரண்டு விதமான யவை, மூன்றுவது. வேறு ஒரு
 வருவாயது. அவையாவன:— (1) பந்த முத்தலான
 வைகளுடன் விளையாடுதல் (2) ருதுவான் (3) விஷய
 ககக்கில் அமுநதிருத்தல்³⁸. 3-ம் அடக்காதான் ஒப்
 புகொள்ளாதது. அதுதான், விவாகமான ஒரு
 பாவத்தை அறிவிக்கிறது. முதல் அடத்தம் குற்றமில்
 லாத விளையாட்டு, அதுமான் தேக சொக்கியத்தை
 யுப, உற்சாகத்தையும் காட்டும. யாவருமவேண்டு
 மென்று விருப்பமுடையது. 2-ம் அடத்தத்தை வைத
 துகொண்டால் 4-ம் ராதாதி இரத்தகிருஷ்ணயுகாரரே
 விதிக்கிற "மமவேசனம்" நடத்தமுடியாது. அதனால்
 அந்த அடத்தம் அங்கீகரிக்கக் கூடியதன்று மேலும்
 இவ்விஷயங்களை, தாமசுத்திரத்தினால் இவர் காலத்

38. गता रमणशीला कन्दुकादिक्रीडाप्रियेत्यर्थः । ऋतुस्नाताया ।
 केचित्-रतिशाला विषयोपभोगशीलेत्यर्थः ।

தில் ருதுவான ஸ்திரீகளை விவாகரில்லாமல் இருந்திருக்கிறார்கள் என்று மேலதெரியவருகிறது. அடியில் வருபவை இரண்டாம் பிரச்சனம், 26-ம் கண்டம் கடையில் 7 சூத்திரங்களுக்கு, 27 கண்டம் 1-ம் சூத்திரத்திற்கும் தமிழ் மொழியொயர்ப்பு 39 “நகைகள் அணிந்துகொண்ட ஒருவாஸிபன், அந்நியனின் பத்னி, அல்லதுவிவாகரிஸலாத ஸ்திரீ (குமாரி) இருக்கிற இடத்துக்குத் தெரியாமல் பிரவேசிப்பானாகில், இன்னா இன்னார் இருக்கிறார் என்று தெரியப்படுத்தி— அவனைப் போகாமல் தடுக்கவேண்டும் வேண்டுமென்று தெரிந்தே கொட்ட நோக்கத்தினால் ஒருவன் போனால், அவனுக்கு அபராதம் விதிக்கவேண்டும். முன்னமேயே விவாகமாகியிருக்கிற ஸ்திரீயுடன் சங்கமம்செய்தால், பீஜம் உளபா ஆணகுறியைமுற்றும் அறுத்துவிடவேண்டும். குமாரியுடன் சங்கமம்செய்தால், அவன்சொத்தைப் பறி முகலசெய்தும், அவனைத் தேசத்திற்கு அப்பால் தூரத்தவேண்டும். விவாகமான ஸ்திரீயையும், குமாரியையும், அரசன் காப்பாற்றவேண்டும். அவர்கள் இனிப் புருஷசங்கமம் வைக்காமல் தடுக்கப் பெறுவார்கள் ஆனால் விதிப்

39. अबुद्धिपूर्वमलङ्कृतो युवा परदारमनुप्रविशन्कुमारी वा वा वा वाध्यः । बुद्धिपूर्वं तु दुष्टभावां दण्डयः । सन्निपाते वृत्ते शिश्नच्छेदं सवृषणस्य । कुमार्यां तु स्वान्यादाय नाश्यः । अथ भृत्ये राज्ञा । रक्ष्ये चातउर्ध्वमैथुनात् । निर्वेषाम्युपाये तु स्वामिभ्योऽवसृजेत् । चरिते यथापुरं धर्माद्धि संबन्धः ।

படி ஆவாகள பிராயச்சித்தம் செய்வார்களாகில, முன் போல தாமகாரியத்துக்கு அருகாகள ஆவாகள 'அதாவது, விவாகமானஸ்திரீ யாகாதி கிருதுககள செய்வும், விவாகமிலலாத குமாரி, விவாகமசெய்து கொள்ளவும் தகுந்தவாக ளாவாகள. "இந்த இடத்தில் இருக்கின்ற வாசகத்தினால், விவாக மிலலாத ஸ்திரீயும் விவாகமடவ ஸ்திரீயும் ஒரேமாதிரியாகப்பாவிக்கடபறிகுறதாகத் தோற்றமில்லையா? இராத விதமான குற்றம் ஏற்படுவதற்குக் குமாரியானவள் பக்குவமுள்ள வயதான ஸ்திரீயாகத்தானே இருந்திருக்கவேண்டும். "குமாரி" என்ற பதத்திற்கு "பதிவரா" என்ற பததிபதம் சொல்லியிருக்கிறார். "புருஷனைத் தேறிகொள்ள" என்பது அந்நபொருள்

ஆபாதம்பம் என்ற பெயருள்ள ஒரு ஸ்மிருதி இருக்கிறது அஃது இயநூலைய, நன்று வேறு ஒரு வரால் செய்தது 40 அந்ந 1-ம் அதிகாரத்தில் அடியில் வரும முக்கியமான விதி சொல்லியிருக்கிறது "விவாககநிலைய பதந்துகொண்டிருக்கையில் ஸ்திரீயானவள் நுதுவாந்விடபால எவ்விதம் ஸமஸ்காரத்தை முடிக்கிறது? அவளுக்கு ஸ்நாநம் செய்வித்துப் புதியவஸ்தரம் உடுத்ததுவித்து, அக்கினியில், சுத்திக்ரு வேண்டிய கிரியைகளைச் செய்வித்தமேல். விவாகத்தின் பாகக் கிரியைகளைச் செய்யற்பாலது.

40. विवाहे वितते यज्ञे संस्कारेचकृतेयदा । रजस्वला भवेत्कन्या
संस्कारस्तु कथं भवेत् ॥ स्नापयित्वा तदा कन्यां अन्यवस्त्रैरलङ्कताम् ।
पुनमेध्याहुतिं हुत्वा शेषं कर्म समाचरेत् ॥

இதேமாதிரியான விதி லகு அக்திரிஸ்ரிருதியிலு
 மிருக்கிறது 41 இது முதல் முதல் எற்பநிர் நுது
 வாக இருக்கலாம் பிந்தியாக இருக்குமாகில், நுது
 வான மேல் விவாகம் செய்யலாம் என்பதற்கு இந்த
 வசனம் ஆதாரமாகும்

ஹிரண்மய கேசிய : - குரு குடத்தினின்று திருட்டி
 வந்த பிறகு, ஒருவன் தன் மாதா பிதாக்களைச் சம்
 ரக்சிக்க வேண்டும். அவர்கள் அனுமதியின் மேல்,
 தன் ஜாதியைச் சார்ந்தவளும் கோத்திரநாயகி
 யாக இராதவளும் 'நக்கினிகா' வாகவும், புருஷ
 சங்கமம் செய்யாதவளாகவு மிருக்கின்றன ஸ்திரீயை
 விவாகம் செய்துகொள்ள வேண்டும். முன் சொல்லி
 யிருக்கிறபடி, 'நக்கினிகை' இரண்டு அத்தத்தி
 லும் சங்கமம் செய்திருக்க கூடியவள அல்லள். அப்ப
 டியானால் இந்த இடத்தில் "புருஷ சங்கமம் இல்
 லாத நக்கினிகை" என்ற வாசகம் என்னகாரணத்
 தினால் உபயோகிக்கப் பட்டுள்ளது? இந்தக் கிருஹ்ய
 சூத்திரப்படி 4-ம் சாத்திரி, புருஷ சங்கமம் முக்கிய
 மானது அதினால் இந்தச் சூத்திரத்தின் வியாக்கி
 யாதா மத்திரிதத்தநம் இந்தக் கிருஹ்ய சூத்திரத்தைப்
 பற்றி எழுதியிருக்கின்றவரான, பட்ட-கோபினாத தீக்ஷி
 தரும் "நக்கினிகா" என்ற பதத்திற்கு "வஸ்திர

41. विशोह वितते तन्त्रे होमकाल उपस्थिते । कन्यामृतमर्तोद-
 द्वा कथं कुर्वन्ति याज्ञिकाः ॥ हविष्मत्या स्नानार्पयत्वा अन्यवस्त्रैरलङ्कतां ।
 युजानामाहुतिकृत्वा ततः कर्म प्रवर्तते ॥

மில்லாதவள.” அந்நூல் “ சங்கமத்திற்குத் தகுக்க
வள ” என அர்த்தம் செய்திருக்கிறார்களா. இவர்களில்
முன்னவர், தாமமுடைய அர்த்தத்திற்குப் பாணியின்
இரண்டு சூத்திரங்களை⁴² ஆதாரமாக எடுத்து உரைந்
திருக்கின்றார். ஆனால் “ நுதுவாகி” சமயம் ”
என்று ஒரு வார்த்தையைச் சேர்த்திருக்கிறார். இது,
முந்திய அர்த்தத்தை முற்றும் மாற்றிவிடுகிறது. சா
தாரண வைதிகர்களைத் திடுத்தியெய்யுற பொருட்டு
ன்றே இப்படிச் சேர்த்திருக்கிறார் என்று அறியவேண்
டுவர். ‘ நக்கிரிக்கா ’ என்ற வார்த்தை அநேக
விஷயங்களுக்குச் சாதகமாக இருக்கிறது சீர்திருத்தக்
செய்வோன் (The Reformer) என்ற பத்திரிகை
யின் 1906-ஆம் சமயப்பாடீர் 19௨ சந்திகையில்
“ நக்கிரிக்கா ” என்ற வார்த்தைக்குப் பதிலாக “ அநக்
கிரிக்கா ” என்ற பதமுள்ளதாக இதை சூத்திரத்தை
ராவாக தாட்சி வி. வைத்தியா என்பார் ஆதார
மாகக் காட்டியிருக்கிறார். இதை வார்த்தை இருந்
தால், கேள்விக்குத் தாத்பரியம் சொல்லுதல் இலகு

42 नग्निक्वामासन्नार्त्त्वाम् । नग्निपरिषिप परिषिठतो वस्त्रविक्षे-
पणार्थः । ततोऽहोयुक् (Panini III., 3, III) कर्त्तरिच
(பாணினி 2-6-16) स्यात्कृतो बहुलंकृति । तस्माद्वस्त्रविक्षेपणाहो
नग्निक्वाम् । मैथुनाहोयुः । ब्रह्मचारिणीम् अकृतमैथुनाम् । என்று
மாத்திருத்தார் சொல்லியிருக்கிறார். மேற்சொன்ன
தீகூழிதார் ஸம்ஸ்கார ரத்னமாலையென்னும் அவர் க்ரந்
தத்தில் நग्निक्வா என்றால் मैथुनानहो என்று அர்த்தம்
சொல்லியிருக்கிறார்.

வாகிவிட்டது. ஜெமினியின் அபிப்பிராயப்படி 'அநக் கினிக்கா' என்றதற்குப் பிரவுடையான ஸ்திரீ என்று அர்த்தம்.

கௌதமர்—கௌதமருடைய தர்மசூத்திரம் மற்ற தர்ம சூத்திரங்களைவிட மிகப்பிராசீனமான தென்று எல்லாருடைய அபிப்பிராயம். அவைகளில், ருதுவாகு முன், ஸ்திரீகளுக்கு விவாகம் செய்தல் உத்தமமென்று சொல்லியிருக்கிறது. ருதுவாகாத பாலியமான ஸ்திரீகளுக்கு விவாகம் செய்தல் உத்தமம் என்று சொல்லுகிறவர்கள் முன் சொன்ன இரண்டு ரிஷிகள், இநதக் கௌதமா ஆக இம்மூவரும் (அவராவார் சாந்தோக்கியத்தில் வருகின்ற உஷாஸ்தி, கோபிலர், கவுதமர்) இவர்கள் சாமவேதிகளாக இருப்பது முக்கியமாகக் கவனிக்கத்தக்கது புது வழக்கங்கள் இவ்விதமாகத்தான் அனுஷ்டானத்திற்கு வருகின்றன. *முதலில் வித்வான்கள், செல்வாக்குள்ளவர்கள் அனுஷ்டிப்பார்கள், பிறகு, அவர்களைப்பார்த்து அநத அநத வகுப்பில உள்ளவர்கள் அனுஷ்டிப்பார்கள்; இவ்விதம்பரவும் கௌதமர் சொல்லுகிறார். "மூன்று ருது ஸ்நாநம் செய்தாங்கிவிட்டால், பிதாவால் கொடுக்கப்பெற்ற நகைகளை எறிந்துபோட்டு, ஸ்திரீயானவள குற்றமில்லாத ஒருபுருஷனைத்தானே மணம் புரியவேண்டும் கன்னிகாதானம் ருதுவாகுமுன் இருக்கவேண்டும் அப்படிக்கொடாதவன், பாவம் செய்தவனாக ஆகிறான். சிலர் அபிப்பிராயத்தில் வஸ்திரம் தரிக்கும் காலத்திற்குமுன் விவாகம் செய்ய

வேண்டும்". இதில ஒரு விஷயம் தெளிவாக இல்லை. பிதாவுக்கு எப்போது பாவம் நேரிடுகிறது ருது வாகுமுன் தானம் செய்யாததினாலா? அல்லது 3 ருது நேரிடலாலா? கன்னிகாதானம் செய்யும் தன் சுதந்தரத்தை இப்போது இழக்கிறாரா? பின்னுள்ள அபிப்பிராயம் தான் உசி, நமஸாது. மேற்படி வாச கத்தினின்று அடியில வருப தீர்மானங்கள் எற்படு கின்றன :—

(1) ருதுவாகுமுன் கன்னிகையைத்தானம் செய்ய வேண்டும்.

(2) 3 வருஷத்துக்குள் அவளைத் தானம் செய்ய லாம்.

(3) 3. ருதுவானால் ஸ்திரீ தானாகவே வருஷனைத் தேடிக்கொள்ள வேண்டும்.

பொய்யான போதாயன் விதிவாக்கியங்களுள் இவைகளை ஒப்பிடால், முன்னதில் 3 ருதுக்கள் என்றதற்கு பதிலாக 3 வருஷங்கள் என்று சொல்லி யிருக்கிறது.

கௌதமருடைய அபிப்பிராயம் நிரம்ப உதாரமானதாக இருக்கிறது. பொய்யான போதாயனருடைய விதிகள் பிந்தியவை. ஆகையால் அதிக நிபந்தனை கள் எற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன.

வசிட்டி :—இந்த தர்ம சூத்திரத்தின் மூலவசனம். சம்ஸ்கிருத பாஷா இலக்கியங்களுக்குள் அதிகப்பழு துக்குட்பட்டதாக இருக்கிறது. பின் பற்பலகாலங்

காரில் அனேக சேர்மானங்கள் ஏற்பட்டுள்ளன அதனால், ஒரு சூத்திரத்தையாவது, அல்லது சேர்நதாப்போல சில சூத்திரங்களையாவது ஆதாரமாக வைத்துக்கொண்டு ஓர் அபிப்பிராயம் அல்லது வாத்தம் சொல்ல இட மிலலாமலிருக்கிறது. முக்கியமாக— “மற்றவர்களுள் இவ்விதம் சொல்லுகிறார்கள்.” என்ற வாசகங்கள் சந்தேகத்திற்கிடமாக இருக்கின்றன. இக்கன்மையான கலோசகங்கள் அதிகமாக நிறைந்ததுள்ளன. பிரகிருத விஷயங்கள் சம்பந்தமாக இப்பாடித்தான் இருக்கிறது⁴³. 17 - ின் அதிகாரத்தில் அடியில் வருமாறு காணப்படுகிறது.

59. ருதுவான ஸ்திரீ, தன்னுடைய மாதாபிதாக்களுடன் 3-வருஷம் இருக்கவேண்டும். பிறகு, தனக்குச் சரியான புருஷனை விவாகம் செய்துகொள்ளவேண்டும்.

60. அவர்களுள் அனை ஆதரித்து உதாரணமாகச் சொல்லுகிறார்கள்.

61. பிதாவின் தவறல், காலந்தவறி, ஒரு ஸ்திரீயானவள கொடுக்கப்பெற்றால், காலந்தவறி குருவுக்குக் கொடுக்கும் தகஷணையாப்போல, அவள கொடுக்கிற வரைச் சங்கரிப்பாளா.

62. ஒருவன், தன் குமாரி ருதுவாகுமுன்னமேயே, கன்னிகாதானம் செய்யவேண்டும். அதற்குமுன் ருதுவாகிவிட்டால், அவனுக்குப் பாவம் சம்பவிக்கும்.

⁴³ இந்த எண்ணிக்கைகள் ஆரந்த ஆச்சரமா அச்சாபீஸ் பிரதிப்படி.

MAHAMAHOPADHYAYA
JR. U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY
 63
TIRUVANMIYUR 11 MADRAS 28

63. தாம சாஸ்திரவிதி என்னவென்றால்:—தனக்குச் சமாளமானவன், ஒரு ஸ்திரீயை விவாகமடாக்கி விவாகமானவனாகவேண்டுகொண்டு இச்சித்தால், அவனும் விவாகம செய்துகொள்ள வேண்டுகொண்டு விருமபினால், அவனை மாத்திரமாகக் கொடுக்காமல் இருப்பாராகாவிடில், எத்தனை ரூபாய்கள் ஏற்பாடுகளுக்கென்றவோ அத்தனை ரூபாய்களை அவர்கள் அளித்ததாக ஏற்படும.

64. கன்னிகையின் வாகமுதலானமுதல் அதன் அறிஞரியாக ஜலத்தை விநிதலும் ஏற்பாடு, அச்சமயம மாப்பினனை மரண மடைந்தால், பரிசுத்தமான மந்திரங்களால் அவள் கொடுக்கப் பெறுந்தால், அவள், பிதாவின் சொத்தேயாம்.

65. பலவந்தமாக ஒருவன் ஒரு ஸ்திரீயைத் தூக்கிக் கொண்டு போனால், அவள் மந்தரமுலமாகத், தானம் செய்யாது மாண்புருடபாளாசின, சாஸ்திரப்படி, வேறு ஒருவனுக்கு அவளை விவாகத்திற்குத் தானம் செய்யலாம். அவள் கன்னிகையையே போலவேயாம்.

66. விவாகமான பிறகு, புருஷன் இறந்துபோனால், ஸ்திரீயானவள் மந்திர சமஸ்காரம் மாத்திரம் செய்யப் பெற்றிருந்தால் சங்கமம் கோட மாண்புருதால், தானமாக, வேறு ஒரு விவாக சமஸ்காரத்திற்குத் தகுந்தவளாவாள்.

இந்த இடத்தில் “இதி” என்ற வார்த்தை வருகிறது. இதனால், 61 முதல் 66 வரை சுலோகங்கள் வேறு கிரந்த கர்த்தகர்களுடைய புஸ்தகங்களினின்று, எடுக்கப்பட்டவை எனத்தெரிய வருகிறது. 67-வது

சூத்திர முறையாகயுள்ளது; இது புருஷன் தவறிட போய்விட்டால், பத்திரி செய்யவேண்டியது இன்னது என்று குறிப்பிடுகிறது.

64-முதல் 66 வரையில் உள்ள சுலோகங்களில் இந்த ஆபத்து (மரணம்) விஷயம் தொனிக்கிறது. 59-ம் சூத்திரத்தின் சீழ் இந்த 64-முதல் 66 வரையுள்ள சுலோகங்களை எடுத்துக்காட்டுவானேன்? வழக்கமாய், முந்திய சூத்திரத்திற் கண்ட விஷயத்தைத் தெளிவு செய்யவோ, ஸ்திரப்டிபித்தவோ, ஆகரிககவோ அல்லது விஸ்தரிக்கவோ, வேறு இடங்களினின்று வாசகம் எடுத்துக் காட்டுவது உண்டு. 60 - முதல் 63 வரை சுலோகங்களுக்கும், 64-முதல் 66 வரை சுலோகங்களுக்கும் ஒன்றுக்கொன்று சம்பந்தம் காணவில்லை. 60-முதல் 63 வரை சுலோகங்கள் 59-ம் சூத்திரத்திற்கு நேராக சம்பந்தமில்லை. அவைகள் வேறு பிரகாரணங்களைப்பற்றியவை. சூத்திரத்தில் பிரஸ்தாபிக்காத விஷயத்தைப்பற்றி விதிகளையும் நிபந்தனைகளையும் சொல்லுகின்றன. இந்தச் சூத்திரகாரரே இந்த விதிகளையும் இந்த நிபந்தனைகளையும் தாமேதம்முடைய வாசகத்தில், சூத்திரமாகவாவது, சுலோகமாகவாவது சொல்லி இருக்க வேண்டுமென்று யாரும் எதிர்பார்க்கக்கூடியது. ஆனாலும் இத்தகைய ஆசேஷபணையை அதிகமாக இனிச் சொல்லவேண்டாம். வேறு ஆசேஷபணைகள் உள்ளன. ஒர் இடத்தில், ஸ்நாதகனுக்கு விவாகத்தை விதித்திருக்கிற சமயத்தில், (தர்ம சாஸ்திரகர்த்தா சந்தேகத்திற்கு இடமின்றி எல்லா விகா

தங்கனையும் சொல்ல வேண்டியது. வசிஷ்டா சொல்லுகிறதாவது :—“கோபததையும் அடக்கி, விளையாட்டுத் தன்மையையும் அகற்றிக் கிருகஸ்த ஆசரமத்தில் புகளிரும்பும் ஒருவன், தன்னுடைய பெற்றோர் அனுமதிபெற்று, ஸ்நாசு செயதுகொண்டு தனக்குச் சமமான மான ஜாதியிற் பிறந்தவனாயும், கோத்திர நாயாதி யாக இல்லாதவனாயும், புருஷ சங்கமம் முன் இவ்வதவ னாயும் தன்னைவிட வயதில் இளையவனாயும் உள்ள ஸ்திரீயை விவாகம் செய்துகொள்ள வேண்டும்.” ருதுவான் ஸ்திரீயின் விவாகம் கூடாது என்று, வசிஷ்டர் அபிப்பிராயமாக இருந்தால், மேற்கண்ட வாசகத்தை யா சொல்லியிருப்பார்? வேறு வாசகத்தைச் சொல்லியிருக்கமாட்டாரா? அவை கவலை எல்லாம் வேறு புருஷனால, முன்னால, கற்பழிக்கப்படாம லிருக்க வேண்டுமென்பதேயாம். ருதுவான் மேற்றான் அது நேரிடக்கூடியது. மேலும், ஸ்திரீகளை சம்பந்தமாக, வலிஷ்டர், தனையும் ஆதரவுமான அபிப்பிராயம் உள்ளவா. பக்குவமான ஸ்திரீகளின்மேல இவ்வளவு தப்பெண்ணம் கொண்டிருக்கமாட்டார். ஓர் இடத்தில் அவர் சொல்லுகிறதாவது :—“ பக்குவமான பருவத்தை ஒரு ஸ்திரீ அடைந்து, உள்ளபடி பேஷ்டையாகாமல இருப்பாளாகில், அவள் “ அமிர்தம் போன்றவள் ” 44. முன் நாம் பிரஸ்தாபித்த பிரகாரம், ஸ்திரீயானவள் எப்போதும் தோஷத்திற்குப் பாத்திர

44. अनग्निका अनुदक्या वा अमृतीमीत विहायते (Adhyaya 5).

மானவள் அல்லள். ஒவ்வொரு ருதுகாலத்தில், ஏதே
 னும் தோஷம் ஏற்பட்டாலும் அது நீங்கிவிடும். ஒரு
 வேளை சொல்லலாம், மேற்கண்டசுலோகங்கள் வலிவ்
 டருடையதாக இல்லாமற் போனால் என்ன? அந்
 தச் சுலோகங்களை துழைத்தவர் வலிவ்டரைப்போல்
 உயர்வான அதிகார புருஷராக இருக்கலாமே! 59 மு
 தல் 63 வரையுள்ள சுலோகங்களை நன்றாய்ப்பரீக்ஷிப்
 போம். கௌதமர், போலி பேதாயனர் இவர்களுடைய
 அபிப்பிராயங்கள், திருப்பி எழுதியவைகளாக இருக்
 கின்றன. ருதுவாகுமுன் தன் குமாரியை விவாகம்
 செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்ற பிதாவின் உத்தரவா
 தத்தை வற்புறுத்திக் கூறியிருக்கிறது. கர்ப்பத்தை
 அழித்தல் என்ற தோஷத்தை அதன் முடிவுவரை
 சொல்லவில்லை. அதற்குவிலக்குக்கள் ஏற்பட்டுள்ளன.
 ஸ்திரீயானவள புருஷனைச் சேரவேண்டுமென்ற இச்
 சையுள்ளவளாக இருக்கவேண்டும். அவளுக்குச் சரி
 சமானமான புருஷன் அவளை விவாகம் செய்ய விரும்
 பிக்கோரவேண்டும். தன் குமாரி ருதுவாகி 3 வரு
 ஷம்வரை பிதா கன்னிகாதானம் செய்யும் சுதந்தரத்
 தைவைத்துக் கொண்டிருக்கின்றமையால், கர்ப்பத்தை
 அழித்தல் என்ற பாபம் சம்பவிக்கும் என்பதை உள்
 ளபடி சொல்லர்த்தமாகச் செய்யக்கூடாது. அந்தக்
 குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள்ளாக விவாகம் செய்து
 கொள்ள, தானம் செய்யவேண்டுமென்பதை விதிக்கி
 ன்றதாக நினைக்கவேண்டும்.

9 செய்யுள் நடையீல் உள்ள ஸ்மிருதிகள்.

மனு :—சுலோக நடையிலுள்ள ஸ்மிருதிகளில் மகாப்பிராசீனமானது சந்தேகமில்லாமல் பிருத மகா ரிஷியால் செய்யப்பட்ட ஸ்மிருதி. அதுதான் மனுஸ்மிருதியென்று வழங்குகிறது. அஃது அதற்கு முன்னிருந்த மானவ தர்ம சூத்திரமென்றதை ஆதாரமாக உடையது. அதிலிருந்து ஆதாரமான வாககியங்கள் மனுஸ்மிருதியில் எடுத்து சொல்லப் பட்டிருக்கின்றன. மேற்படி மானவ தர்ம சூத்திரம் சிலபாகம் செய்யுளாகவும் சில பாகம் நடையாகவுமிருக்கின்றது. பிருத சம்ஹிதையில் ஆதிபிரந்தத்தின் மூலம் மாறுதலில்லாமல் இருக்க கூடியதன்று. ஏனென்றால் வெகு காலத்திற்குப் பிற்பாடு புதிதான ஒழுக்கங்கள் ஆசாரங்கள் உடைபெற்ற காலத்திலும் மேற்படி சம்ஹிதையானது தொகுக்கப்பட்ட தாயகியை பூர்வீக ஆசாரம் வழக்கங்களில் மந்தியகாலத்திலே நேர்ந்திருக்கின்ற மாறுதல்களைச் சேர்த்துத் தான்செய்து இருக்க வேண்டுமென்று நாம் எதிர்பார்க்கவேண்டியதாயிருக்கிறது. விவாகமானது ஜனசமூகத்தின் மாறக்கூடிய ழர் அங்கமாக இருக்கிறது. இந்தஸ்மிருதியின் கர்த்தா மனு வாயிருந்தாலும் பிருத வாயிருந்தாலும் பிராசீன தர்மசாஸ்திர ஸ்தாபராக எல்லாராலும் வணங்கப்பெறுகிறார். ஆகவலாயனர், போதாயனர், வசிஷ்டர், இவர்களுடையவை யென்று முன்னால் பிரஸ்தாபித்து விசாரித்த சுலோகங்களெல்லாம் அநேகமாக மனு ஸ்மிருதிக்குப் பிற்ப்பட்ட காலத்தவைகளாம் என்று

நினைக்கக்கூடியதாக இருக்கிறது. மனு ஸ்மிருதி அத்தியாயம் 3-ல் விவாஹத்துக்கு அருகமில்லாத ஸ்திரீகளின் ஜாப்தா இருக்கிறது. இன்னின்ன சூடும்பங்குளிலிருந்து விவாஹத்திற்கு ஸ்திரீகளை அங்கீகரிக்கக் கூடாதென்று விதித்து அடியில் வருமாறு பின்னும் சொல்லுகிறார்:—

8-வது:—செம்பட்டை மயிர் சிவந்தகண், அதிக மயிர் அல்லதுசொற்பமயிர் உளளவளும் வழக்கத்துக்குமேல அதிகமான கை, கால, விரல்களுளளவளும் அல்லது அதிகப்பேச்சுக்காரியுமான ஸ்திரீகளை விவாகம செய்துகொள்ளக்கூடாது.

9. நஷத்திரம், மரம், நதி, கீழான ஜாதி, மலை, பக்தி, சர்ப்பம், யுவைகளின் பேருளள ஸ்திரீயையும் அடிமையான ஸ்திரீயையும் பயத்தை யுண்டுபண்ணக்கூடிய பெயருளள ஸ்திரீயையும் விடுக்கவேண்டியது.

10. சரீரத்தில் அங்கஹீன மில்லாதவளாயும் ரம் மியமான பெயருளளவளாயும் அன்ன நடையுள்ளவளாயும், சரீரத்திலும் சிரசிலும் மத்திமமான மயிருள்ளவளாயும், சிறுபற்களுளளவளாயும் இருக்கின்ற ஸ்திரீயை ஒருவன் விவாஹம் செய்துகொள்ள வேண்டும்.

11. சகோதரனில்லாத ஸ்திரீயையாவது, பிதா தெரியாத ஸ்திரீயையாவது அறிவுளளவன் விவாகம் செய்து கொள்ளமாட்டான். ஏனென்றால் முன்னதில் ஸ்திரீயானவள புத்திரிகா புத்திரனை யுண்டுபண்ண வேண்டியவளாக ஏற்படுவாள். பின்னதில் பாவம் சம்பவிக்கும்.

இப்போது நாம் கவனிக்க வேண்டியது இதுவாம்:-
முன் சொல்லப்பட்டிருக்கிற அநேக தோஷங்களில்
ருதுவாயிக்கின்றன என்ற தோஷத்தைச் சொல்ல
வில்லை. மேலும் 9-வது அத்தியாயம் 88-முதல் 94
வரை சுலோகங்கள் முக்கியமானவைகள் :—

88-வது சுலோகம்:—ஒரு ஸ்திரீயானவள் அயி
ராப்தியாக இருந்தாலும், பலகூணமுள்ள அழகான
வும் சமான ஜாதியாகவுமுள்ள மாப்பிள்ளை கிடைக்கு
மாகில் தன்னுடைய பெண்ணை விவாகத்திற்காகக் கன்
னிகாதானம் செய்ய வேண்டியது.

89. குணசீலமில்லாத ஒருவனுக்கு ஒருவன், ருது
வாயிருக்கின்ற தன் பெண்ணை விவாகம் செய்து கொ
டுப்பதைக்காட்டிலும் தன் பிதா கிருஷ்ணத்திலேயே
மரண பரியந்தம் வாழ்வது பலம்.

90. ருதுவான மேல ஸ்திரீயானவள் மூன்று வரு
ஷம் காத்திருக்க வேண்டியது. அதன் பிறகு தனக்
குச் சமான ஜாதியுள்ள ஒரு புருஷனையுடைய வேண்
டியது.

91. தன் சம்ரசுஷணைகர்த்தர் தன்னைத் தானமசெய்
யாமற் போனால் தானாகவே ஒரு புருஷனைத் தேடிக்
கொள்ளலாம். அதனால் தனக்காவது தன்னை விவா
கம் செய்து கொள்ளும் புருஷனுக்காவது பாபம் சம்
பவியாது.

92. அப்படி தன் புருஷனைத் தானே தேடிக்கொ
ள்ளுகின்றவள், தன் பிதாவா லும் மாதாவா லும் சகோ
தரனா லும் கொடுக்கப்பெற்ற நகைகளை எடுத்துக்கொ

ண்டுபோகக் கூடாது. அப்படிச் செய்தால் அவள திருடினவளாவாள்.

93. ருதுவானரின் ஒரு ஸ்திரீயை ஒருவன் மணம் புரிந்தால் அவன் அவளுடைய பிதாவுக்குச் சல்கா அல்லது சோபனதிரவியம் கொடுக்க வேண்டிவதில்லை. ஏனெனில் அவளுடைய ருதுவைப் பயனில்லாமல் செய்து போட்டதினால் அவள பேரிலிருந்த சுதந்திரத்தை அவன் இழந்து விடுகிறான்.

94. 30-வயதுள்ளவன், தன்மனத்துக்கு ரம்மியமான 12-வயதுள்ள கன்னிகையைக் கல்யாணம் செய்து கொள்ளவேண்டும்; கிரியை தவறாமல் இருக்கவேண்டுமென்று ஒருவன் அவசரப்படுவானாகில், 8-வயதுள்ள கன்னிகையை 24-வயதுள்ளவன் விவாகம் செய்து கொள்ளலாம்.

இப்போது நான் சொல்லுகிற அபிப்பிராயமாவது 94-ம் சுலோகமானது புருஷனுடைய சவுகரியத்தைப் பற்றியதா யிருக்கிறது. அதனால் முன் 3-வது அத்தியாயத்திலிருந்து நாம் எடுத்து மொழி பெயர்த்திருக்கின்ற சுலோகங்களில் சேர்ந்திருக்க வேண்டும். இந்த அத்தியாயத்தில் பிதா அல்லது சமரக்ஷணை கர்த்தாவின் அபிப்பிராயத்தை யனுசரித்து வசனங்கள் ஏற்பட்டுள்ளன. மேதாந்தி என்பாரும் ராகவானந்தரும் இந்தச் சுலோகம் அசந்தர்ப்பமான இடத்தில் எழுதப் பட்டிருக்கிறதாகச் சொல்லி யிருக்கிறார்கள். ராகவானந்தர் (रघुन) இடம் மாறியிருக்கிறதாக அபிப்பிராயப் படுகிறார். ஆனால் இதை இவ்வி

டத்தில்தான் கன்னிகையின் வயதைப்பற்றி மனு விசாரிக்கிறார். கன்னிகையானவள ருதுவாகி 3-வருஷ த்துக்குமேல பிதாவானவன் தன் குமாரியைத் தானம் செய்யக்கூடாது. ஆனால் அக்காலத்துக்குப் பிற்பாடு ஒருவன் அவளை விவாகம் செய்து கொள்வதற்கு யாதொரு தண்டயுமில்லை. இந்தச் சுலோகத்தின் கடைசி வாசகமான “ धर्मं (सौदति सत्वरः) ” அர்த்தத்தைப் பற்றி ஒரு விஷயம் கவனிக்கத் தக்கது. வியாக்கியாதாக்களில் ஒருவரான ராமசந்திரா, என் பவரின் அபிப்பிராயப்படி இதின் அர்த்தம் இதுவாம்:- அவள் பக்குவகாலம் சமீபித்தால அவன் (விவாகத்தை) துரிதப்படுத்த வேண்டிம இந்தப்பிரகரணமானது மாப்பிள்ளையை நோக்கியதாயிருக்கிறதினால் இந்தச்சுவதானமான வார்த்தையானது பொருந்தாது. வேறு ஒரு வியாக்கியாதாவும் இந்த அபிப்பிராயம் கொள்ளவில்லை. வேறொருவர் “ सौदति ” என்ற வார்த்தையை முற்று வினையாக எடுத்துக் கொண்டு, “ அவசரப்படுகிறவன் தர்மத்தில் பிசு குவான்.” என்று அர்த்தம் செய்திருக்கிறார். வித்வான் மண்டலீக் என்பார் பிரசித்தம்செய்திருக்கிற (6) வியாக்கியானங்களில் ஒன்றேனும் இதை யாதரிக்கவில்லை. ஆனால் அவ்வியாக்கியானங்களெல்லாம் இந்த வார்த்தையை (धर्मं सौदति locative absolute என்று) வைத்துக்கொண்டு அர்த்தம் செய்திருக்கின்றன. அப்போது இந்த வசனமானது தனிப்பட்ட வாக்கியமா அல்லது (सष्टवर्षः) என்றதற்கு விசேஷணமா?

முந்தியதானால் இவ்விதமான அர்த்தம் ஏற்படும். தர்மத்துக்கு லோபம் வரும் பக்ஷத்தில விவாகத் தைத் துரிதப்படுத்தலாம். 8 வயதுக்குக் கீழ்ப்பட்ட கன்னிகைக்குக்கூட விவாகம் செய்விக்கலாம். விசேஷணமாகவே அர்த்தம் செய்வது உசிதமென்று தோன்றுகிறது. ஆஃதாவது சிலசமயங்களில் 8 வயதில் கன்னிகைகளுக்கு விவாகம்செய்யலாம் என்றதற்குக் காரணம்சொல்வதாக ஏற்படும். 12வயதில் சாதாரணமாய் விவாகம் செய்யவேண்டிய காலம். அது ருதுவாகும் வயது ⁴⁵. அதன்பிறகு சம்ரக்ஷணை கர்த்தன் கன்னிகாதானம் செய்துகொடுக்க மூன்று வருஷ காலம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. 15 அல்லது 16 வருஷத்துக்கு மேலே ஸ்திரீக்கு விவாகம் செய்யக்கூடாதென்றிருந்தால் எந்த வயதுக்குக் கீழே விவாகம் செய்யக்கூடாது? அதற்கு உத்தரமாக 8 வயது என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் அவ்வளவு வாலிபத்தில் கல்யாணம் செய்வதற்கு அவசியமும் காரணமும் இருக்கவேண்டும். ஆஃது என்னவென்றால் புருஷன் சம்பந்தமாக எதாவது தர்மகாரியத்துக்கு ஹானி நேரிடக்கூடியதாயிருந்தாலும் பிதா விஷயத்தில நலல மாப்பிள்ளை கிடைப்பதாயிருந்தாலும் அவ்விதம் செய்யலாம். ஆகையால் 88-வது சுலோகத்தில் “**अप्राप्ताम्**” என்ற பதத்திற்கு விவாகத்திற்கு அருகமான 12-வது வயது முடியாது என்று அர்த்தம்

45. ऋतुदर्शनं च द्वादशवर्षाणामिति स्मर्यते ।

கொள்ளவேண்டும். மேதாத்தியானவர் இதை வயது கிரமசம்பந்தப் பரித்தாமலே விசேஷமாய்ப் பொதுப் படையாகப் பேசுகிறார். 'இதில அவர் வியாக்கியானமாவது :—⁴⁶ “கௌமாரப்பருவம் கூட வராத வளும் காம நினைப்பே யேற்படாத இளம்பிராயமுள்ளவளும்” என்பதுதான். 89-வது சுலோகத்தின்மேல் அவர் வியாக்கியானத்தில் இன்னும் சனிஸ்தாரமாயும் தெளிவாயும் சொல்லுகிறார். ⁴⁷ பெண்ணை ருதுவாகுமுன் விவாகமசெய்துகொடுக்கவே கூடாதென்றும், ருதுவானாலுமே சரியான மார்பினளை கிடைக்கும் வரையிலும் கன்னிகாதானம் செய்யக்கூடாது என்றும்.” ஆனால் ருதுகாலம் 12 வயதாக நினைக்கப்படுவதால். “(அபிராப்தாம்)” என்ற பதத்திற்கு “மேற்படி 12 வயது ஆகாத” அல்லது “இன்னம் ருதுவாகாத” என்று ஆரண்டிலொரு அர்த்தம் சொலவதினால் யாதொரு வித்தியாசமுமில்லை. அது விஷயத்தில் கன்றாயப் பரிசீலனை செய்யாத சில வியாக்கியாதாக்களின் அர்த்தங்களை எடுத்துக் காட்டுவோம். சரியான விவாகவயது 8-வது தான் என்று சொல்லியிருக்கிற “⁴⁸ தக்ஷீ” என்பவரை

46. अप्राप्तं कौमारं वयः । कामवशत्वेनबालाम् ।

47. प्रागृतोः कन्याया न दानम् । ऋतावपि यावद्दुष्णवान्वरो न लभ्यते ।

48. विवाहयदष्टवषोमेवं धर्मो न हीयते ।

வேண்டுமென்று துல்லாகப்பட்டி என்பவர் வற்புறுத்தி யிருக்கிறார். தவிரவும் விவாகம் சம்பந்தமான இந்தச் சுலோகத்தில் 8-வயதுக்குக் கீழ்ப்பட்டும் மனு ஒப்புக் கொள்வதாயும் சொல்லுகிறார். நந்தனர்⁴⁹ என்பவர் முற்றிலும் இந்த அர்த்தம் விட்டு விலகி “வயதிலும்” (ஆகிருதி) முதலியதிலும் “புருஷனுக்கு நேர்மையில்லாத” என்று இதற்கு அர்த்தம் செய்கிறார். மற்றவர்கள் “(अष्टवर्षी)” என்று ஆரம்பிக்கிற பராசரணைய பிரசித்தமான சுலோகத்தை எடுத்துக்காட்டி “(அப்பாபதாம்)” என்பதற்கு ‘எட்டு வயதாகாத’ என்று மனுஷர் அபிப்பிராயப் பட்டதுபோலச் சொல்லுகிறார்கள். யக்நவல்கியணைய வசனம் ஒன்று ருதுவாகுமுன் விவாகம் செய்ய வேண்டுமென்று விதிக்கிறது. அபரீகீகர் என்பவர் அதற்கு வியாகியாதா. மனுஸ்மிருதி 9-வது அத்தியாயம். 89-வது சுலோகத்திற்குச் சமாதானம் சொல்லவேண்டுமென்று இந்த வியாகியாதாநினைத்து அடியில வருமாறு சொல்கிறார். “50) அந்தச் சுலோகத்தின் அர்த்தம் “உலல மாப்பிள்ளை கிணக்கும் பக்ஷத்தில் கெட மாப்பிள்ளையைக் கிரகிக்கப்படாது. ருதுவானின் விவாகம் செய்தலை அந்தச் சுலோகம் ஆதரிப்பதாக எண்ணக் கூடாது.” இவ்

49. वयोरूपादिभिरसदृशामपि ।

50. तदुपवद्वरसंभवे गुणहीनाय नदातव्येत्येवंपरम् । न तु कन्यर्तु दर्शनमदोष इत्येवमथेम् ।

விதமாக யாக்ஞவல்கியநடைய அபிப்பிராயத்தை இவர் ஆதரித்திருக்கிறார். மனு என்பவர் இதனடுத்த சுலோகத்தில் ருதுவாகி 3 வருஷத்திற்குள் பிதாவானவன் தன் குமாரத்தியை விவாகம் செய்து கொடுக்கலாமென்று சொல்லியிருப்பதற்கு இவர் என்ன சொல்லுவாரோ? 94-வது சுலோகத்தில் தம்பதிகளின் வயது விஷயத்தைப்பற்றி மனு ஏற்படுத்தியிருக்கிற விதிகளுக்குச் சில யுகதிகள கற்பிக்கின்றார்கள். அந்த வயது மாத்திரமாக விவாகத்திற்குச் சரியானது? அல்ல என்று மேதாத்தியும் தள்ளுகப்பட்டும் சொல்லுகிறார்கள். மனுவினுடைய வயதைப்பற்றிய விதிகள் தம்பதிகளுக்குள் ஒருவருக்குக் கொடுவா யிருக்கவேண்டிய வயதென்று இவர்கள் அபிப்பிராயப்படுகிறார்கள். ஆகையால் 12-க்கு 30-ம் 8-க்கு 24-ம் 1-க்கு 3 ஆகிறது மற்ற வயதுக் கிரமங்களிலும் இந்தத் தாரதாரியத்தையே அனுசரிக்க வேண்டியது 51. இவ்விதமாய்ப் பிரஸ்தாபித்ததான தாறு மாறான விவாதரிருந்த போதிலும் 88 முதல் 94 வரை சுலோகங்களைத் திரும்பவும் வாசித்தால் அடியில் கண்ட சித்தாந்தங்கள் ஏற்படும.

1. ஸாதாரணமாய் விவாகத்திற்கு ஸ்திரீக்கு 12 வயது அல்லது பக்குவ சமயம்.

51. षष्ठै रेकगुणां भार्या मुद्गहेत्रिगुणः स्वयम् । विष्णुपुराणम्
 त्रिंशद्वर्षो दशाब्दां तु भार्या विन्देत नग्निकाम् ।
 एकविंशतिवर्षो वा सप्तवर्षामवाप्नुयात् ॥ பிருகஸ்பதி.

2. மேல்கண்ட வயதுக்கு முன்னும் 8-வயதுக்குக் கீழாக எப்போதும் விவாஹம் கூடாது. ஆனால் ஏதாவது விசேஷங்களால் நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டால் செய்யலாம்.

3. மேற்கண்ட வயதுக்கு மேல ருதுவாகி 3-வருஷத்துக்குள் விவாகம் செய்யலாம்.

4. மேற்படி மூன்று வருஷம் கிரமித்ததின் மேல்கன்னிகையானவள புருஷனைத் தானே சம்பாதித்துக் கொள்ளலாம். இந்த விஷயத்தில் பிதாவால் கொடுக்கப்பட்ட நகைகளை அவள கொண்டு போகக்கூடாது. பிதாவும் சுகலா அல்லது சோபனத்திரவியத்துக்குப் பாத்தியஸ்தனல்லன்.

5. இப்படிச் செய்வதால் புருஷனாவது ஸ்திரீயாவது பாவத்துக்குள்ளாகார்கள. தன் குமாரியை விவாகம் செய்து கொடுக்காமல் உபேசைஷ்யாயிருக்கிற பிதா விஷயத்தில் என்ன சொல்லப்படுகிற தென்பதை விசாரிப்போம். 9-வது அத்தியாயம் 4-வது சுலோகத்தில் மனு சொல்லுகிறதாவது 52. “சரியான காலத்தில் தன் பெண்ணை பிதாவிவாகம் செய்து கொடுக்கத் தவறினால் அவன் நிரதனைக்குள்ளாவான்.” ஆனால் சரியானவயதென்பது எது? இதைப்பற்றியது முன்னமேயே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது 53 கர்ப்

52. काले ऽदातापिता वाच्योवाच्यश्चानुपयन्पतिः । मृते भर्तारि पुत्रस्तु वाच्यो मातु ररक्षिता ॥

53 மேநாதிதீபேரை வைத்து இந்தச் சுலோகத்திற்கு ஓர் ஆபத்துக்கிடமான வியாக்கியான மிருக்கிறது.

பத்தை அழித்தலினாலுண்டாகும் பாவபிராந்தி மனுவைப் பிடிக்கவில்லை என்பதை நாம பாக்கலாம். இந்த விஷயமானது பின்னவர்களுடைய விபரீத யுக்தியாம். போதாயனர், வஸிஷ்டா இவர்களுடைய சூத்திரங்களில் சில பிடிவாதகாரர்களால் திழைக்கப்பட்டிருக்கிறது 93-வது சுலோகத்தத்தக்க கூட அதிக யுக்தியால் இந்த அபிப்பிராயத்திற்கு இணங்கும்படி செய்வார்கள். பகசுவமான் ஸத்திரீயை ஒருவன் முந்திய சுலோகங்களின்பேரில் அவர் செய்திருக்கிற தாத்தபிரயத்திற்கு இது முற்றுமன்றே தமாயிருக்கிறது. “கன்னிகைகரு விவாககாலம் 8 வயது முதலருதுவாகும் வரை. (க: पुनः कन्यादानकालः । अष्टमादृषा-
 त्प्रभृति प्रागृतीरितिस्मर्यते) இந்தக் குறிப்பானது அவருடைய வியாககியானத்தின் பொதுவான சாரத்துக்கு விரோதமாக இருக்கின்றமையால் இஃது அவருடையது என்பதில் சந்தேகம் ஜனிக்கிறது. மேதாதீத்யினுடைய வியாககியான வட்டிப்பிரிதிகள் ஒழுங்கிலலாமலும் அறை குறையாகவும் இருக்கின்றன வென்று வித்துவான் மண்டலீக் சொல்லுகின்றதாலும் பட்டசாரியர் என்பவர்தமமுடைய இந்த தர்மசாஸ்திர பாஷ்யம் என்ற நூலில் சொல்லியிருக்கும் அபிப்பிராயத்தினாலும் நாம கொண் சந்தேகமானது உறுதிப்படுகிறது. இந்தச் சுலோகத்தின் வியாககியானத்தில இரண்டு இடங்களில் ஒன்றில் 8. மற்றொன்றில் 18 அக்ஷரங்களுக்கு இடம் விட்டு எழுதியிருக்கிறது. இந்தக்குறிப்பானது மேதாதீதியினுடைய அபிப்பிராயத்தைத் தெரிந்து கொள்ள முடியாத அல்லது அவர் அபிப்பிராயத்தின் பொருத்தத்தில் சிரத்தை யிலலாதவருடையதாக இருக்க வேண்டுமென்று நிச்சயிக்கக் கூடியதாயிருக்கிறது.

விவாகம செய்துகொண்டால் அந்த ஸ்திரீயின் பிதா
 வுகுசு சுல்கா கொடுக்கவேண்டியதில்லை. ஏனென
 றால் அவளுடைய நுதுக்களை வியாததமாகி விட
 தினால் அவளைத் தானம் செய்து கொடுக்கும் சுதந
 தரத்தை இழந்து விடுகிறான். (ஈசுமதி) என்ற
 வாரதத்தை உபயோகித்த திருந்தாலும் அந்த இடத்
 தில் மூன்றாம் வருஷம் காததிருந்து புருஷனைத்
 தானே தேடிக்கொண்ட பசுவமான ஸ்திரீ யென்று
 ஆததமாகிறது. அந்த விதமான ஸ்திரீ சம
 பந்தமாகத்தான் பிதா சுதநதரத்தை இழக்கிறான்.
 மேலும் ரிஷியானவா இந்தச் சுலோகத்தில (ஈந்)
 என்ற வாரதத்தை உபயோகிக்கிறார். அதின் ஆத
 தம் “சொடுக்கப்பல்கிரக்கதல்.” மேலும் மணுவின்
 அபிபிராயமானது இவ்வித அபவாதத்துக்குட்பட்ட
 மஸிருக்க வேண்டிமென்றே நினைப்பவராய் மேதாத்தி
 இந்தச் சுலோகம் மணுவின் சுலோகமன்று என்பது
 கான பரம்பரையான அபிபிராயம் என்று சொல்லி
 யிருக்கிறார்⁴ உணவை என்ன வென்றால் மணுவின்
 காலத்திலிருந்துவரு முன்னும் ருதுவான பின்பும்
 விவாகம் வழக்கத்திலிருந்து தென்று தோன்றுகிறது.
 அவர் இரணையும் அங்கீகாரம் செய்து இன்னினன
 வரம்புகுட்பட்டு நடக்கவேண்டுமென்று விதிக்க
 முயன்றார். அவர் காலத்திலிருந்து அததியாயம்
 224 முதல் 226-வது சுலோகங்களில் கண்டபடி

விவாகத்திற்கு முன் புருஷ சங்கமம் செய்து விட்ட படியால் விவாக ஸம்ஸ்காரத்திற்கு அங்கைகளாக இருந்த ஸ்திரீகள் இருந்திருக்கிறார்கள் என்று தெரிய வருகிறது.

“குற்றமுள்ள ஸ்திரீயை அவ்விஷயத்தைத் தெரிவிக்காமல் எவன் விவாகம் செய்து கொடுக்கிறானோ அவனுக்கு இராஜா 96 பணம் அபராத்தம் விதிக்கவேண்டும்.

கன்னிகையா யிருப்பவளை வேண்டிமென்று அக்கிரமமாய்க் கன்னிகையல்லவென்று சொல்லியும் அதை எழுபிக்கமுடியாமலும் இருந்தால் அவனுக்கு இராஜா 100 பணம் அபராத்தம் விதிக்கவேண்டும்.

பாணிக்கிரகணத்தைப் புரிதல் செய்ய ஏற்பட்ட மந்திரங்களை கன்னிகைகளுக்கு ஏற்பட தேயலலாமல் மந்திரவர்களுக்கு அல்ல. மந்திரவர்கள் இந்தப் பரிசுத்தமான கிரியைகளுக்கு அங்காளாவார்கள்.

ஒரு ஸ்திரீயின் குற்றங்களாவது சூயம் முதலிய கொடிய வியாதியும், சங்கமதோஷமும் என்று மேதாநீதி வியாக்கியானம் செய்திருக்கிறார். கன்னிகைகளின் குற்றங்களில் ஒன்று சங்கமதோஷமென்று நாரதரும் சொல்லியிருக்கிறார் 55. 225-வது சுலோகத்தில் குறித்திருக்கிற அபராத்தமிதுதான். ருதுவாகாத ஸ்திரீயின்மேல இந்த அபவாதத்தைச் சொல்ல இட

55. दीर्घकुत्सितरोगार्ता व्यङ्गा संसृष्टमैथुना ।

दुष्टाऽन्यगतभावा च कन्यादोषाः प्रकीर्तिताः । 18. 2. 225.

முண்டா? 8-வது அத்தியாயத்திலிருந்து எடுக்கப் பட்டுள்ள அடியிற்கண்ட சுலோகங்களை இந்தச் சந்தேகத்தைப் பூர்த்தியாக விலக்குகின்றன.

364 ஒரு கன்னிகையின் தூராகிருதமாயப் புணர்ச்சிசெய்கிறவனைக் கொலைதண்டனைக்கு உடனே உட்படுத்தவேண்டும். அவள் சம்மதித்தின்மேல சமஜாதியான் சங்கமம் செய்தால் அவன் கொலை தண்டனைக்குள்ளாகமாட்டான்.

365. மேலான ஜாதிகாரணன் ஒரு கன்னிகையானவளை சேர்ந்தால் அவள் தண்டனைக்கு உள்ளாகாள். கீழான ஜாதிகாரணன் சேர்ந்தால் அவளை வீட்டில் அடைத்துப் போட வேண்டும்.

366 மேலான ஜாதிகன்னிகையை கீழான ஜாதியான் நோக்கினால் அவன் மரணதண்டனைக்குள்ளாவான். அவர்கள் சமஜாதியாக இருக்கும் பட்சத்தில் கன்னிகையின் பிதா சம்மதித்தால் சல்காவை அவரிடம் கொடுத்துக் கன்னிகையை அவன் விவாகம் செய்து கொள்ளலாம்.

364-வது சுலோகத்தில் (सकामा) என்ற வார்த்தை உபயோகித்திருக்கிறது. அதின் அர்த்தம் 'காமமுள்ள' என்பது கன்னிகையே புருஷனை மயக்குகிறாள். இந்த விஷயங்களெல்லாம் நுதுவாகாத கன்னிகை சம்பந்தமாக இருக்கக்கூடுமா? இந்தச் சுலோகங்களில் எல்லாம் கன்னிகை என்ற வார்த்தையானது உபயோகிக்கப் பட்டிருக்கிறது.

விஷ்ணு:— இந்த ஸ்ரீருத்ரி 24-வது அத்தியாயத்தில் அடியில வருமாறு சொல்லுகிறது. “ ஒரு கன்னிகையானவள் 3 ருது காலம் காத்திருந்ததின்மேல் ஒரு புருஷனைத் தானே கேட்ககொள்ளலாம் 3 ருது ஏற்பட பிற்பாடு 41வது நகரமுள்ளவளாய ஆகிறாள். கலலியாண்டிலல்ல, கன்னிகை பிதாவினுடைய கிருகத்தில ருதுவானால் சூத்திர ஸ்திரீகரு ஓபபாக நினைக்கப்படுவாள். ஆனால் அவளை விவாகம் பண்ணிகொள்ளுகிறவன் தோஷத்திற்குட்படான்.” இந்த இத்தில 3-வது ருதுவுக்கு முன் பிதாவானவன் தன்னுடைய கன்னிகையை விவாகம் செய்து கொடுக்க அதிகார முண்டு. இப்படி ருதுவான ஸ்திரீயை விவாகம் செய்து கொடுப்பதற்காக யாதொரு பழிப்பு ஏற்பட வில்லை. ஆனால் கன்னிகையை மாத்திரம் ஒரு கீழானவனாக பாவித்தால், அந்தோ! என்ன கொடுமை. அவளை விவாகம் செய்து கொள்ளுகிற புருஷனுக்கோ யாதொரு பழிப்பு மில்லை. இந்த அபிப்பிராயம் முன்னுக்குப்பின் விருத்தமாயிருக்கிறது. இதற்குக்காரணம் இந்தக் கிரந்த கர்த்தா இது விஷயத்தைப்பற்றி இரண்டு அபிப்பிராயத்தோடு எழுதியிருப்பதாகத் தெரியவருகிறது. அக்காலத்தில் ருதுவாகியும் விவாக மிலலாமல் கன்னிகை கிருகத்திலிருந்தால் பொதுவாக ஜனங்கள் அபிப்பிராயத்தில் அபவாதத்திற்கு இடமுள்ளதென்று ஏற்பட்டது. உடனே விவாகமாகி விட்டால் அந்த அபவாதம் நீங்கிவிடுகிறது. நம்முடைய காலமானது மணுவி

ஹுடைய காலத்திற்கு வெகு தூரத்திலுள்ளது. விஷ்ணு ஸ்ரிருதியில் தான் முதல் முதல ருதுவான கன்னிகைக்கு இழிவைக் கற்பிக்கிறது. முன்னிருந்த மூன்று வருஷங்களை மூன்று ருதுக்களாகக் குறைத்து விட்டார். ஒரு வியாக்கியாதா ருதுவென்றால் வருஷ மென்று அர்த்தம் செய்கிறார். விஷ்ணு வானவர் இந்த விவாக விஷயத்தைப் பற்றிக் கடினமான விதிகளை யேற்படுத்தி யிருக்கிறார். கோதமநுடைய பூர்வீக விதியைத் திருமாவும் அதுஷ்டானத்துக்குக் கொண்டுவரப் பிரியமுள்ளவரா யிருக்கிறார். ஆனால் ஒன்று இங்கு அறியத்தக்கது. ருதுவானபின் மூன்று ருதுக்களுக்கும் கன்னிகைகளுக்கு விவாகம் செய்யலாம்

நாரதர் - 3-வருஷம் அல்லது 3 ருது என்று பிரஸ் தாபித்த தயாவிஷயமாய் வறாட்ட எல்லை நீங்கி விட்டது. ஆனால் ருதுவாவதற்குமுன் விவாகம் செய்வதில் நாரதருக்குச் சாமதாபிலலை. ருதுவானவுடன் விவாகம் செய்யவேண்டு மென்பது அவருடைய தீர்மானம்.

“கன்னிகையானவள்தான் ருதுவான விஷயத்தைப் பற்றி அலக்ஷியமா யிருக்கக்கூடாது.” தனபநதுக்களி டம் தெரியப்படுத்த வேண்டும். அவர்கள் ஒரு புருஷ னுக்கு விவாகம் செய்து கொடுக்காமல் போனால் ஒரு கருவழித்தற்கு உள்ளாவார்கள். அவளை விவாகம் செய்து கொடுக்காத வரையில் எத்தனை ருதுக்கள ஏற்படுகின்றனவோ அத்தனை கர்ப்பங்களை அழித்த

பாபம் அவர்களைப் பீடிக்கும். ஆகையால் ருதுவா
 னவுடனே பிதாவானவன் தன் கன்னிகையை விவா
 கம் செய்து கொடுக்க வேண்டும். அன்றேல் பெரி
 யபாபம் அவனுக்கு நேரிடும். இதுதான் நீதிமான்
 களுடைய விதி. “இதில் ஒன்றைக் கவனிக்கலாம்.”
 அஃதாவது 3 வருஷ சம்பந்தமான விதியானது
 அதுஷ்டான மில்லாமல் போனவுடனே தேடித்
 கொள்ளும் சுவயம்வரமானது அதுஷ்டான மில்லா
 மல் போய் விடாது. ஆயினும் ருதுவாகிக் கலியாண
 மில்லாத கன்னிகைகள் இருக்காமல் நிற்கவில்லை.
 இருந்தார்கள். அடியில்கண்ட விதிகள் கவனிக்கத்
 தக்கன. “ஒரு கன்னிகையின் இஷ்டமில்லாமல் பல
 வந்தமாக ஒருவன் அவளுடன் சேருவானாகில் அவ
 னுடைய கைவிரல்களில் இரண்டை வெட்டிவிட
 வேண்டும். அவள் மேலான வருணத்தவளாயிருந்
 தால் அவன் மரணத்தண்டனைக்குள்ளாவான். அவன்
 சொத்துக்கள யாவும் பறிமுதல் செய்யப்படும். கன்
 னிகையே விரும்பி அப்படி நேர்த்தால் அவளுடன்
 புணர்ச்சியால் குற்றம் ஏற்படவில்லை. ஆனால்
 அவன் நகைகள் கொடுத்து அவளைப் பிரியத்துடன்
 பாராட்டி அவளை விவாகம் செய்து கொள்ள வேண்
 டும்.

யாகீநீயவல்கீய :—இவர் ஸ்மிருதியின் 1-வது அத்
 தியாயத்தில் 64 வது சுலோகத்தில் அடியில் வரு
 மாறு சொல்லியிருக்கிறது. “கன்னிகையை விவா
 கம் செய்து கொடுக்காத பிதா அல்லது சம்ரக்ஷகர்த்

தர் ஒவ்வொரு ருது காலத்திலும் கர்ப்பத்தை யழித்த
தோஷத்துக்கு உளளாவார். பிதா அல்லது சம்ர
க்ஷணை கர்த்தரில்லாமல் போனால் கன்னிகையானவள்
சுயமாகத் தகுந்த புருஷனை வரித்துக் கொள்ளலாம்.
ய:க்ஞ்யவல்க்யர் நாரதருக்கு முந்தியவர். ஆனால் நாரதரை
விட அவருடைய விதியானது மிகவும் கண்டிப்பாயி
ருக்கிறது. சுயமவரத்தையும் அவர் விதித்திருக்கி
றார். அந்தச் சுயம்வரமாவது என்ன வென்றால் இவ
ருடைய வியாக்கியாதா அபரீகீகீ சரியான வியாக்கி
யானம் செய்ததாக வைத்துக்கொண்டால் ருதுவாகு
முன் கன்னிகை சுயம் வரத்தை நடத்தவேண்டியது.
இது, பிதா, சம்ரக்ஷணை கர்த்தர்கள் இல்லாதபோனால்
நேரிடக்கூடியது. அப்படியிருந்தும் அவளுடைய
க்ஷேமத்தைப்பற்றிக் கவனியாமலிருந்து விட்டால்
ருதுவானின் உடனே ஒரு புருஷனை அவள் வரித்
துக்கொள்ள வேண்டியது 56.

இந்த ரிஷியின் வியாக்கியாதா தம்முடைய கடு
மையான விருதக்கொள்கைகளை வைத்துக்கொண்டு
வியாக்கியானம் செய்திருக்கிறதாகத் தோன்றுகிறது.
இந்தப்பிரகாரணத்தில் அவர் நிரம்ப சங்கிரகமாயிருக்
கிறார். அதுவே அவருடைய கடின சித்தத்தைக்
காட்டுகிறது. ஷே சுலோகத்தின் 1-வது பாகத்தை
விபரீத மிலலாமல் சரியானபடி அர்த்தம் செய்தால்

56. एतच्च प्राप्रजोदर्शनात् । दृष्टे तु तस्मिन्पित्रादिषु सत्स्वपि
स्वप्नेव कन्या वरं कुर्यात् ।

ருதுவானமேல சீக்கிரத்தில் விவாகம் செய்யவேண்டுமென்பதை விதிப்பதாக வற்படும். நாரதர் இதே அபிப்பிராயமாயிருக்கிறார். ஆனால் ருதுவான பிற்பாடுதான் விவாகம் செய்யவேண்டுமென்று வற்புறுத்துகிறார் சுயம்வர விஷயத்தில் சம்ரக்ஷணை கர்த்தர் இல்லாத கன்னிகைகளைப் பற்றிக்கூட ருதுவானமேல்தான் கன்னிகையானவள் சுயமாக வரனைத் தேடலாமென்று யாக்ஞ்யவல்கியர் அபிப்பிராயம் இருந்திருக்கலாமென்று நம்மடக்கூடியதாயிருக்கிறது. இது வரையில் ருதுவாவதற்கு முன் விவாகம் நடத்தல் நலம் என்று சில ஸ்மிருதிகளும், நடத்தக்கூடாத வேண்டுமென்று சில ஸ்மிருதிகளும், இருந்தபோதிலும் இவைகளெல்லாம் சில நிபந்தனைகளுக்குட்பட்டு ருதுவானமேலும் விவாகம் செய்யலாமென்று இடங்கொடுத்திருக்கின்றன. இஹி நாம் எடுத்துக்காட்டப்போகிற ஸ்மிருதிகள் ருதுவானமேல் விவாகமே செய்யக்கூடாதென்றும் அப்படிச் செய்ததினால் ஏற்படும் தோஷத்தை மேன்மேலும் அதிகப்படுத்தியும் எல்லாரையும் பீடித்தும் வற்புறுத்திக்கூறுகின்றன.

வேதவியாஸர் :—2-வது அத்தியாயம் 7-வது சுலோகம். சம்ரக்ஷணை கர்த்தாவினுடைய அசட்டையால் கன்னிகையானவள் விவாஹத்திற்கு முன் ருதுவானால் ஒவ்வொரு ருது காலத்திலும் கர்ப்பத்தை அழித்த தோஷத்துக்கு அவன் உள்ளாவான். பதிதனாகவும் ஆகிறான்.

சங்கரர் :—15-வது அத்தியாயம் : விவாகமில்லாமல் கன்னிகை ருதுவாகிப் பின்பு இறந்தால் அதினால் ஏற்படும் ஆசௌசம் ஒருகாலும் விலகமாட்டாது.

சாதாபர் :—65-வது சுலோகம் : விவாகமில்லாமல் பிதாவின் கிருகத்தில் கன்னிகை ருதுவானால் பிதா கர்ப்பத்தை யழித்ததோஷத்திற்குள்ளாவான். அவள் சூத்திர ஸ்திரீயாக ஆவாள்.

லேத ஆஸ்வலாயனர் : 21-வது பிரகரணம், 5-வது சுலோகம் :—ருதுவாகியும் ஒரு கன்னிகை விவாகமில்லாதிருந்தால் அவள் சூத்திரஸ்திரீயே. அவள் புத்திரனும் சூத்திரனாவான்.

பிரஜாபதி : 85-வது சுலோகம் :—பிதாவின் கிருகத்தில் விவாகமில்லாமல் ஒரு கன்னிகை ருதுவானால் அவள் சூத்திர ஸ்திரீயே.

ஆங்கிரஸர் : 126—128-வது சுலோகங்கள் :—பிதா கிருகத்தில் ஒரு கன்னிகை ருதுவானால் அவள் சூத்திர ஸ்திரீயாவாள். பிதாவும் கருவையழித்த பாபத்திற்குள்ளாவான். மாதா பிதா ஜேஷ்ட சகோதரன் அப்படி ருதுவானவளைப் பார்த்தால் நரகத்துக்குப் போவார்கள். துணிந்து ஒரு பிராமணன் அவளை விவாகம் செய்துகொண்டால் அவன் சூத்திர ஸ்திரீயின் புருஷனே. அவனுடன் புஜிப்பும் சல்லாபமும் கூடாது.

மேல்கண்ட ஸ்மிருதிகளில் முதல் 2 கன்னிகைக்குத் தோஷம் ஆரோபிக்கவில்லை. 3-வது, அவளைச்

சூத்திர ஸ்திரீயாக இகழ்கிறது. 4-வது அவளையும் அவள் சந்ததியையும் சேர்த்து நிந்திக்கிறது. 5-வது அந்த நிந்தனையில் அவள் புருஷனையும் சேர்க்கிறது. 6 வதில் பரம நிந்தனையும் முடிவாய்க்குறப்பட்டது.

இன்னும் பாக்கியாயிருக்கிற ஸ்மிருதிகள மூன்று. அவைகள் ஒரே விதந்தான். அநேக சுலோகங்கள் பக்கத்திலிருந்து எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகளின் விதிகளை மொழி பெயர்த்துப் பின்பு கவனிப்போம்.

யமஸ்மிந்தி :—3-வது அத்தியாயம். சுலோகம் 18 முதல் 22. ஒரு கன்னிகையானவள் விவாகரில்லாமல் பிதா கிருகத்தில நுதுவானால் பிதா கருவழித்த பாபத்துக்குள்ளாகிறான். அவளும் சூத்திர ஸ்திரீயாவாள். (சாதாதபர் சொற்படி) துணிந்து ஒரு பிராமணன் அவளை விவாகம் செய்துகொண்டால் அவன் சூத்திர ஸ்திரீயின் புருஷனாவான். அவனுடன் சாப்பாடும் சல்லாபமும் கூடாது. (இஃது ஜங்கிரஸ் ஸ்மிருதி போலும் பின் வரும் பராசரஸ்மிருதியைப்போலும்) கன்னிகையானவள் 12 வயதான காலத்தில் பிதா அவளை விவாகம் செய்து கொடுக்காவிட்டால் அவன் ருது ரக்தத்தை மாதாமாதம் சாப்பிட்டவனாவான். (பராசரர் இவளுடைய முன்னோர்களும் அதே தோஷத்துக்குள்ளாவார்கள் என்று விதித்திருக்கிறார்) 8-வதுவயதில் அவளுக்குப்பேர் கவுரி. 9-ல் ரோகினி. 10-ல் கன்னிகை. அதற்குப்பிறகு ரஜஸ்வலை என்று பெயர். கீழே வரும்பராசரரும், சம்வரீந்தநம் இப்படியே

சொல்லுகிறார்கள்.) தாயார், தகப்பன், ஜேஷ்டசகோதரன், ருதுவாகிறதைப் பார்த்தால் நரகத்திற்குள்ளாவார்கள். (இதுமுன் சூங்கிரசைப் போலவும் பின்வரும் சம்வந்தர்களைப் போலவுமாம்).

பாசா : 7-வது அத்தியாயம்:—8-வது வயதில் குமாரிக்குப் பெயர் கவுரி. 9-ல் ரோகிணி. 10-ல் கன்னிகை. பிறகு ரஜஸ்வலை. பிதா தன் கன்னிகையை 12 வயதில் விவாகம் செய்துகொடுக்காமற் போனால் அவர்களுடைய முன்னோர்கள் மாதாமாதம் ருதுரத்தத்தைச் சாப்பிட்டவர்களாவார்கள். கன்னிகையின் மாதா, பிதா, ஜேஷ்ட சகோதரன், அவள ருதுவைப் பார்த்தால் நரகத்தையடைவார்கள்.

அவிவேகத்தினால் ஒரு பிராமணன் அவளை விவாகம் செய்துகொண்டால் பந்தி போஜனத்துக்கும் சலலாபத்திற்கும் தகுதியில்லை. அவன் சூத்திரஸ்திரீயின் புருஷனே.

சம்வந்தர் :—சுலோகம் 64 முதல் 67. கன்னிகையின் ரகசிய ஸ்தானத்தில ரோமம் உண்டான காலத்தில் சோமனும் அவள ருதுவானால் கந்தர்வனும், ஸ்தனம் புறப்பட்டால் அக்கினியும் அவளை அனுபவிக்கிறார்கள். 8-வது வயதில் கவுரி. 9-ல் ரோகிணி. 10-ல் கன்னிகை. பிறகு ரஜஸ்வலை. கன்னியின் மாதா பிதா ஜேஷ்ட சகோதரன் அவள ருதுவாகிறதைப்பார்த்தால் நரகத்திற்குப் போவார்கள். ஆகையால் ருதுவாகுமுன் கன்னிகையை விவாகம் செய்து

வைக்கவேண்டும். 8-வயதுள்ள கன்னிகையின் விவாகந்தான் உத்தமம்.

மேற்கண்ட விதிகளைப் பார்ப்பதின முந்திய விதிகளை விட நமக்கு அதிக லாபமாவது கஷ்டமாவது உண்டாகவில்லை. ஆனால் சாபங்களும் நிரந்தரங்களும் மட்டும் வரவரப் பயங்கரமாயிருக்கிறது. கருவை யழித்தல் என்ற தோஷத்தை அங்கிகரிப்பதும் சாபமாயும் உள்ள ருது சத்தம் என்ற சாபமூலமாய் வற்புறுத்திச் சொல்லியிருக்கிறது.

யமர் பராகர் இருவரும் தோஷங்களுக்குள்ளாகாமல கன்னிகையை விவாகம் கொடுக்கக் கூடிய அதமகாலம் 12 - வது வயதென்று சொல்லுகிறார்கள். அதுதான் ருதுவயதென்றும் அவர்கள் நினைக்கிறார்கள். ஆனால் ரஜஸ்வலை யென்ற பேரானது 2 - வருஷத்துக்கு முன்னரே வந்து விடுகிறது. மனுவின் அபிப்பிராயப்படி அதுதான் ஒரு கன்னிகையின் விவாகத்துக்கு ஏற்பட்ட சாதாரண வயது ருதுவானபின் 3 - வருஷத்துக்குள்ளாக பிசா கன்னிகையை விவாகம் செய்து கொடுக்கலாம் என்றும் அதற்குப்பிறகு கன்னிகை சுயம்வரம் செய்து கொள்ளலாமென்றும் அதில் தனக்காவது தன் புருஷனுக்காவது தன் சந்ததிக்காவது யாதொரு தோஷமும் இழிவும் நேரிடாதென்றும் மனு விதிக்கிறார். இப்போது நாம் கவனிக்கத்தக்கது என்னவென்றால் 8 முதல் 10 வரை சரியான வயது. 11-ல் ஒன்றும்

சொல்லவில்லை. 12. கடைசி பக்கம். ஆனால் அது நிரம்ப ஆபத்துக்குள்ளானதாயிருக்கிறது.

8—9—10 - வது. அதற்குப்பிற்பட்ட - வயதுக் குரியபேர்களான கவுரி, ரோகிணி, கன்னிகை, ரஜஸ்வலை என்ற பெயர்களை நாம் கவனிக்க வேண்டும். இவைகளை விதிக்கின்ற சுலோகமே கன்னிகையின் தலைவிதியைக் காட்டுகின்ற சுலோகமாம். ஆஸ்தீக இந்துக்களில் 100-ல் 99 பேர் கன்னிகையின் விவாக காலத்தைக்குறிக்கச் சாஸ்திரத்தின் பரமதாற்பரியத் தையுண் யதாக இந்தச் சுலோகத்தைத்தான் சொல்லுவார்கள். வியாக்கியாதாக்களும் இந்தச் சுலோகத்திற்கு வேதவசனத்தைப்போல கவுரவம் வைத்து இருக்கிறார்கள். மனு முதலான பிராசீன ஸ்மிருதி கர்த்தாக்களின் அபிப்பிராயத்தையுள் இந்தச் சுலோகத்திற்கு கிணங்கும்படியாகச் செய்திருக்கிறார்கள். இந்தச் சுலோகமானது 3 ஸ்மிருதிகளில் தானுள்ளது. யமப்ராசாரி - சம்வீர்தர். முன் சொல்லப்பட்ட பேர்களில் யாதொரு குற்றமுமில்லை. கவுரி - யென்றால் வெண்மை. ரோகிணி - சிவப்பு. கன்னிகை - யென்றால் புருஷ சம்பாக்க மில்லாதவள். ரஜஸ்வலை-யென்றால் ருது ஓட்ட முளாவள. முதல் 3-ல் என்ன நன்மையும் கடைசியதில் என்ன தீமையும் ஏற்படுகிறதோ நாம் அறியேம். முதல் 3-ல் நன்மையின் தாரதம் மிய மென்ன? இந்தச்சங்கேதப்பெயர்களினால் ஏற்படும் பொருத்தமும் பிரயோஜனமும் இன்னதென்று விளங்கவில்லை. ஸ்மிருதிகளிலும் இவைகளைப்பற்றித்

தேடிப்பார்த்தால் வீணே. ஆனால் இந்தச் சங்கேத மொழிகளைப்பற்றி மேற்கண்ட கிரந்த கர்த்தர்களாரே னும் யாதொரு விவரமும் சொல்லவுரில்லை. அவைகளை அவர்கள் மேற்படி சங்கேத அர்த்தத்தில் அவர்களின் ஸ்மிருதிகளில் முன்னும் பின்னும் உபயோகித்தவர்களில்லை. இந்த வார்த்தைகளுள்ள சுலோகத்திற்கு முந்திய சுலோகத்தில் 12 வயதுள்ளவளை (ருதுவாயிருக்கலாமென்று நினைக்கக் கூடியதாயிருக்கிறவளை) கன்னியா என்று யமர் பிரஸ்தாபிக்கிறார். அடுத்த பின் சுலோகத்தில் “ ரஜஸ்வலையாகிய கன்னிகை ” என்று சொல்லுகிறார். இரண்டு வார்த்தைகளையும் சாதாரணமாக வழங்கும் அர்த்தத்தில் உபயோகிக்கிறார். அவ்விதமாகவே, மேற்படி சங்கேதமான வார்த்தைகளையும் அவைகளின் விவரணங்களையும் சொன்னபிற்பாடு பராசரமும் 12 வயதுள்ளவளைக் கன்னியா என்றும் ரஜஸ்வலையாகிய கன்னிகை யென்றும் வார்த்தைகளை உபயோகிக்கிறார். அம்மாதிரியாகவே சம்வர்த்தமும் 8 வயதுள்ளவளைக் கன்னிகை என்று பிரஸ்தாபிக்கிறார். இந்த வார்த்தைகளை யாதொரு வியவஸ்தை யன்றி உபயோகிக்கிறதைப் பார்த்தால் இவர்களுடைய ஸ்மிருதிகளிலிருந்து மேற்படி சுலோகத்தை யெடுத்துவிட்டால் மேற்படி ஸ்மிருதிகளுடைய தாத்தாரியமும் சாரமும் வசனங்களுடைய கோர்வையும் கொஞ்சமேனும் மாறாது. ருதுவான பின் விவாகம் செய்யக்கூடா தென்பதற்கு ஏற்பட்ட பொது ஜனக்கூழி யெல்லாம்

இந்தச் சுலோகத்தின் தலையிலேயே சுமந்திருக்கிறது. தனி சுலோகங்களை எழுதியிருக்கின்ற ஒருவர் இந்த சங்கேதவார்த்தைகளின் பிரயோஜனத்தை ஒரு வித மாய்ச் சொல்லியிருக்கிறாரென்று ஒருகால பிரஸ் தாபிக்கலாம். ஆனால் அதுசரியான சமாதான மன்று 57 “ கவுரியை விவாகம் செய்து கொடுக்கிறவன் நாகலோகத்தை (இந்திரலோகம்) ஆடைகொள். ரோகிணியைக் கொடுப்பவன் வைகுண்டத்தையும், கன்னிகையைக் கொடுப்பவன் பிரஹ்மலோகத்தையும், ரஜஸ்வலையைக் கொடுப்பவன் பரகத்தையு மடைகொள்.” கன்னிகையை விவாகம் செய்து கொடுப்பதைப் புதுமாதிரியான பாக்கத்துடன் கவனிக்கிறோம். ஆனால் அது பழைய மாதிரிதான் என்று அடிக்ரையாபநிபக்ஷத்தில் அதில அருவருப்பான விருத்தியம்சம் சேர்ந்திருக்கிறது. இப்போது என்ன ஏற்படுகிறதென்றால் கன்னிகாதானம் பண்ணுவதின் முக்கிய கருத்து கன்னிகையின் சேஷமத்தை யுத்தேசித்தன்று என்றும் பிதாவின் மறுமைப்பயனை யுத்தேசித்து என்றுமாம். பலவஸ்துக்களைத் தானம் செய்து புண்ணியம் பெறுவதுபோலக் கன்னிகையின் தானம் செய்து புண்ணியம் பெறுதலாம். சம்வர்த்தர் சீதகாலத்தில் பிராமணர்களுக்குச் செய்கிற தானங்களில் கன்னிகையும் ஒரு தானமாகச் சொல்லி

57. गौरी ददन्नाकपृष्ठं वैकुण्ठं रोहिणी इदत् । कन्यां ददद्भ्रूलो
कं रौरवं तु रजस्वलाम् ।

யிருக்கிறார். விருது, மருந்து சரக்குகள், மருந்து எண்ணெய்கள், கண்ணிகை, எண்ணெய், பசுக்கள் முதலியன. இப்படிச் சேர்ப்பதில் ஆச்சரியம் ஒன்றுமில்லை. இயற்கையாய் பெற்றோர்களுக்கு இருக்கும் பிரியம் அற்றுப்போன முன் பிரஸ்தாபித்திருக்கிற அபிப்பிராயம் நடைபெறுமாகில் விவாகரிடலாப கண்ணிகைகளின் கதி விபரீதமாகவே முடிந்திருக்கும். பாலியத்தில விவாகம் செய்யவேண்டுமென்றும் வயதான பின் விவாகம் செய்தல் தோஷத்துக்குள்ளாகுமென்றும் சொல்லுகின்ற மரிசியினுடைய வாக்கியமானது உள்ளபடியே அர்த்தம் செய்யத்தக்கதில்லை. அதன்படி 10-11 வயதில் ஒரு பெண்ணை விவாகம் பண்ணிக் கொடுத்தால் பிதா நாகத்தை அடைகிறான். ஆனால் யம்—பராசரர்கள் 12 வயதானபின் பிதா கண்ணிகையை விவாகம் செய்து கொடுக்கத் தவறினால் தான் இந்தக் கதி கிடைக்குமென்று வியகதமாய் விதித்திருக்கிறார்கள். ஆகையால் இந்த மரிசி சுலோகம் நிச்சயமாய் அர்த்த வாதமேயாகிறது. அந்தச் சுலோகத்தை விலக்கினால் கவுரி, ரோகினி என்பவளின் தானத்தை அங்கீகரிக்கின்ற ஆதாரவசனங்கள் இமமுன்று ஸ்மிருதிகாரிலும் என்ன இருக்கின்றன? ஒன்றுமில்லை. சம்வந்த ஸ்மிருதியில் கலை சிவரியில் 8-வயதுள்ளவளைத் தானம் செய்தல் உயர்ந்ததென்று சிலாக்கிப்படுகிறது. இதைத் தவிர வேறொன்றுமில்லை. இதினால் நாம் ஊகிக்கக் கூடியதென்னவென்றால் ரோகினியின் தானமானது அடுத்த படியென்றும் கண்ணிகையின்

தானம் அதற்கடுத்த படியென்றும் ஏற்படுகிறது. இதுவும் ஒரு விநோதமான ஊகமே. வேதத்திலும் கர்ம சம்பந்தமான புஸ்தகங்களிலும் ஸ்மிருதிகளிலும் விவாக காலத்தில் பெண்ணைக் கன்னிகை யென்றும் பெண்ணின் தானத்தைக் கன்னிகாதானமென்றும் சொல்லுகிறது. கன்னிகையின் தானமானது முக்கிய பக்ஷமாய் 3-வது ஆகவும்பலனை உத்தேசித்துக் கடைசியதாகவும் சொல்லப்படுகிறது. இஃது அசந்தர்ப்பமாகச் சில கிரந்த கர்த்தாக்களுக்குத் தோன்றியது. அதினால் இந்த வசனத்தை ஆதாரமாகச் சொல்லுகின்ற இடங்களில் கவுரி, என்ற வார்த்தைக்குப் பரியாய பதமாக உபயோகிக்கப்பட்டு வந்திருக்கிறது. முக்கியமாய் ஸ்மிருதி ரத்நாகர மென்ற புஸ்தகத்தில் பார்க்கலாம். வேறு அர்த்தங்களுக்கூட அதற்குண்டு. கோவில புத்தீரா, கவுரி, என்ற பதத்தை ருதுவாகாத பெண்ணுக்கு உபயோகிக்கிறார். கன்னிகையை, ரகசிய ஸ்தானத்தில் மயிரிலலாதவளுக்கும்; ரோகினியை, ருதுவானவளுக்கும் உபயோகிக்கிறார். விவாகத்தீதுவானவத்தில் கசியப் அடியில்வருமாறு சொல்லுகிறதாகக் கண்டிருக்கிறது. 58. “ 8 வயதுப்பெண்ணுக்குக் கவுரியென்றும் 10-வயதுள்ளவளுக்கு நாகீநீகா யென்றும் 12 வயதுள்ளவளுக்கு கன்னியா யென்றும் அதற்கு மேற்பட்டு ரஜஸ்வலாயென்றும் சொல்லப்படுகிறது.

58. अष्टवर्षा भवेद्वैरी दशवर्षा तु नमिका । द्वादशो तु भवेत्कन्या
अतद्धर्षे रजस्वला ॥

ஸமஸ்கார ரதஃமாலா என்ற கிரகத்தில தேவலர் வாக்கியமென்று ஒரு விஸ்தாரமான வாககியம் அடியில வருமாறு கண்டிருக்கிறது. 59. ஏழு வயதுள்ள பெண்ணுககு கன்னிகா என்றும் 18 வயதுள்ளவன் சாஸ்திரோகதமாக அவளைக் கலலியாணம பண்ணிக் கொண்டால் சந்தோஷத்தை உலகத்திலடைவான். 8 வயதில் கவுரியாகுள்ள. 25 வயதுள்ளவனை விவாகம் செய்துகொண்டு அநேகம் பிள்ளைகள், பேரன் மாரகளுடன் வாழ்வான். 9-வது வயதில் ரோகினியென்ற பெயர். ஏராளமான ஐசுவரியத்தையடைவான். தன்னுடைய ஜிஷ்டமெல்லாம் நிறைவேற வேண்டுமென்ற எண்ணமுள்ள அறிவுள்ள புருஷன் அவளை விவாகம் செய்துகொள்ளவேண்டும். 10-வயதுக்கு மேலும் ருது காலத்திற்கு முன்னும் அவளுக்குக் காதலாரியென்று பெயர். தீர்க்காயுச்ச இச்சிப்பவன் அவளை விவாகம் செய்யவேண்டும். ஆகவே 7 முதல் 12 வயது வரையுள்ள கன்னிகை ஏதுவாகவு மிருக்கலாம். இப்படி மனத்தை மயக்கக்கூடிய பல விதமான நாத்திரியங்களை அனுசரிப்பதைவிட கன்னிகையின் பொதுவான ஆதத்தை அங்கீகரித்தல் நல்லன்றோ? வேதத்தில் இந்த வசனமிருக்கிறது.

59. सप्तान्दा त्कन्यकानाम्नी शैशवी साच्छुयान्विता ।
 तामष्टादशवर्षीयो विवहद्विधिवत्पुमान् ॥
 या ऽष्टवर्षा भवेद्गैरि पुत्रपौत्रप्रवर्धिनी ।
 पञ्चविंशतिवर्षीयस्तां कन्यामुद्बुद्धिजः ॥

‘(अर्यमणुदेव कन्या अमिमयक्षत)’ அதின் அர்த்தம்:—
கன்னிகைகளை ஒரு காலத்திலே அக்கினி தேவதையைப்
பிரார்த்திக்கிறார்கள். இதை ஆகாரமாக வைத்துக்
கொண்டு பாணிககிரகணம் சம்பந்தமான மந்திரங்கள்
கன்னிகைகளுக்குத்தான் பொருந்து மென்றும் கல்லி
யாணமானவர்கள் அல்லது புருஷ சம்பந்தப்பட்டவர்
களுக்குப் பொருந்தாதென்றும் மனு சொல்லுகிறார் 60

மனு அத்தியாயம் 8. ௩௫௭௦ கம் 226.

60 रोहिणी नववर्षा स्याद्नधान्यविधिर्नृणां ।

तामुद्रहेत मतिमान्मर्वकामार्थामेद्वय ॥

उध्वं दशाब्दा द्याया कन्या प्राप्नोदर्शनात्तु सा ॥

गान्धारी स्यात्समुद्राद्या चित्रं जीवितु मिच्छता ॥

வேதங்களிலும் ஸ்ரீருத்ரிகளிலும் கன்னியா, என்ப
தின் பிரயோகங்களைப் பற்றி முன்னமேயே சொல்லப்
பட்டிருக்கிறது. கன்னி என்ற வார்த்தையை கன்னியா
என்பதில் இருந்து உணராமலாக பாணினி அடிப்பிரா
யப்பட்ட கன்னியா என்பதற்குப் புருஷனுள்
சேர்ந்து குழந்தையைப் பெற்றவளா யிருந்தாலும்
விவாக மிலலா திருந்தால் அவளைக் கன்னியையென்று
சொல்லுகிறார். பந்தகலி விவாகமாகாதவரும் (ருது
சாந்தி யாகாதவருமாக இருப்பவளைக் கன்னிகை
யென்று சொல்லுகிறார் 61. எந்த வழியை வைத்துக்

61. कन्यायाः कनीनच

कन्याशब्दो ऽयं पुंसा अभिसंबन्धपूर्वके संप्रयोगे निवर्तते ।
वाचेदानीं प्रागभिसंबन्धा त्पुंसासहप्रयोगं गच्छति तस्यां कन्याशब्दो
वर्तत एव (Patanjali) । शास्त्रोक्तौ विवाहो ऽभिसंबन्धः (Kaiyata)

கொண்டாலும், நுதுயாகப் பெண்ணுகூட ருதுவானபெண்ணுகூட கன்லிஷை யென்றபதம் பொருந்தாம ஆடிக்கடி ஆதாமமாகச் சொல்லப்படுகின்ற இதன் சலோககதைப்பற்றி இதுவரை பிரஸ்தாபித்தது போதும். அதின் உபேகமற்ற விபீ, விபாக் கியானகலைப் பற்றிய பேச வசநி மக்துவோம்.

பாசரரைப்பற்றி ஒரு விஷயம் கவனிக்கக்கூடும். யமலரிருதியிற் சொல்லுக ஒன்மம இவா மமழைய பிரதிருதி சந்தி விஷயம் சொல்லாத போதிலும் இந்தக் கலியுகத்திற்கு இவா,கான மமகியஸ்மிருதி கித்தரென்று மதிக்கப்படாருகிறது. இந்த அபிபிராயம் ஆர் புத்தகத்திலுள்ள ஒரு சலோகத்தையே ஆதாரமாயுடையது. ஆதகசலோகம், 62. உவருணையதே, அலலது அவருணைய முக்கிய அபிமானியாருணையதே எப்படியிருக்காலும் சரி, பொதுவாய் இந்த அபிபிராயம் மறுக்கிறது. இந்த அபிபிராயத்தின் உட்கருத்தென்ன வென்றால் மனு கேளதம் சங்கமலிகீதர்கள் காலங்களுக்குப் பிறகு விவாகவிஷயத்தில அனுஷ்டானத்தில உண்டாயிருக்கின்ற மாறுதலகளைச் சேர்த்து அவருணைய ஸ்மிருதியில் சொல்லியிருக்கிறது என்பதாம். ஆனால் இந்த மாறுதலகளை உத்பத்தியாக்கினதே அவா என்பது பொதுவான அபிபிராயம். அதினால்

62. कृते तु मानवाः प्रोक्ता स्त्रेतायां गीतमाः स्मृताः । द्वापरे शङ्खलिखितौ कलौ पाराशराः स्मृताः ॥

ஆன் புனா விவாஹ மபரதமாண வழக்கத்தைப்
 பராகரர் ஆதரித்தார். ஆனால் அவர் காலத்திற்குப்
 பிறகு அதின் அனுஷ்டானம் சின்றுவிடவே அவ
 ருடைய ஸ்ரிருதி வியாக்கியானாவான மாதவா புனர்
 விவாஹத்தைப் பற்றிப் பராகரருடைய ஆதரவான
 வாக்கியமானது யுகந்தர விஷயமென்று சமாதானம்
 சொல்லியிருக்கிறார். அதற்குப் பராகர ஸ்ரிருதியில்
 ஆதாரம் கிடையாது. இப்போது மனுவைத்தளவிட
 பராகரமீருத்யை ஆதாரமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்
 கிறது. அவருடைய வாசகம் மருதுபோலச் சுககர
 மானதென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது⁶³. பிருகஸ
 பதீயம் மனுவையாபற்றி ஜும்படியே சொல்லுகிறார்⁶⁴.
 “மனு வேதத்தின் உபதேசத்தைச் சங்கிரகித்துச்
 சொல்லியிருப்பதால் அவரை முதன்மையான ஆதா
 ரம். அவருடைய அபாரீராயத்திற்கு விரோதிக்
 கிற எந்த ஸ்ரிருதி வசனமுமே அங்கீகரிக்க யோக்
 கியாடில்லை.” மனுவையாபற்றிய ஜுவையர்வான சாஹி
 யத்திற்கு விரோதமாக மனுஸ்ரீருதியானது பண்டைக்
 காலத்துக்கு ஏற்பட்டதென்றும் அஃது இக்காலத்து
 அனுஷ்டானத்திற்கு ஒவ்வாததென்றும் அவர் ஸ்தா
 னத்தில் பராகர ருடைய வாக்கியத்தின் ஆதாரத்தின்
 போல அவருடைய ஸ்ரிருதி கலியுகத்திற்குள்ள

63. यन्मनुरब्रवीत्तद्वेषजम् ।

64. वेदाथोपनिबन्धत्वा त्प्राधान्य हि मनोः स्मृतम् । मन्वर्थविप-
 रीता या सा स्मृति नं प्रशस्यते ॥

ஆதாரமென்றும உயர்வுபடுத்திச் சொல்லுதல்
 ஆச்சரியமாக யிருக்கிறது. அதனால் தான் வியாக்
 கியாதா மாதவரும் பராசரருடைய உயர்வான பதவிக்
 குக் காரணங்களை யெடுத்திடுக்கூற நிரம்ப சிரமப்படுகி
 றார். தமக்குத் தோன்றிய இடங்களில் பராசரர்
 அபிராமிராயத்தை அங்கீகரியாமல் யுகாதிர விஷய
 மென்று தளவியும் போடுகிறார். பராசரருடைய
 உயர்வு விஷயமாக ஐவர் சொல்லுகிற அற்புதமான
 வாதமாவது ⁶⁵. பராசரருடைய உயர்வைப் பற்றி
 வேதத்தில சொல்லவில்லை யென்பது நிஜமே. ஆனால்
 அதே வேதத்தில் பராசரருடைய புத்திரன் வியாக்
 சொன்னார் என்றிருக்கிறது பராசரருடைய புத்திரனா
 யிருப்பதால் தான் வியாகரை வேதத்தில் கவுரவத்
 தூண பிரஸ், காபித்தது. பராசரருடைய புத்திரனா
 யிருக்கிற காரணத்தினால் வியாகருடைய மகிமை
 வேதத்தில் புகழப் பட்டிருக்கின்றது அன்றோ?
 அலை, விலிப்ப பராசரரின் மகிமை விசேஷத்தைப்

65. अस्तुवाक्यञ्चिन्मनुस्मृतेः प्रामाण्यम् । तथाऽपि प्रकृतायाः
 पराशरस्मृतेः किमायाततेन । नहि मनोरिव पराशरस्य महिमानं कश्चिद्देहः
 प्रख्यापयति । तस्मात्तदीयस्मृतेर्दुर्निरूपं प्रामाण्यम् । उच्यते । न च
 पराशरमहिम्नोऽश्रौतत्वम् । सहोवाचव्यासः पराशर्य इति श्रुतौ पराशर-
 पुत्रत्व मुपजीव्य व्यासस्य स्तुतत्वात् । यदा सर्वसंप्रतिपन्नमहिम्नो व्यास-
 स्यापि स्तुतये पराशरपुत्रत्व मुपजीव्यते तदा किमुवक्तव्यमचिन्त्यमहिमा
 पराशर इति । तस्मात्पराशरोऽपिमनुसमानएव । एष एवन्यायो वसिष्ठा-
 त्रियाज्ञयवल्क्यादिषुयोजनीयः ।

பற்றிச் சொல்ல வேண்டுமோ : ஆகையால் மனு வைப்போலவே பராசாரும் சமத்துவமான கவுரவ முன்னவர். வஸிஷ்டர்-அதீர்-யாக்ஞவல்கியர் முதலிய வர்களைப் பற்றியும் இந்த நியாயம் பொருந்தும். ஆகவே மாதவா அபிப்பிராயப்படி பேர்களின் ஒற்றுமையால் வேதத்தில் சொல்லியிருக்கிறவர்களும் ஸ்ரிருதி கர்த்தர்களும் ஒரே ரிஷிகளென்று ஏற்படுகிறது. தவிரவும் யாதாமொரு பேர்போனவரை இன்னார் இன்னார் புத்திரர் என்று சொன்னால் அன்னார் அவரைவிட உயர்வானவரென்று மதிக்கப்படுவாராம். மனுஸ்ரிருதிக்கு மேலாகப் பராசரஸ் டிருதியைக் கொள்ளவேண்டுமென்று ஒருகால் ஒப்புக்கொண்டாலும் வேதத்திற்கு மேலாக அவர் அபிப்பிராயம் எப்படி அங்கீகரிக்கத்தக்கது. அவரோ கலியுகத்திற்கு மட்டுமே ஏற்பட்டவர். வேதமோ நித்தியமானது.

கலியுகத்திற்குப் பிரத்தியேகமான விதி யேற்படவேண்டுமானால் அந்த விதிகள் அந்த நோக்கம் பற்றி இருக்கவேண்டும். புராணங்களில் ஈசுவர பக்தி யில் லாமையும், வர்ணசங்கரமும், பலவித அக்கிரமச்செய்கைகளும், அனுஷ்டானங்களும், இனி வரப்போகின்றனவென்று சொல்லியிருக்கிறது. யக்ஞங்கள், விருதங்கள், தபசுகள் இவை யெல்லாம் குறையுமென்றும் இனிவரவர அவைகளை அனுஷ்டிப்பது சிரமமென்றும் விமோசனத்திற் கிடமில்லாமல் மனிதர்கள் அக்கிரமஸ்தர்களாவார்களென்றும் சொல்லி யிருக்கிறது. அதனால்தான் மோக்ஷமடையும் மார்க்கத்தை இந்த

யுகத்தையுத்தேசித்து நிரம்ப லகுவாக ஏற்படுத்தினார்
என்றெண்ணப்படுகிறது. சீர்கேடான இக்காலத்தில
பேர்மார்க்கம் கஷ்டமாயிருப்பதை யுத்தேசித்து வாத்
துமாக்களுக்குக் குறுக்குப்பாதை யொன்று ஏற்பட்
டது. மேன்மேலும் அதிகப்பட்டு வருகிற ஒருவகை
பகதகோடிகளின் ஆபிபிராயத்தில் நாமசங்கீர்த்த
னையே போதுமானது. கலியை யுத்தேசித்துப் பக்தி
மாதகம் லகுவாகவும் நியமங்களை குறைவாகவுமிருத்
தல் பலமென்று நினைக்கிறபடியால் ஜனங்களுக்குள்
விவாக முதலிய சம்பந்தப்பட்ட ஆசாரங்கள் கடின
மாயும் கடுமையாகவும் இருக்கவேண்டிய தென்ன ?
இக்காலத்திலுள்ள நமது மனச்சோர்வுக்கும் பலவி
னத்திற்கும் தக்கபடி நம்முடைய விவாஹசம்பந்தமான
விதிகளும் ஒத்துவர வேண்டிவதல்லவா ? அவைகள்
சம்பந்தமாக நிர்ப்பந்தங்கள் அதிகமாகக் குறைபட
வேண்டிமல்லவா ? மேலும் இந்தியாதேசமானது உல
கத்தினுடைய பொது வாழ்வில் அதிகமாகச் சம்பந்தப்
பட்டுவருகின்றது. அதனுடைய உயர்வான ஞானமு
றைகளும் நீதிமுறைகளும் நிலைகக வேண்டிமானால்
அத்தேசத்தியர்கள் தாங்கள் உயிர்தப்பி வாழ்தலுக்
குரிய தேகபலமுள்ளவர்களா யிருத்தல் வேண்டும்.
அவர்கள் சீர்பலமும் பொறுமையும் தீரத்தன்மையும்
சோர்வடையாத விரக்தியும் பெரிய சிந்தையும் திருப்
தியும் இருத்தல் வேண்டும் இவைகள் நம்மிடத்தி
லிருத்தல் வேண்டுமென்று கலிபுருஷன் சொல்லுகி
றான். இத்தகைய தர்மங்களைப் பரமசரீர் பரியாலோ

சனே செய்திருப்பாரானால் சிறுவயதிலேயே விவாகம் செய்துகொள்; ரசமற்ற வாழ்நாளைக்கழி; ஆற்பாயு சாக மாண்டுபோ என்று நமக்குபதேசித்திருக்க மாட்டார்.

கலியுகத்தில வாஜிக்கவேண்டிய தென்ய புவ பெரியோர்களால் ஏற்பட்டுள்ள ஜாப்தா விவாகத்தில ருதுவானபின் விவாகம் ஒன்றும் ஏற்படவில்லை. இது கவனிக்கத்தக்கது 66. விலக்கப்படவேண்டிய ஆசாரங்கள விலக்கப்படாமல் அனுஷ்டானத்தின்புகழின்றன. அதற்குக் காரணம் இக்காலத்தில ஏற்படும உவாசியமும் ஜனங்களுடைய ஆசைப் பெருக்கமும ஆதுபோலப்பின்னும் சில காரணங்களுமாம் இவைகள சாஸ்திரத்தை மேற்கொண்டுவிட்டன. சிறு வயதில

66. The following extracts are from the *Sundaratanakara*

दीर्घकालं ब्रह्मचर्यं धारयं च कमण्डलोः । गोत्रान्मातृसर्पण्डात्सु-
विवाहो गोवधस्तथा । देवरात्रि सुतोत्पत्तिर्दत्ताकन्यानदीयते ॥

नयज्ञेगोवधः कार्यः कलौ च न कमण्डलुः ॥ ऋतुः ।

उदायाः पुनरुद्वाहं ज्येष्ठांशं गोवधंतथा । कलौ पञ्च न कुर्वित भ्रात-
जायां कमण्डलुम् ॥ Adī Purana.

दत्ताक्षतायाः कन्यायाः पुनर्दानं परस्य च । समुद्रयानस्वीकारः क-
मण्डलुविधारणम् ॥—स्मृत्यर्थसारः ।

समुद्रयानास्वीकारः कमण्डलुविधारणम् । द्विजाना मसवर्णासु कन्या-
सूपयमक्रिया ॥ देवरेणसुतोत्पत्तिः मधुपर्के पशोर्विधः । मांसदानं तथा
श्राद्धे वानप्रस्थाश्रमस्तथा ॥ दत्ताक्षतायाः कन्यायाः पुनर्दानं परस्य च ।
दीर्घकालं ब्रह्मचर्यं नरमेधाश्वमेधकौ ॥ बृहन्नारदीयम् ।

விவாகம் செய்தலின் சீலமகன தெளிவானவைகளல்ல. இனி வரப்போகின்றவர்களுடைய சேஷமத்தைக்கருதுகின்ற அறிவுள்ளவர்களுக்கு மாத்திரம் புலப்படும். அவர்களதாம் முகநிலை சிந்தனைசெய்து ஜன சமூகத்தில் அரிப்பிராயத்தைப் பரவச்செய்து அதன்மேல் இருந்த சீய அனுவஷணத்தைத் தவிர்க்கவேண்டாம்.

10. புராணங்கள்

இன்றையபுராணங்களின் கருத்தை யோசியலோம். அவைகள் ஒரேவிதமான யோக்கியதையுள்ளவைகளல்ல. சில நவீனங்கள் அவைகளிலிருந்து நுதுவுக்கு முன் விவாகம் சிலாக்கியமென ஆதரிக்கின்ற வசனங்களை எடுத்துக்காட்டலாம். மற்றவைகள் மஹாலயபோலப் பிராசீனாபனவைகள், தர்மார்த்தகாமமோக்ச விஷயங்களைப்பற்றி ஏராளமாயச் சொல்லப்பட்டிருக்கிற படியால் மஹாபாரதத்தை நவதுவேதமென்றும் சொல்லுவார்கள். சந்தத்திரிய கன்னிகைகள் விஷய நினைவுவந்து வெகு காலத்திற்குப் பிற்பாடு விவாகம் செய்திருக்கிறார்களென்று உதாரணக்கதைகள் மஹாபாரதத்தினின்றும் அதுபோலவே மற்றக்கிரந்தத்திலிருந்தும் எடுத்துக்காட்டலாம். அந்தந்தக்கதைகளின் பெயர்களை விஸ்தரிப்பது அநாவசியம். ஆனால் இதற்கு ஆசேஷணை சொல்லக்கூடும். கந்தர்வ விவாகம் ஏற்படக்கூடிய ஜாதியாரைப்பற்றியவை என ஒர் ஆசேஷணை வரலாம் அது சரியன்று (1) கந்தர்வ விவாகம் பிராமணர்களுக்கும் ஏற்பட்டதே. ஆனால் அஃதி... அவ்வளவு

சிலாககியமன்றென்று ஈரத்திரம சொல்லப்படுகிறது. கவுதமர், போதாயனா, ஆபஸ்தம்பா வஸிஷ்டா மனு. யாக்ஷியவல்கியா, இவாகாளிவ ஒருவரும் அந்த விவாகம பிராமணாக்களுக்கு கூடாதென்று நிரூபிக்கவில்லை. அபரீகீகர் சொல்வதாவது 67. ஆசுர, கந்தாவ, விவாகங்கள் பிராமணாக்களுக்கு உயவாகவாவது நிரூபித்ததாகவாவது சொல்லப்படவில்லை. நுதுவாகி, விவாகமான புருஷனைச் சூத்திர ஸ்திரீயின் புருஷனென்று ஆங்கிரஸ், யம, பராசரா, இவர்கள் நிரூபிக்கின்றமையால் இவர்கள் பிராமணா சம்பந்தப்பட்ட மடழிவகாரத்தால் விவாகம் கூடாதென்று நிரூபித்ததாக நிரூபிக்கலாம். வாலிபத்திலேயே விவாகம் செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லுகின்ற மற்ற ஸ்திரீருதிகாததர்கள் நுதுவான பெண்ணை விவாகம்செய்த புருஷனை இவ்விதமாக நிரூபித்ததாகத் தெரியவில்லை. (2) விவாகக்கிரமமும் அதிலுள்ள பாயோகக்கார மந்திரங்களும் எல்லாக் கிருஷ்ண சூத்திரக்காரர்களின் அபிப்பிராயப்படி சிறிசில வேற்றுமைகளோடு பிராமண சூத்திரியவைசியாக்களென்ற துவிஜாக்களுக்குப் பொதுவாய் ஏற்படவைகள்தாம். கதைகளில் பிரஸ்தாபமான சுவயமவரமே நுதுவானதின் பின் அல்லது நுதுவாகி புருஷத்திற்கு மேல சுயமாய்ப் பாததா தேடிகொள்ள ஸ்திரீகளுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட சுதந்தரமாய் இருக்கலாமென்று மதிக்கக்கூடியதாய் இருக்கிறது.

இதில் பிதா கன்னிகையைத் தானம் செய்தல் இல்லாமற்போகிறது. ராஜாக்கள் சுயம்வரத்தின் கம்பிரதையும் ஆடம்பரத்தையும் உத்தேசித்து கன்னிகாதானம் செய்யும் சுதந்தரத்தை வரவர நமுவனிட்டார் களென்று தோன்றுகிறது. ஆனால் அவர்கள் உலக அனுபவமில்லாத புகை புத்திரிகளுடன் கூடவே யிருந்து எப்போதும் அவர்களை நடத்தி வந்திருக்கிறார்கள். இந்நக்காலத்தில்கூட புகை புத்திரிகளுக்கு விவாகத்தில தாமதம் தோடும் பகைத்தில் ி வருஷ விதி யிருக்கிறதென்று ரஜபுத்திரர்கள் சமாதானம் சொல்லுகிறார்கள். ஆகவே விவாகக்கிரமங்களும் வித்தியாசங்களும் ி வருஷத்தாடகளுக்கும் பொதுவாயிருந்தபோதிலும் பொதுஜன அபிப்பிராயம் உலக அத்தஸ்து (விவாகம் செய்து கொளபவர்களின்) இது மொன்மவைகளால் பகைத்திரியர்களுக்குப் பெரும்பாலும் சுயம் வரம் ஏற்படவும் பிராமணர்களுக்குள் சுயம்வரம் விலக்கப்படவும் தோந்தது. ஆனால் பகைத்திரியர்களுக்கு எது உலமோ அது பிராமணர்களுக்கும் உலதானோ என, ஆசேஷபனைக்குச் சமாதானமில்லை. மேலும் ருதுவான பிறகும் பிராமணப்பெண்கள் விவாகமில்லாமலிருந்திருக்கிறார்களென்பதற்கு மஹா பாரதத்திலிருந்தே உதாரணங்கள் சொல்லக்கூடும். சுக்கிர னுடைய புத்திரி தேவயானை முதலில் ஒரு பிராமணப் பையனைப் புருஷனாகவரித்தாள். அவன் இணங்கவில்லை. பின்பு யயாதி ராஜனைப் பாணிக்கிரகணம் செய்து கொண்டாள். பரத்துவா ஜரின் புத்திரியாகிய கருவாவதி

இந்திரனையே புருஷனாகக்கொள்ளுகதவய செபநாள். கொடுமையான சோதனைகளுள் பாசி ஆவன முயற்சி நிறைவேற்றிய. ஆனைக கவி கனலியா பென மர பிரமமசாரிணி பெனயா செவலுசிமுடா 68. சாண டிலியருண ய புத்தியும் குமா பராமசாரிணியாக இருந்த தபசு செயது செபசமலா தகாள் 69. வல லாகவலத வி லுப நிரமா ஆச சியயான ச கத கபடபுரு வுடையது 70. ஸ்ரீ பகதி பஸ்யான கவி அவனோப பற்றி நோத்தியான ஸ்ரீ உபாகியானா எழுச்சகூடும. குணிகாகசருண ய புத்தி ஆவன. எகதனையோ போகன தன்னை விவாசமசெபய வுருத்தியதில ஆவாக னைத்தள ரிவிடாள். சீவரதபச செயதா ர ஆதி லுல சரீரம துரபலமா 68 எலுமபுரு மேலுமாலு ர மரணாத காலமுப மேருமல்பாஸீருக்கது. ஜனநியலா யாத நாரதரும் அபபோது மேனாநிலா. ஆவன புத தியைக சவகிலா. ஆவா சொன்னதவது: —“ நீ நிரமப தபசு செயதிருக்கின்றாய். ஆலுல செபாகத்த தில் இம தேடிகுகொளா விஸை. தபரிஷ்ட பகள வசிககுமசொாககலோசகதில விவாஹரிஸலாத ஸ்திரீ கள பிரவேசிக்க இமேது.”

என்ற வார்த்தை உபயோகிக்கப்பட்டிருக்கிறது ரிஷிகளுடைய சத்தில் பின்வருமாறு ஆவன உரைப்பா ளாயினள். என்னைப பாணிககிரகணம செயகின்ற

68 சலலியபருவம் அத்தியாயம். 48.

69 சலலியபருவம் அத்தியாயம். 54.

70. மேற்படி அத்தியாயம். 52.

ரிஷிக்கு எந்தபசிவ பாதிையைக்கொடுக்கிறேன் ” இத்
 தூண்டி இரைச்சியைக்கவவ ஒரு மீன் வந்தது இவற்
 காசைப்படரி ஒரு ரிஷி எழுந்திருந்தார். ஆயா பெயர்
பிரகீசிநங்கவத் (முன் கொமமோடு தோன்றினவா).
 காலலா புத்திரா. ஒரே ராத்திரிமடங்க சயலிப்பதான
 நிபந்தனைக்குட்படரி விவாகம செய்துகொண்ட சமந
 தித்தார். ஆதலால், ஆங்கீகரிக்கப்பட்டது. உடனே
 ஆகினியை வார்த்தாக்கள். ரிஷி கன்னிகையைப்
 பாணிககிரகணம் செய்து கொண்டு ஸ்திரீ முமான்
 களானாகள் அன்றிரவு காலலா புத்திரருக்கு நேரத்த
 வைபவம் சொல்லிமுடியாது சாகப்போகின்ற, ஸ்திரி
 யிலிருந்த, தான் மணம் புரத்த ஸ்திரீயானவள் சூதலா
 வண்ணியம் பொருத்திய யவ்வைமுள்ளவளாக் தன்
 னு விரும்பாதககண்ட விடிந்தது. ஆயா அற்ப
 கமும் முடிந்தது. ஒரு ராத்திரி பத்திரியாயிருந்தவள்
 மறுபகலில் சுவாகத்திறகு யேகினுள். பாதிதபகம
 சந்தோஷத்தின் விசலாடான நினைப்பும்தான் அவ
 ருக்கு ஏற்பட்டது.

இந்தக் கதைகளால் ஒன்றும் ஸ்திரீயாதிபாதிவிலலை
 என ஆசேஷனை யுண்டாகலாம். இந்தக் கதைகள்
 வாஸ்தவமென்று வைத்துக் கொண்டு மூலம் ரிஷிகளும்
 ரிஷி புத்திரிகளும் நேர்மையாக நடந்தார்கள் என்ப
 தற்கு என்ன ஆதாரமிருக்கிறது? ரிஷிகள் அடிக்
 கடி விதியை மீறி நடந்திருக்கிறார்கள். அவர்களு
 டைய தபசால் முற்றும் கெட்டுப்போகாமல் காக்கப்
 பட்டார்கள். ரிஷிகள் மாதிரி நடப்பது அபாயத்திற்

கிடடானது 71. இதிகாசங்களும் புராணங்களும் எதற்கேற்பட்டன? கடினமான சாஸ்திரங்களில விதித்த தாமதங்களை ஜனங்கள ஸகுவாயுப பிரீதியாயும் தெரிந்துகொள்ளும்படி அவைகள் ஏற்படவில்லையா? அவைகளில வருகின்ற டீயூனர்கள் மாம நடந்து கொள்ள வேண்டிய உயர்வான எண்ணங்களை அவர்கள் ஒழுக்கமுடையபில் காட்டியிருக்கின்றார்கள். கதைகளிலே நேரத்திருக்கின்ற சட்டவங்களை மக்களுக்கு உபதேசங்கள் சிறந்தவைகளாயிருக்கின்றன. தீயகாரியங்களும் அவைகளில பிரஸ்தாபிக்கிற துணை. ஆனால் அவைகள் கண்டிக்கப்பட்டிருக்கின்றன அவைகளை அனுஷ்டானத்திற்குக் கொண்டுவரக்கூடா தென்ற எச்சரிக்கையும் அங்கங்கே குறிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இராமாயணம் பாரதம் இரண்டையும வாலமீசி வியாசாடகா ரிஷிகள் முடையே எழுந்தால் வேறு ஏதாவது காரியம் செய்கிறார்களாம் அல்லவாவென்று சமவாத காலத்தில மதிமயங்கிக் காஷியாமலிருப்போமாக

11 தங்கால ஆசாரம்

இப்போது காலபெறுகின்ற ஆசாரத்தையும வழக்கத்தையும மாம அறிந்தோமாகில இன்னது தாமத இன்னது ஆன்றுவென்பது தெரியவரும் தேசாசாரம் குலாசாரம் முதலியவைகள் இருக்கின்றன. பிரகிருத விசாரணையில் ஒருசிறு இடத்தைப்பற்றிய அல்லது

71 हृष्टो धर्मव्यतिक्रमः साहसंच पूर्वधाम । तेषा तेजोविशेषण प्रत्यबायो न विद्यते । तदन्वीक्ष्य प्रयुजानः सीदत्यथाः ।—Apastamba Dharma-Sutra, Prasna 2, Patala 6, Khanda 24, Sutras 7-9

ஒரு குறிமபத்தைப்பற்றிய ஆசாரங்களை மட்டிலும் கவனித்தால் அவ்வளவு உசிதமன்று. தேசமெங்கும் யாததிரை சவுகரியங்களாலும் உயர்வான நோக்கங்களை நாம் இப்போது கைக்கொள்வதாலும் இந்தியா தேசமொரே தேசமென்றுர் அதிலுள்ள பிராமணிகளெல்லாரும் ஒரே குறிமபமென்ற மென் ணுமையிற் றப் படந் வருகிறது. வேதம் எல்லாநத்கும் தொடர் விவாககதிரியை அதின் முக்கிய அரிசனரிலே தேசபுதுவதிலும் ஒரேமாதிரியாயுள்ளது. உண்மையைக் கண்டுபிடிக்க முயலுவதில் இந்தியா தேசத்தின் பல நாடுகளில் ஒன்றை விடந் ஒன்றை மட்டும் சவனித தல நலமன்றும். இங்குமங்கும் வழங்குகிற விவாக சம்பிரதாயங்களைப்பற்றிய பிரஸ்தாபிக்கிருக்கிறோம். அவைகளால் நுதுவாஸ்தின் சன்ஸ்கிருதின் விவாகம் ஒரு காலத்திலே நடைபெற்று வந்திருக்க வேண்டு மென்றறிக்கிறோம். பிராமணிகள், பிராசீனமாக ரிஷிக ளின் வாககத்தைச் சேர்ந்தவாகமென்று எவ்விதம் சந்திப்பெருமை பாராட்டுகின்றார்களோ அப்படியே வ் நாட்டிலுள்ள கூத்திரியர்கள் பிராசீன கூத்திரிய வம்சத்தைச் சேர்ந்தவாகமென்று சந்தநதரம் பாராட்டு கிறார்கள் இந்த ரஜபுத்திரர்கள் தங்களுடைய புத்திரிகளின் சேஷமத்தின் பொருட்டு அவ்விலிந்ருந்த 'Col. Walter' என்பவரின் பேரைவைத்து வால்டரால் எற்பட்ட "ரஜபுத்திர ஹிதகாரிணிசபா" ஒன்று எற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அதின் ஒரு விதியா வது:—14-வயதுக்கு முன்னும் 20-க்கு மேலும்

ஒரு பிரதானப் புத்திரிகளுக்கு விவாகம் செய்து வைக்க
கூடாது. 1902-ம் வருஷத்தில் இந்த ஜாதியாருக்
குள்ள 4407 விவாகங்கள் நடந்ததில் 147 தான் விதிக்கு
விரோதமான நடவடிக்கைகள். இதனால் இவ்விதியா
னது இக்காலத்திற் கேற்றதாக இருக்கிற தென்று
தெரியவருகிறது. ஆரிய சார்பு என்ற ஒரு சங்க
மானது வாக்கே ஏற்பட்டு அதில ஆசைப் பெயர்
சேர்க்கி நுக்கிறார்கள். சாஸ்திரத்தை ஆதாரமாகக்
கொண்டு நுதுவுக்குறையின் விவாகம் செய்யவேண்டு
மென்ற விதியை அனுஷ்டானத்தில் வைத்துக்கொண்
டிருக்கிறார்கள். இந்தியாவில இக்காலத்திய பிராம
ணர்களுக்குள்ள பிராம சக்தர்களாகிய கன்னிய குப்ஜ
பிராமணிகள் நுதுவுக்குமுன் புத்திரிகளுக்கு விவாகம்
செய்கிறதில்லை. மலையாள பம்பூரி பிராமணர்களும்
இப்படித்தான். புத்திய இருவர்கள் விஷயமாய் நிர்ப்
பந்தமான அவஸிதத்தை யனுசரித்து அப்படி ஏற்பட்
டதென்று சிலர் ஆசைப்பிக்கக்கூடும். அது நிஜமே.
ஆனால் அதற்கு ஆதாரத்தைச் சாஸ்திரமூலமாய்
ஸ்தாபிக்கிறார்கள். அதுதான் கவனிக்கத்தக்கவிஷயம்.
இந்த வழக்கத்துக்கு விருத்தமாக வேறு அனுஷ்டா
னம் மேற்படி வகுப்பாருக்குள் எப்பொழுது மிருந்த
தாகத் தோன்றுவில்லை.

இக்காலத்தில் பாலியவிவாகம் பிராமணர்களுக்குள்
அதிக விஸ்தாரமாக நடந்து வருகிறது. இதற்கு முக்
- 72. 1901-வருஷத்து ஜனக்கணக்கு ரிப்போர்ட்டி
1-வது பாகம் அத்தியாயம் 9 பக்கம் 443.

கிய காரணம் சாஸ்திரத்தில சொல்லியிருக்கின்ற
 'காபாபிந்தி' தலை', என்ற விதியாம். ஆதலால் நுது
 வாவது என காபாபிந்திக்குமபடியான யோக்கியதை
 வெண்ணுகு வந்ததுவிட்ட தெனறும அதற்குப்பிறகு
 புருஷ சங்கமரிலலாமல நுதுவாகுதல கூடாதென்
 று விதியோடாபு நுகுகிது. ஆனால் இவ்விதம்
 நேரிடுகா அபுவாரியிருக்கிறது. அநேக சமயங்க
 ளில காபாபிந்தி முகாதா நுதுவான பின் அநேக
 மாநங்கள் கழிசுதூர சில வேளைகளில சில வருஷங்
 கள கழிசுதூர மகூரது. நுதுவா வவுடன் விலலா
 கனலிலக்கரும தேகவளபாசி குன்றியவர்களா யிருக்க
 கிருக்கா? புருஷாரும அநேகமாய அபபடியே.
 மேலும் இக்கால சாக்கித்திற்கு தக்கபடி பிதாக
 கீள புத்திரிகரின் நுதுசாந்திமுகாதகலை மமப
 மாய செயயவேண்டுகென்ப கருத்துள்ளவர்களா
 யிருக்கிறாசா அநுக்கு வேஜ உடனே யேறபடு
 தல சீராய்ப்பிக்கிறது இதினாலும் காபாபிந்தி
 கிரியை சார்ப்பிக்கிறது. எக்காரணத்தாலாவது
 எவ்வளவுகெவ்வளவு தாமதிககரதோ அவ்வளவுக
 கவ்வளவு கனமதான அதையாற்றி விசனிக்க
 வேண்டியதில்லை. ஆனால் பாமனுசரித்து வருகிற
 சாஸ்திரங்கள் நுதுகாலத்தில புருஷன் ஸ்திரீயுடன்
 சேராமறனோல சிசுவைக் கொன்ற பாபத்திற்குள
 ளாகிருனென்று முறையிடுகின்றன. ஆகவே இக்கா
 லத்தில கடைபெறும வழக்கத்தினால் பிதாக்கள சிசு
 வைக கொன்ற தோஷத்திற் குட்படாத போனாலும்

புருஷர்கள் அதற்குள்ளாகின்றார்கள். அஃது எப்படி யிருந்தாலும் சரி, சாஸ்திரத்தை யனுசரித்து நடக்கிறதில்லை. நமக்குள் ஒவ்வொரு புருஷனும் பாபகிரஸ்தாகலாக ஆகின்றோம். மேற்படி விஷயங்களை லாவாஹ்ரையும் ஒன்று சேர்த்து ஆலோசிப்போம் அதில் இங்குமங்கும விடநிப்போன அம்சங்களை நம் ஊகத்தினால் பூர்த்திசெய்வோம். இப்படிசெய்வதால் எல்லாம் சேர்ந்து முன்னுக்குப்பின் விரோதரின்றிப் பொருத்தம் அமையுமானால் அவ்வளவுதான் நாம் இதில் செய்யக்கூடியது. அந்தந்தக் காலங்களில் ஆசாரமுறையை மாற்றும்படியாகப் பல எதுகளை இருந்திருக்கின்றன. அவைகள் இன்னவைகள் என்று நமமால் இக்காலத்தில் அறியக்கூட வில்லை. முன்பின்னாய் மேற்படி மாறுதல்கள் ஏற்பட்டதற்கு ஆதாரமாக சமய சம்பிரதாயங்கள், நீதிமுறைகள் சிற்சிலவைகளைச் சூசிப்பிக்கலாம். இச்சிறு புஸ்தகத்தில் அவ்விதம் தெரிவித்திருக்கிறது. ஆனால் இந்த அடிப்பிராயங்கள் முன் அனுஷ்டானங்களை வைத்துக் கொண்டு நாம் சங்கல்பிக்கின்ற சமாதானங்களாக இருக்கின்றன. இதில் நாம் தவறிப்போவதற்கு இடமுண்டு

புருஷர்களைப் போலவே ஸ்திரீகளுக்கும் விவாக விஷயத்தில் ஆதிகாலத்தில் அவரவர்கள் யுக்தத்தைப் பொறுத்ததாயிருந்தது இதனால் ஸ்திரீகள் விவாகத்திற்குமுன் யுக்தா யுக்தத்தை அறியும்படி தகுந்த வயதுள்ளவர்களாயிருந்திருக்கவேண்டுமென்று தெரிய

வருகிறது. சின்பு விவாகம் ஸ்திரீகளுக்குக் கட்டாயம் வேண்டியென்று ஏற்பட்டது மரணத்திற்குமுன் விவாகம் செய்துகொண்ட சுப்புநு என்பவளுடைய கதையே அதற்குத் திருஷ்டாந்தம்⁷³. இந்தக் காலத்தில் கூட நடந்து தேசத்தில் கன்னிகளுடைய பிணத்துக்கு அவைகளை எரித்துவிடுமுன் நாலியைக் கட்டுதல் சில ஜாதியா நுகரூப வழக்கமா யிருக்கிறது. ஸ்திரீகள் வயது சென்றதின்மேல் விவாகம் செய்தார்கள். புருஷர்களை அடேகம் தவிர வைகளில் சுயமாக வரித்துக் கொண்டார்கள். ஜப்போதுபோல விவாகக் கிரியைகளும் முக்கிய அம்சங்களில் ஒரே மாதிரியாயிருந்தன. சுப்புநுவின் கதையில் கண்டிருக்கிறபடி விவாகக் கிரியையானது ஆதியில் ஒரு நாளில் முடிந்து புருஷ சங்கமமும் அன்றிரவிலேயே நடந்ததாக நினைக்கக் கூடியதாயிருக்கிறது. ஸ்திரீபுமான்கள் ஒரே பழக்கத்தில் படுத்துக்கொண்டு ஆனால் மூன்று நாள் பிரம்மசரிய விருதம் அனுஷ்டிக்க வேண்டிய நியமம் பின்னால் ஏற்பட்டிருக்கலா மென்று தோன்றுகிறது. எப்படியானாலும் சரி, புருஷ சங்கமம் விவாக கிருத்தியத்தின் முக்கிய அங்கமாயிருந்தது.

8 அல்லது 6 விதமான விவாகம் நடைபெற்ற காலத்தில் அவைகளுக்குள் தீர்க்கமான வித்தியாசமில்லையென்று ஊகிக்கக்கூடியதாயிருக்கிறது. பணம் கொடுத்துக் கன்னியை சுவீகரிக்கிற காலத்திலும்

73. असं स्कुतायाः कन्यायाः कुतो लोका स्तवानधे । Nārada to Subhrū.

சுயமவரத்திலும் விவாகககிரியைகளை அனுஷ்டித்தே யிருக்கிறார்கள்.

வரவர ஸ்திரீகளை சுதந்தரத்தை இழந்தார்கள். பிர ருடைய சமரக்ஷணைக்குட்பட வேண்டியதாக இருந தது. பிதா சமரக்ஷணையிலிருந்து தஞ்சை வயது வந்தமேல புருஷன் சமரக்ஷணைக்குட்படா ன அது வே அவளுடைய ஆயுசு பரியந்தம் ஏற்பட்டகதி யாக முடிந்தது. விவாக நிலலாமல கன்னிகையாக அவளிருக்கக்கூடிய அதிககாலம் நுதுவாகி 3 வருஷந தான். இந்த 3 வருஷகாலமானது அவளுடைய கேஷமத்திறகாக ஏற்பட்டது. 12 வயதில நுதுவாய வைத்துக்கொண்டால் இந்த 3 வருஷவரமானது அவளுடைய தேக அபிவிாத்திககு அகேமமாகப் போதுமானது. பிராசீன ஆயுவேத சாஸ்திரியான ககருதா எனபவர் அபிபிராயத்தில் 16-வயதுள்ள ஸ்திரீ தேகதாடடியமும நீரககாயுசுமுள்ள புதகிர ரைப்பெறுவாள என்பதாம 74. ஸ்திரீகளுககு விவா கம் நிர்ப்பந்தமாகவும பையன்களுககுத் தன்னிஷ்ட மாகவும ஏற்பட்டு விட்டபடியால சரியான வரனைத் தேடப்பிதாக்கள முயற்சித்தார்கள். ஒருவருக்கொரு வர் உனக்குமுன் எனக்குமுன் என்று போட்டிபோடும்

74. पञ्चविंश ततो वर्षे पुमान्नरितुषोडशे । समत्वागतवर्षीं तौ
 जानीयं कुशलो भिषक् ॥ उनषोडश वर्षाया मप्राप्तः पञ्चविंशतिम् ।
 यथावसे पुमानर्भं कुक्षिस्थः सविपश्यते ॥ जातो वा न चिरजीवेजीवे
 द्वादुर्बलेन्द्रियः ॥

படி ஆகிவிட்டது. விவாக சம்பந்தங்களில் வரவரக் கட்டுப்பாடுகளும் நிபந்தனைகளும் அதிகரிக்கவே முன் சொன்ன போட்டியானது அதிகக்கொடுமையாக ஏற்பட்டது. விவாகமாகக்கூடிய பையன்கள் குறைவாகவும் பெண்கள் அதிகமாகவும் ஏற்படவே இந்தப் போட்டியின் விஷயமும் அதிகரித்தது வைதிகக்கிரியைகளில் தாங்களே நடத்தவேண்டியதையும் நடத்திவைக்கவேண்டியதையும் உத்தேசித்து உபாத்தியாயர்களும் புரோகிதர்களும் பாலியத்திலேயே விவாகத்தை நடத்தவேண்டியதாக நேர்ந்தது. ஜனங்களுடைய எண்ணமும் விவாகத்தைப் பாலியத்திலேயே செய்யவேண்டுமென்று ஏற்பட்டது. கன்னிகைக்குள் ஒவ்வொரு ருது காலத்திலும் புருஷ சங்கமத்தால் கர்ப்பந்தரிக்கும்படியான அவகாசம் ஏற்படவேண்டுமென்ற தீய அபிப்பிராயமானது ஜனங்களின் மனத்தில் புகுந்தது.

முற்காலத்தில் பொதுவான ஸ்தலங்களில் ஸ்திரீகள் சுயேச்சையாய்ப் போகலாமென்பது இருந்தமையால் தாங்களே புருஷனை வரிக்கும்படியான சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்டு அதினால் அதற்குரிய தீமைகளும் உண்டாயிருக்க வேண்டும். பிராமணர்கள் தங்கள் ஸ்திரீகளின் பதிவிரதா தர்மத்தைப்பற்றி அதிக சுமுசயம் கொள்ளுகிறவர்கள். லோகாபவாதமான சொற்கள் பல தங்கள் காதில் படவே விவாக சம்பந்தமான நியமங்களும் நிர்ப்பந்தங்களும் ஏற்பட்டன. மீமுடைய இலக்கியங்களில் ஸ்திரீகளைப்பற்றி அவ்

தூரான கொடுமைகள் ஏராளமாயிருக்கின்றன. மனு. அத்தியாயம் 9. சுலோகம் 13 முதல் 20-யும் 2-வது அத்தியாயம் 213 முதல் 215 சுலோகங்களையும் இதற்கு அத்தாக்கியாகக் கூறலாம் இதுவே போதுமானது. இந்தியர்களின் மனோபாவத்தை ஒருமைப் படுத்தியிருப்பதில் மனுவின் சக்தியும் செலவாக்கும் அதிகமாக இருந்திருக்கிறது. ஒவ்வொரு சிராத்த காலத்திலும் ஒவ்வொரு பிராமணனும் தன்னுடைய மாதா பிதாமகி பிரபிதாமகி முதலானவர்களின் பதிவிரதா தாமத்தில் சமுசயத்தை வீணாகக்கற்பித்து ஆசாரமாய் வேத மந்திரத்தைச் சொல்லுகிறான். இதுவே அவர்களுடைய ஸ்தரீகளின் பதிவிரதா தாமத்தைப்பற்றிய அவநம்பிக்கைகளுக்கு ஒரு ரூசுவாக மனு சொல்லுகிறான்⁷⁵. மத ஆசாரமும—ஆவவப்பிராயம

75. யन्மேமாதா ப்ரலுலோபசுரயநசுரதா । தன்மேரெத: பிதாவூஜ்ஜா மா-
 ஸ்ஸுபுரயோஸுபபதாமா ॥ யரேத: அநயடீயம் மெம மாதா மர்து: அநசுரதா
 அநசுகூலா சரதீ சரந்தீ ப்ரலுலோப ப்ரகர்பேண டீயேஷ । சாபுதீநாமபி மான-
 சவ்யபிசாரஸம்பாடேஷமுக்யதே । தரரேத: மெ பிதா வூஜ்ஜா அராக்ஷயஸ்வீக
 ரோது । மானசவ்யபிசாரநிமத்சரேதஸிசாஹ்யம் மா பூத் । அபாவதீதி அபு:
 ஏதாவதானிமித்சேந மா மாம் ப்ரதி பிதூந்வேந அபாவந் அநய: மோபாஸோ பவது
 யந்மயாடீயமானம் ஹவி: தந்நலபதாமா ।

யாஸ்திஶ்ரந்தி யா டாவந்தி யா அரூபீ: பரீதஸ்யுபீ: । அடிரிவீஸுய
 ப்ரீபிர்ந்ரநயம் பிதூர்தே ॥ யா அப: திஶ்ரந்தி தடாகாடிபு யாஸு டாவ-
 ந்தி நடீபு யாஸுபரீதஸ்யுபீ: பரீதஸ்திஶ்ரநய: அரூபீ: அரூபீ: அரூபீ:
 பவந்தி கூலாடிகமார்ப்ரதேஷேநந்தின்யர்த: । தாபி: அடிரி: விஸுய ப்ரீபி:

போனவழி, நடைபெற்றது. பிராமணர்களுக்குள், பிதிர்க்களை உத்தேசித்துச் செய்கின்ற கிருத்தியங்கள் அடிக்கடி நேர்கின்றன. வைதிக தர்மத்தில் கொஞ்சமேனும் நம்பிக்கையில்லாத தர்மபிரஷ்டனை பிராமணன் கூட, மாதா - பிதா சிராத்தத்தை விடத்துணியான் முற்காலத்தில், இக்கிரியைகளின் மேல அதிக சிரத்தையும், கவனமும் செலுத்திவந்தார்கள் என்பது தெளிவாய்த் தெரியவருகிறது. சிராத்த காலங்களில், ஒருவன் கொடுக்கும் பிண்டம், உதகம், முதலியவை அவனுடைய வெளிப்படையான பிதாவுக்குச் சேருகின்றனவிலை என்றும்—அவன் தாயாருடைய பிரியத்தைக்கொண்ட சோர புருஷனுக்குச் சேருமென்றும் சாதாரணமாய் நினைக்கப்பட்டது 76 அதனால்

पितुरन्यं अस्मिन्कर्मणि भागित्वेनाशकृन्तं अन्तर्दधे व्यवहितं करोमि ॥

Ekāgnikānda. Haradatta softens the imputation by calling it mental unchastity. One sympathises with his motive but the context in Manu is clearly against the interpretation Medhatithi and Nandana give it the worse import.

In Taittiriya Brahmana, Kanda 3, Prapathaka 7, Anuvak 12, there occurs यन्मयि माता गर्भेसति । एनश्चकार यत्पिता । अग्निर्मा तस्मादेनसः । The commentary says the reference is to conjugal infidelity.

76. उत्पादयितुः पुत्र इति हि ब्राह्मणम् ।

अथाप्युदाहरन्ति ।

इदानीमेवाहं जनकः स्त्रीणामीष्यामि नोपुग ॥

यदा यमस्य सादने जनयितुः पुत्रमब्रुवन् ॥

रेतोधाः पुत्रं नयति परेत्य यमसादने ।

तस्माद्भार्या रक्षन्ति बिभ्यन्तः पररेतसः ॥

ஸ்திரீகளின் கற்பு அதிகக்கடினமாக ஏற்பட்டது. அதனால், ஒவ்வொரு கன்னிகைக்கும், புருஷன் வேண்டுமென்ற நினைப்பு உண்டாகுமுன், ஒரு புருஷனை ஏற்படுத்தல் அவ்சியமாகமுடிந்தது.

இத்தகைய எண்ணங்களும் ஆசாரங்களும் ஜனசமூகத்தில் நடைபெற்றமையால். பெண்கள் இளமையாக இருக்கும் பொழுதே விவாகம் செய்யவேண்டுமென்ற வழக்கம் வரவர விஸ்தாரமாகி விட்டது. உஷஸ்தீ, சங்கிராயணர், கோபலர், கோதமர் இவர்களின் அபிப்பிராயங்களும் அனுஷ்டானங்களும் இந்த வழக்கத்தின் அபிவிருத்தி வழியில் பலதுறைகளைக் காட்டுகின்றன என்று முன்னமேயே தெரிவித்திருக்கிறோம். மனுஷின் காலத்தில் இரண்டு வழக்கங்களும் (அஃதாவது ருதுவாகுமுன் விவாகம், பின் விவாகம்) ஒரே மாதிரியாக அனுஷ்டானத்தில் உள்ளன. அவர் அவ்விரண்டையும் ஆதரித்தார். ஆனால் சாதாரணமாய், புகிதான வழக்கம் மேலிடுகிறது உண்டு அன்றோ? போதாயனர், வஸிஷ்டர் இவர்களுடையவை என்று

अप्रमत्ता रक्षत तन्तुमेतं मा वः क्षेत्रे पर बीजानि वाप्सुः ।

जनयितुः पुत्रो भवति सांपरये मोघं वेत्ता कुरुते तन्तुमेतम् ॥
इति ।

Apastamba Dharma-Sutra, Prasna 2, Patala 6, Khanda 13. The dictum was not universally accepted. Vasishtha says, Ch. 17 :

क्षेत्रिणः पुत्रो जनयितुः पुत्र इति विवदन्ते । तत्रोभयथाप्युदाहरन्ति । यथन्यो गोषुवृषभो वत्सानां जनयेच्छतम् गोमिनामेव तेवत्सा मोघंस्वन्दितमार्षभम् ॥ अप्रमत्तारक्षत, &c., &c.

வழங்கும் போலி ஸ்டிரூதிகள், பாலய விவாகத்தை அதிகமாக ஆதரிக்கன. ஆனால் பழையவழக்கமான ருதுவிற்குப்பிந்தியவிவாகத்தை நிசேஷித்தார்களில்லை. சில சமயங்களில், ருதுவானபின் சுயம்வரத்தை விதித்தார்களோனும், விஷ்ணுவும், யாககீயவல்கீயரும் சரியான காலத்தில் புத்திரியை விவாகம் செய்து கொடுத்த பிதாவுக்குச் சாபத்தை விதித்தார்கள். நாரத ஸ்டிரூதியில் பாலய விவாகம் நடைபெறுகிறது. சுயம்வரம் முற்றும் போயவிடாது. சின்பு, தகுந்த வயசு வந்ததன்மேல விவாகம் செய்துகொண்ட பெண்ணுக்கு இழிவும் அதின் சின்னம் அவளுக்குள் அவள் புருஷனுக்கும் சாபமும் பழிப்பும், கற்பிக்கப்பட்டது. இவ்விதமாகப் பாலய விவாக விர்த்தியாகி வெற்றிகொண்டது. பாலிய விவாகம் தலைப்பானே விவாக கிருஹியங்களில் சிலமானதல் ஏற்பட்டது.

கேரடீல் முதலானவர்கள் புருஷ சங்கமத்தை விவாகத்தின் அங்கமாக விதித்தார்கள் சிலர் அபக்குவமான ஸ்திரீகளுடன், சங்கமம் நடத்தலாமென எண்ணி அனுமதி கொடுத்தார்கள் போலும். கிருகிய சூத்திரப்படி, நாலாம் ராத்திரி புருஷ சங்கமம் கூடுமென விதித்தவர்களே, 8 முதல் 12 வயசுக்குள் கன்னிகைகளுக்கு விவாகம் செய்தல் நலமென எப்படி விதிக்கத்துணிந்தார்களோ? ஆச்சரியம்! புருஷ சங்கமம் வேடிக்கையாக ஏற்பட்டவே, சதுர்த்தி கர்மம் என்றது விவாகத்தின் முக்கிய அங்கமாக ஏற்பட்டது. இதை ஆதரிக்க விவகாரயுக்தியும் ஏற்பட்டது. இந்தச்

சுதூததகாமம் இலலாவிடில, விவாகமிலலாத ஸ்திரீ யுடன சங்கமம் செய்கிறதாக முடியும். பாரஸ்கரீர் வியாககியாதாவின் அபிபிராயம இது வென்று முன்னமே பிரஸ்காபிததுளளது. கோபில் வியாககியாதாவும் இந்த அபிபிராயத்தைக் சொல்லுகிறார். பிரஹஸ்பதீ இன்னும் மற்றவர்களுடைய வசனங்களையும் ஆதாரமாகக் சொல்லுகிறதும் தவிர, பாவதேவபட்டரால, எடுத்தது உத்கரிகக பட்ட தான, மணுவின் ஒரு வசனத்தையும் இவ் ஆதாரமாகக் சொல்லுகின்றார். 77. இந்த வசனமசந்தேகத்துக்குள்ளானது. மணுவின் அபிபிராயமவேறானது 78. விவகார விஷயத்துக்காக, சபத தியானது, விவாகத்தின் முடிவை, அததாக்கியாகக் குறிப்பிடுகிறது என்று மணுசொல்லுகிறார் இக்காலத்திய வியாயஸ்தலங்களில இந்த அபிபிராயம் ஸை பெறுகிறது

12 சாஸ்திர ஆராய்ச்சியின் தீர்மானம்

இப்போது எடுத்ததுக்ககாட்டிய ஆதாரங்களின்— உயாவு தாழ்வையபற்றியும் அவைகளின் தாரதமதிய த்தைப்பற்றியும் இனி ஆலோசிப்போம். அவைகளைச் சரித்திரநோக்காகப்பாராதோம். அஃகாவது—அநதநகச சாஸ்திரங்களை ஏறாட்ட காலங்களையும் அநதந

77. विवाहे चैव निर्वृत्ते चतुर्थेऽहनि रात्रिषु ।

एकत्वमागता भतुः पिण्डे गोत्रे च सूतके ॥

78. पाणिग्रहणिका मन्वा नियत दारलक्षणम् ।

तेषां निष्ठा तु विहेया विद्वद्भिः सप्तमे पदे ॥ Manu Ch 8,

sl 227.

தக் காலங்களுக்குரிய சம்பிரதாயங்களையும் கவனித்
தோம். அந்தந்தக்கிரந்தங்கள் அததற்குரிய யோக்கிய
தையை வகித்துக்கொண்டிருக்கின்றன. அதில் ஒரு
குற்றம் இல்லை. வைதிகர்கள் எல்லாவற்றையும், தாம்
சாஸ்திரமூலநூல்களாகவும் அதினால் உயர்வான ஆகா
ரங்களாகவும் மதிக்கின்றார்கள். அந்தந்தக்காலங்களில்
நிகழ்ந்த ஆசாரங்களைச் சரித்திரமே போல அவைகளை
குறிப்பிடுகின்றன என்று அவர்கள் நினைக்கின்றார்கள்
இல்லை. இந்த அபிப்பிராயம் சியாயமே. தற்கால சட்ட
புத்தகங்களை நாம் எவ்வண்ணம் அர்த்தம் செய்கின்
றோமோ, அவ்வண்ணமே, இந்தச் சாஸ்திரங்களையும்
நமக்குப்பிரயோஜனமாகுமாடி, அர்த்தம் செய்ய
வேண்டும். தாம் பிரமாணங்கள்—பல பிரிவுகளாக
வகுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஒவ்வொன்றினுடைய அந்
தஸ்துமாரியாதையும் வியத்தமாய் எந்திரித்தப்பட்ட
ிருக்கிறது. ஆனால் இதன்மையான விவஸ்தையா
னது குற்றம் என்றுதான் சிந்திக்கக்கூடியதாக இருக்
கிறது. இதனால், வேதத்தின், ஒவ்வொரு பாகமும்,
அற்பமானதாக இருந்தாலும் கூட, உயர்வான யோக்
கியதையையும், மரியாதையையும் பெறுகிறது. முன்
னுக்குப் பின் விருத்தமாகச் சொல்லுகின்ற ஒருஸ்மி
ருதியானது, இராமாயணம், மஹாபாரதம் இவைகளை
விட, உயர்வான பிரமாணமாகி விடுகிறது ஒரு வகுப்
பைச்சேர்ந்த பிரமாணங்களில், அவைகளுக்குள் தார
தம்மியமும், உயர்வு, தாழ்வும் கவனிக்கிறதில்லை.
எல்லா ஸ்மிருதிகளும்—ஒரே மாதிரியான பிரமாணங்

கள்தான். எல்லாப்புராணங்களும் ஒரே மாதிரியான மரியாதையுள்ள பிரமாணங்களாம். ஒன்றுக்கொன்று விரோதம் சம்பவித்தால், அதிகயுக்தியால், இரண்டும், சரிதான் எனச் சமாதானப்படுத்த முயலுகின்றார்கள். ஏனெனில் அவைகள் இரண்டும் ஒரேமாதிரியான பிரமாணங்கள் அல்லவோ? ஒவ்வொன்றும் சரிதான். ஆஃது அதற்கு ஒரு புகலிடம் விடுகின்றார்கள் வரி பிளந்து நூதன வசனங்கள் இருந்தாலும்—அவைகளைச் சந்தேகிக்கிறதில்லை. முந்திய வசனங்களை நவீனர்களின் அபிப்பிராயத்தைக் கொண்டு, அர்த்தம் பண்ணுகின்றார்கள். அவைகளைத் தெளிவுப்படுத்த அப்படிச் செய்தால் நலம்தான். அப்படி இல்லாமல், முன்னவர்களின் விரிவான எண்ணங்களைக் குறுக்கி அர்த்தம் செய்கிறார்கள். இக்காலத்திய ஹிந்து தார்க்கீசர்கள் எது வெகுகாலம் நடந்தேறி வந்து நிலைநிற்கின்றதோ—அதை உறுதிப்படுத்த நிரம்ப சமர்த்தர்கள். எந்த அனுஷ்டானம் இக்காலத்தில் நடைபெறுகின்றதோ—அதுவே என்று முள்ளது என்பது அவர்கள் எண்ணம். ஒருவிதமாக யோஜித்தால் அது நல்லதுதான். அளவுக்கு மிஞ்சிப்போகின்றமையால் அதனால் விளையும் தீமை விசனகரமாகவிருக்கின்றது.

எல்லாத்தர்மத்துக்கும் ஆதாரம்—வேதம். அதில் (1) விதிவாக்கியங்கள். (2) அர்த்தவாதங்களான கதைகள் (3) பிரார்த்தனை அல்லது மந்திரம்—இவைகள் உள்ளன. முதலாவது உயர்ந்த பிரமாணமே; இரண்டு மூன்றாவதும் பிரமாணங்களே. ஏனென்றால்,

விதிகளின் காரணங்களைத் தெரிவிக்கின்றன. அர்த்தவாதமும் விதியும் பாஸ்பரம் ஒன்று மற்றொன்றை ஆசிரயித்திருக்கின்றன. இரண்டும்—ஒரே அர்த்தத்தை உணர்யன. ஆனால் அர்த்தவாதம் பிரமாணம் அன்று என்று து என்பாரின் அபிராபிராயம் ஆனால் இதற்கு விரோதமானது வியாசரின் அபிராபிராயம். அர்த்தவாதத்தினின்றும், விதியை அனுமானிக்கலாம் என்பது அவர் அபிராபிராயம்⁷⁹. இஃக அபிராபிராயம் பட்டர் மதம் என்று வழங்குகிறது. காமகாண்டத்தை அனுசரிக்கிறவர்கள் இதை ஒப்புக்கொள்ளுகிறார்கள். எல்லாத் தர்மத்திற்கும் வேத முழுவதுமே முக்கிய ஆதாரமென்று மனு சொல்லுகிறார்.⁸⁰ “முழுவதும்” என்றால், மந்திரங்கள், அர்த்தவாதங்கள் இவை இரண்டும் அஃக குக்கின்றன என, வியாக்கியாதாக்களான, மேதாதீதீ, ராகவானந்தீ துள்ளுகபட்டர், நத்தனா, வியாக்கியானம் செய்துள்ளார். மேதாதீதீ, என்பார்

79. Vide Sankara's commentary on the Sutra. भावतु वादरा-
यणो अस्तिहि ।¹³ देवताधिकरणम् (Cf. Madhava in his commentary
on Parasura-Smriti) मानान्तराविरुद्धाना मननुवादिनां मन्त्रादीनां
स्वार्थे प्रामाण्य मुत्तर्मीमांसायां देवतादिकरणे व्यवस्थापितम् । अर्थवा-
दाधिकरणे तु स्वार्थे प्रामाण्यनिर्वाक्यं विरुद्धानुवादयोः सावकाशम् ।
अतः ‘यद्वै किंच’ इत्यर्थवादस्य विधिस्तावकस्य स्वार्थेऽपि तात्पर्य-
मस्तीति ।

80. वेदोऽखिलो धर्ममूलं स्मृतिशीले च तद्विदाम् ।

आचारश्चैव साधूनामात्मनस्तुष्टिरेव च ॥ Adh: 2, Sl. 6.

அவர் வழக்கப்படி, இதைப்பற்றி நீண்ட வியாக்கியா
னம் செய்திருக்கிறார். ஆனால், அர்த்தவாதத்தினால்
அனுமானிக்கப்படும் விதிக்கும் வியக்தமான வேத
விதிக்கும், விரோதம் ஏற்பட்டால், பின்னதுதான் பிர
மாணம்.

வேதத்துக்குப் பின்பு, ஸ்மிருதி பிரமாணம். வேதங்
கள் கணக்கில் முடிவில்லை. அவைகளின் பாகங்கள்,
மறைந்தன. வேதங்களை முற்றும் உணர்ந்தவர்களான
ரிஷிகள், அவைகளின் தாத்தரியங்களை ஸ்மிருதிகள்
மூலமாக வெளியிட்டார்கள். ஸ்மிருதியில் ஒருவிதி
இருந்து அதை நேராக ஆசரிக்கிற வேதவசனம் இப்
போது இல்லாவிடிவ. அதுமுன் இருந்து, இப்போது
மறைந்து விட்டது என்று அபிப்பிராயம்⁸¹. அதி
னால் ஆதாரமான ஒரு வேதவசனம் இருந்து இருக்
கிறதாக ஊகிக்கலாம். அது, வியக்தமாக இருக்கிற
வேத வாக்கியத்திற்கு விரோதமாக மேற்கோளா
காது. ஸ்மிருதி விதியானது ஆசை, அது போன்ற
கீழான எண்ணம் காரணமாகப் பிறந்திருந்தால், அவ்
விதி தள்ளத்தக்கது. வேதத்தின் வியக்தமான வசனத்
துக்கு விரோதமாக ஸ்மிருதி இருக்கற்பாலதன்று.

முற்றும் பிரமாணம்:—புராணமாம். முந்திய இரண்
டிற்கும் விரோதரில்லாதவரை—புராணம் பிரமாண
மாம்.

81. Cf. ब्राह्मणोक्ता विधयस्तेषामुत्सन्नाः पाठाः प्रयोगादनुमीयन्ते
Apastamba, Dharma, 1, 4, 12, 10.

நாங்காய் பிரமாணம் ஆசாரம் வழக்கமாம் அற
வேறு ஒழுக்கம், ஸர்ருதியை அனுசரித்தே இருக்கும்
என்ற மதிக்கவேண்டிய ஸர்ருதியோ வேதவாக்ஷி
யகைப பற்றியே சிகழும வேதத்திறதும் ஸ்மிரு
திக்கும விரோதமாக, ஆசாரம் நேறகோளாக ஆக
மட்டாது ஒதுபொதுவன கோட்பாடாக இருந
திலும்—சாதாரணமாக, உட்கருணையில், ஆசாரம்
நிரம்ப முக்கியமான பிரமாணமாக இருக்கிறது. நம்
தேசத்தின் சிபாயஸ்தன் களில் (Courts of law)
இருக்க அடிப்பிராயம் உட்கிர்பாடனம் நொற்றவரு
கின்றது அநேகப்பதுக்கு இம்மாதிரி காரணங்கள்
பற்றி இவ்வாசாரம் இருந்த போதிலும்—அவைகள்
கேரட்டிகளில் அங்கீகரிக்கப்படுகின்றன 82.

இச்சிறு புஸ்தகத்தில், அறபயமாது என்ற எண்
ணவிரட்டல, எல்லா ஆதாரங்களையும் அவைகளின்
முறைப்படி பிரஸ்தாபித்திருக்கிறோம். அவைகளை
ஆராய்ச்சியும் செய்கோம். விவாக கணனிகை தகுந்த
வயதுள்ளவளாக இருக்கவேண்டுமென்று தெரிவிக்கின
மவேத ஆதாரங்கள் அனேகங்களை எடுத்ததுக காட்டி
யுள்ளோம் அவ்வசனங்களில் அநேகம், விவாக
காலத்தில் சொல்லப்படுகின்றன. அதனால் அவை
கள் நிரம்பப் பொருத்தமானவைகள். கணனிகை
வாஸிப்பமாகவும், ஆசையுள்ளவளாகவும், புருஷ சங்க

82 यत्तुप्रीत्युपलब्धितः प्रवृत्तिर्नतत्र शास्त्रमस्ति । तदनुवर्तमानो
नरकाय गच्छति ।—Apastamba, Dharma, 1, 4, 12, 11-12

மத்தில அவாவுள்ளவளாகவும் இருக்கிறாள் என்று இந்த வசனங்களை கூறுகின்றன. தம்பதிகளின் ஆலிங்கனவகையறா சேஷஸூடகனும் கூடப் பசை பசையாகச் சொல்லப்படுகின்றன. இதனால் வேதத்தின் நோக்கம் கொஞ்சம்கூட சந்தேகத்திற்கிடமின்றித் தெளிவாக இருக்கின்றது. ஆனால் 'வவல' விளையுள்ள விதி இல்லை என்று ஒரு ஆசேஷபலே சொல்லலாம். “ருதுவான ஸ்திரீயை ஒருவன் விவாகம் செய்யறபாலது” என்று விதி ஏற்படவில்லையே. அழைக்க குறிக்கும் லிங்கம் அநேகம் இருக்கின்றன. நேரானவிதி மாதிரம் இல்லை. ஸ்மிருதிகளில், ருதுவான பிறகு, விவாகம் நேராக நிரூபிக்கப்படுகிறது. இந்த நேரான விதிவாகியங்களை குறிப்பாக ஊக்கக் கூடிய வேத வாகியங்களை விட உயர்வான பிரமாணங்களே. மேலும் ருதுவாகாத கன்னிகையை மாதிரம், ஒருவன் விவாகம் செய்துகொள்ள வேண்டுமென்று, ஸ்மிருதி வசனங்கள் இருக்கின்றமையால், அவைகளுக்கு முன் வேதவிதி வாகியம் இருந்திருக்கத்தான் வேண்டுமென்று ஊக்கப்பாலது. வியக்தமாக வேதவிதி வாகியம் இல்லாதவரை, ஊகமான விதி வாக்கியம் ஆதாரமாகவுள்ளது தானே. ஆம். ஆம். அதுமெய். ஆனால் இந்த யுகதியின் ஆதாரத்தைக் கொண்டே ருதுவான கன்னிகையை விவாகம் செய்ய வேண்டுமென்ற விதியை, அதன்மையான லிங்கங்களால் (குறிப்புக்களால்) நாம் ஊக்கக் கூடுமல்லவா? அப்போத்து, இதற்கு விரோதமான

க்ரியத்தமான வேதவிதி இலலாதவரையில இந்த யூக
 ழான விதி மேற்கோளாக அங்கீகரிக்க வேண்டிவது
 ளானே. இருதரபபிலும் வியகதமான விதி எடுத்துக்
 காட்ட போகிறதில்லை. ஆகவே, நேர் விரோதமான
 யூகமான இரண்டு விதிகள் ஏற்படுகின்றன. எதை
 மேற்கோளாக அங்கீகரிக்க தக்கது? இரண்டும் சமம்
 என்றால், அவர் அவர் யுகதம் அனுஷ்டானம் ஏற்ப
 டும். இவ்விதமான அபிப்பிராயமும் நமக்கு அங்கீ
 காரமே. ஆனால் இரண்டில ஒன்றுக்குத்தான் உயர்வு
 ஏற்படக் கூடியது. ஒருவிதி வேதத்தினின்றும் மற்
 ரொன்று ஸ்மிருதியி னின்றும் யூகமாக ஏற்படுகின்
 றது. ஸ்மிருதிகளோ புருஷ கற்பிதம். அதனால் ஏக
 தேசமாகிலும் பிசகக் கூடியவை. ஒரு விதியோ,
 வேதத்தோடு நேர்மையாகவும் வேதத்தின் கருத்தை
 நிறைவேற்றுகிறதாகவும் இருக்கிறது. மற்ற விதியோ
 வேத மந்திரங்களின் குசிப்பிக்கும அர்த்தத்திற்கு
 பிரத்தியக்ஷ விரோதமாக விருக்கின்றது. எல்லா
 வற்றையமலி. - ஒன்று இங்கு கவனிக்கத்தக்கது. ஒரு
 விதியானது தற்காலத்திய சாஸ்திரத்தை அனுசரித்
 துப் பொருத்தமாகவும் நமமவர் அபிவிருத்திக்கு நேர
 துவாகவும் இருக்கிறது. மற்ற விதியோ, சரீரசாஸ்திர
 விதிகளுக்கு முற்றும் மாறாகவும் நாம் க்ஷணகதி
 அடைய நேரதுவாகவும் இருக்கிறது. இரண்டு விதி
 களும் சமானமான பிரமாணங்கள் என்று வாதத்திற்
 காக வைத்துக்கொள்ளுவோம். மேற்கண்ட சில முக்
 ளிய நோக்கங்களையும் கருத்துக்களையும் ஆலோசித்து

இவ்விரண்டிலுள் எதை அனுஷ்டிக்கற்பால தென்ற
தீர்மானிப்போம்

இன்னும் சில விஷயம் பிரஸ்தாபிப்போம்:—
மேலும் பாலய கன்னிகை விவாக விஷயத்தில், ஸ்மிரு
திகளின ஆதாரம் முன்பிரஸ்தாபிக்கடி அவ்வளவு
பலமானதாகக் காணவில்லை. எல்லா ஸ்மிருதிகளும்
ஒரே வாககாயச சொல்லுபிதது அந்த யோக்கி
யதை ஏற்பிடு. இச்சிற புஸ்தககதினால, ஸ்மிருதி
சாதகாகள இவ்விஷயகதில ஒரே அபிப்பிராயம்
உள்ளவாகள அல்லா எனமம சிலா ருதுவான பிரா
மணக கன்னிகைக்கு விவாகத்தை ஆதரித்தும் சிலா
ஆசேஷபிதது உளளா எனமம யாவருக்கும் யூய
மற வெளியாகும் சாஸ்திர வசனங்களை மட்டும
ஆராய்ச்சி செய்கிறதினால, பாலய கன்னிகை விவாகத்
திறகு நிறக்ககடிய ஆதாரம் போதுமானது இல்லை.
அதுவேத்கதிறகு முற்றும் க்கிறது.
அதினகமாக எல்லாக்கிர கம்
விரோதமாக விருக்கிறத
சிலவைசுளதாம ஆசிரிக்
ரிககவிலலை பிரதியஸ
க்குப பூண சாதகமாக
லும் வழக கத்தாலும்
அந்த ஸ்மிருதியின
யது எனமம ஏற்பட
த்து, சாஸ்திரங்க
என்று விசாரித்த
சாஸ்திரவிரோத
வேண்டுமறு ருது
சாஸ்திராயமென்றே

ஓம் தத சத

முற்றுப் பெற்றது.

MAHAMAHOPADHYAYA

IR U.V SWAMINATHA IYER

